ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 896

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 92α ΤΗΛΕΦ. 1-28
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
13
ΙΟΥΝΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ Λ. 5 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 45
ΑΚΥΛΙΝΗΣ ΜΑΡΤ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 34.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 23,5 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ Β ΕΤΗΣΙΑΙ
ΜΕΤΡ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓΜ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759.1

ΝΕΑΙ ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑ

Ἡ "ἁγία,, Οἰκογένεια

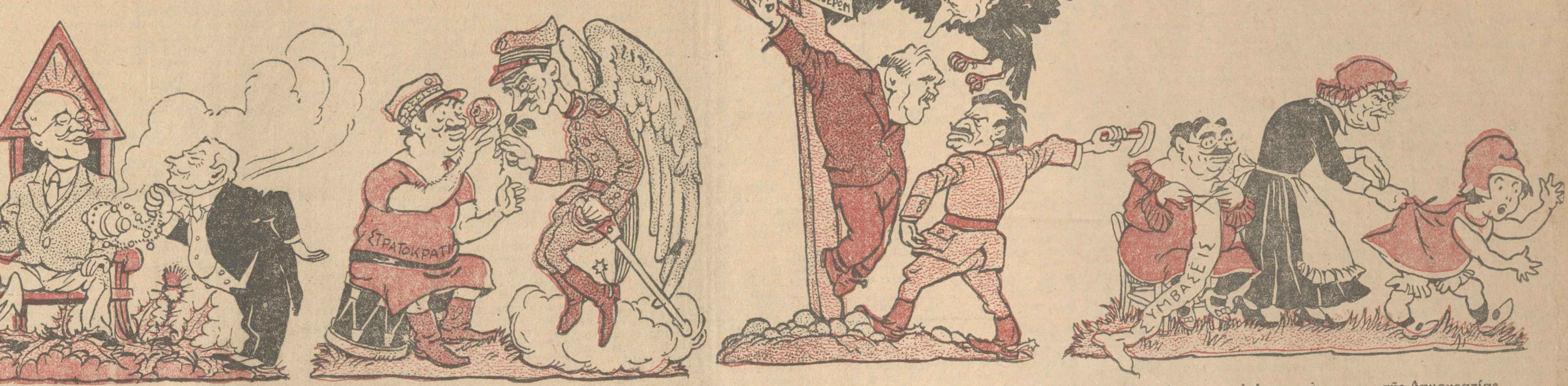

Ὁ πατὴρ τῆς Δημοκρατίας — Ἡ μήτηρ τῆς Δημοκρατίας — Ὁ ἄγγελος τῆς Δημοκρατίας — Ὁ υἱὸς τοῦ Πατρὸς — Τὸ ἅγ(ρ)ιον Πνεῦμα — Ἡ θειὰ καὶ ἡ νταντὰ τῆς Δημοκρατίας

ΟΙ ΥΠΑΙΤΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

Ἐφ' ὅλων τῶν ἀρχῶν ἡ δημιουργία τῶν αἱματηρῶν γεγονότων ἀποδίδεται εἰς τοὺς κομμουνιστάς. Ἡ αἰτίασις δὲν εἶνε ἀβάσιμος. Ἀλλὰ δὲν ἀποκαλύπτει τίποτε νέον καί, ἐν παντός, δὲν ἀπαλλάσσει τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα τῆς εὐθύνης τῶν ὅσων διεδραματίσθησαν προχθὲς ἐν Καβάλλᾳ καὶ Πραβίῳ καὶ ἀπειλεῖται νὰ διαδραματισθοῦν αὔριον, ἂν δὲν διεδραματίσθησαν χθές, ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τῇ λοιπῇ Μακεδονίᾳ. Οἱ κομμουνισταὶ ὑποδαυλίζουν, προκαλοῦν τὰς ταραχάς, ὅπως τὴν ἐπιδημίαν τῆς χολέρας τὴν ἀπεργάζεται τὸ εἰδικὸν μικρόβιον. Αὐτὸς εἶνε ὁ προορισμός του, αὐτὴ εἶνε ἡ φύσις του. Θὰ ἦτο δὲ μωρὸς ἐκεῖνος ὅστις θ' ἀνέπαυε τὴν συνείδησίν του, ἐπιρρίπτων εἰς αὐτὸ τὴν εὐθύνην τῆς ἐπιδημίας, ὅτι ἡ ἐπιστήμη εὗρε καὶ διαγράφει μέσα καταπολεμήσεως τῶν ἐπιδημιῶν· διατάσσει ἀπολυμάνσεις, μέτρα καθαριότητος καὶ ἄλλα προφυλακτικά, μόνον δὲ εἰς Κράτη ἀνοργάνωτα καὶ ἀνάξια ἀφίνεται εἰς τὸ μικρόβιον ἡ ἐλευθερία νὰ δράσῃ.

Οἱ κομμουνισταὶ ἔχουν εἰς τὸ πρόγραμμά των τὴν πρόκλησιν ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, τὴν ἀναγωγὴν παντὸς ζητήματος εἰς ἀφορμὴν ἀγῶνος τῶν τάξεων. Δὲν τὸ μανθάνομεν τώρα αὐτό, διότι οὐδέποτε τὸ ἀπέκρυψαν. Πανταχοῦ ἄλλως τε μὲ τὸ ἴδιον πρόγραμμα δρῶσιν, ἀλλὰ δὲν ἐπιτυγχάνουν τοῦ σκοποῦ των, τῆς δημιουργίας δηλαδὴ συγκρούσεων, παρ' ἐκεῖ μόνον ὅπου τὸ Κράτος δὲν ἐπιτελεῖ τὸν ἰδικόν του προορισμόν, ὅστις περιλαμβάνει, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ τὴν πρόληψιν ἀκριβῶς αὐτῶν τῶν ταραχῶν.

Τὸ μέτρον δὲ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προορισμοῦ του ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐν προκειμένῳ μᾶς δίδεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις προκατελήφθη, ὄχι ἀνέτοιμος μόνον, ἀλλ' ἀνειδοποίητος, ὅπως συνέβη καὶ πέρυσι μὲ τὰ ἐκ παραπλησίου ἀφορμῆς ταραχώδη γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ κ. Βελέντζας, ὁ ἁρμόδιος ὑπουργός, ἐρωτηθεὶς προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ βουλευτῶν τελούντων ἐξ ἰδιωτικῶν εἰδήσεων ἐν γνώσει τῶν συμπλοκῶν, ἀπήντησε τὸ μακάριον καὶ κλασσικὸν ἐκεῖνο: ὅτι «ἡ ἀπεργία ἐξελίσσεται κανονικῶς». Χθὲς δὲ εἰς τὰς ἀνακοινώσεις του ἰσχυρίσθη κάτι ἐξ ἴσου καταπληκτικόν, εἰπὼν ὅτι «ἡ ἀπεργία τῶν καπνεργατῶν εἶνε ἀποτέλεσμα μακρᾶς καὶ ἐπιμόνου προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας τῶν κομμουνιστῶν» καὶ ἐκτὸς τούτου ὅτι οἱ ἐργάται δὲν ἔδωσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ἵνα ἀντιμετωπίσῃ τὸ ζήτημα των. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀβασίμου τῶν ὑπουργικῶν ἰσχυρισμῶν, διότι ἀπὸ ἡμερῶν τὸ προκαλέσαν τὴν ἀπεργίαν ζήτημα ἐτέλει ἐπίμαχον ἐν γνώσει τοῦ κ. Βελέντζα —ἐκτὸς ἂν δὲν θεωρῇ ἑαυτὸν ὑποχρεωμένον νὰ γνωρίζῃ τί γίνεται εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του—ἀνεξαρτήτως, λέγομεν, τούτου, παρόμοιαι δικαιολογίαι εἶνε κωμικαί, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν πικραί. Διότι τὸ νὰ λέγῃ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ὅτι ἡ ἀπεργία ἐκηρύχθη «αἰφνιδίως» καὶ «ἀπροόπτως» καὶ νὰ κατηγορῇ συγχρόνως τοὺς κομμουνιστὰς διὰ τὴν «μακρὰν καὶ ἐπίμονον προπαρασκευαστικὴν τῆς ἀπεργίας ἐργασίαν των, εἶνε κωμικῶς ἀσυμβίβαστα. Ἡ προεργασία ἀκριβῶς αὐτὴ τῶν κομμουνιστῶν ὤφειλε νὰ ἐξυπνήσῃ τὴν μακαριότητα τοῦ ὑπουργείου, ὥστε νὰ μὴ καταληφθῇ ἤδη ἐξ ἀπροόπτου. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, ἡ κατηγορία ὅτι οἱ ἐργάται δὲν ἔδωσαν καιρὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸ ζήτημά των, ἐφ' ὅσον δημιουργὸς τοῦ ζητήματος ὁμολογεῖται ὁ κομμουνισμός, δηλαδὴ ὁ ἐχθρὸς τοῦ Κράτους, ὁ κεκηρυγμένος καὶ πασίγνωστος, εἶνε τόσον ἀστεία, ὅσον ἀστεῖον θὰ ἦτο ἂν ὁ ἀρχιστράτηγος αἰφνιδιαζομένου στρατεύματος ἔλεγεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἀντιπάλου στρατοῦ: «Ἀ, δὲν πάει ἔτσι! Ἔπρεπε νὰ μὲ εἰδοποιήσετε πρὶν ἐπιτεθῆτε!»

Πάντα ταῦτα ἀποδεικνύουν ὅτι, ἂν ὑπαίτιοι τῶν αἱματηρῶν γεγονότων τῆς Μακεδονίας εἶνε οἱ κομμουνισταί, καὶ ἀναμφισβητήτως εἶνε, τὴν εὐθύνην των ὅμως ὑπέχει καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἥτις δὲν τὰ προέλαβεν, ὡς ὤφειλε. Διότι δὲν ἔχει σταθερὰν καὶ ἑνιαίαν ἐργατικὴν πολιτικήν. Παραπαίει διαρκῶς, προκαταλαμβανομένη ὑπὸ τῶν γεγονότων, εἶνε δὲ καὶ μετὰ τὰ γεγονότα ἀνίκανος νὰ λάβῃ μίαν στάσιν ἀποφασιστικήν. Χθὲς ἀκόμη, μετὰ τὰς συγκρούσεις τῆς Καβάλλας, ὁ Νομάρχης Δράμας, περιφερείας μὲ καπνεργατικὰ κέντρα ἰσχυρά, ἐζήτει ὁ ἄνθρωπος διὰ τηλεγραφήματός του παρὰ τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν «ὅπως τοῦ γνωρίσῃ τὴν στάσιν τῆς Κυβερνήσεως ἐν προκειμένῳ, ἵνα ἐνεργήσῃ ἀναλόγως.» Ἡ Κυβέρνησις, καὶ μετὰ τὰς ταραχάς, τὸν ἀφῆκεν ἄνευ ὁδηγιῶν. Αἱ ὁδηγίαι ὅμως προϋποθέτουν κάποιαν πολιτικήν, μελέτην δηλαδὴ καὶ παρακολούθησιν τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων, ἀποφασιστικότητα καὶ ἀντίληψιν. Ἀλλ' ἂν αὐτὰ ὑπῆρχον, δὲν θὰ ἔφθανον τὰ πράγματα ἐκεῖ ὅπου ἤδη εὑρίσκονται.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΣΟΒΑΡΑ ΚΥΡΙΑ ΖΗΤΕΙ ΘΕΣΙΝ

Ὑπάρχουν καθυστερημένοι ἄνθρωποι εἰς τὴν ἐποχήν μας; Φαίνεται ὅτι ὑπάρχουν. Αὐτὸ τοὐλάχιστον ἀποδεικνύει μία ἀγγελία, τὴν ὁποίαν ἀνέγνωσα προχθὲς εἰς κάποιαν ἐφημερίδα: «Σοβαρὰ κυρία ζητεῖ νὰ ὑπηρετῇ σοβαρὸν κύριον»! Λοιπὸν ἡ «σοβαρὰ κυρία» εὑρίσκεται τοὐλάχιστον ἥμισυ αἰῶνα πίσω ἀπὸ τὴν ἐποχήν της! Εἶνε σοβαρά. Δηλαδὴ διατηρεῖ εἰς τὸ κεφάλι της κοτσίδες, ἔχει τὸ φόρεμα μακρὺ ὡς τὸν ἀστράγαλον, τὰ μπράτσα καὶ τὸ στῆθός της εἶνε σκεπασμένα μὲ πυκνὸ σκοῦρο ροῦχο, δὲν βάφει τὰ χείλη, τὰ μάγουλα, τὰ γύρω τῶν ματιῶν καὶ τὰ αὐτιὰ καὶ δὲν καπνίζει, οὔτε πίνει οὖζα. Οἱ τρόποι της εἶνε σεμνοί. Ὅταν ὁμιλῇ, ἔχει λίγα καὶ μετρημένα λόγια, ὅταν γελᾷ, δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα της σὰν χάνος, ὅταν περιπατῇ δὲν κουνεῖ ρυθμικῶς ἐκεῖνο ποῦ δὲν λέγεται, καὶ ὅταν τὴν πειράζουν οἱ ἄνδρες, αὐτὴ προσποιεῖται ὅτι δὲν ἀντελήφθη τὰ πειράγματα. Τοιούτου εἴδους κυρία δημοσιεύει ἀγγελίαν καὶ ζητεῖ θέσιν. Εἰξεύρετε πῶς ὁμοιάζει; Σὰν ἕνα παλαιὸ κομμό, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὰ ἔπιπλα τοῦ μοντέρνου σπιτιοῦ, ἢ σὰν φουστανέλλα, ἡ ὁποία ἀξιοῖ νὰ τὴν βάλουν μέσα εἰς τὴν ντουλάπαν, εἰς τὸ πλάϊ ἑνὸς φράκου καὶ ἑνὸς σμόκιν! Ἀλλ' ἡ καθυστέρησις τῆς σοβαρᾶς κυρίας εἶνε ἀκόμη μεγαλυτέρα. Δὲν ἀρκεῖ ὅτι εἶνε αὐτὴ σοβαρά. Ζητεῖ νὰ ὑπηρετῇ κύριον, ὁ ὁποῖος νὰ εἶνε ἐπίσης σοβαρός, τουτέστιν νὰ φορῇ ρεντιγκόττα ἢ ζακέν, νὰ ἔχῃ τὸ μουστάκι ἕως τὰ αὐτιά, τὸ γιακᾶ τοῦ ὑποκαμίσου καθὼς τοῦ Κοραῆ, τὰ παπούτσια μὲ λάστιχα καὶ τὶς κάλτσες χωρὶς ζαρετιέρες. Ὅταν ἐξυπνᾷ τὸ πρωῒ καὶ τοῦ ρίχνει νερὸ γιὰ νὰ νιφθῇ, νὰ μὴ τῆς τσιμπᾷ τὸ μπράτσο, ὅταν τοῦ φέρνῃ κατόπιν τὸν καφὲ νὰ μὴν μουγγρίζῃ σὰν μοσχάρι, ὅταν γευματίζῃ τὸ μεσημέρι νὰ κυττάζῃ τὸ πιάτο του καὶ ὄχι τὸν ἐμπρόσθιον ἐξώστην τῆς τραπεζιέρας του, τὸ βράδυ δὲ ποῦ θὰ πέφτῃ στὸ κρεββάτι του νὰ κοιμηθῇ νὰ ἀφίνῃ ἥσυχον τὸ πόμολον τῆς πόρτας, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τὸ διπλανὸν δωμάτιον. Ἐπὶ πλέον ὁ σοβαρὸς κύριος πρέπει νὰ λέγῃ ποῦ καὶ ποῦ καὶ κανένα Λατινικό, νὰ μένῃ σκυμμένος στὰ βιβλία του ὁσάκις εὑρίσκεται στὸ σπίτι, νὰ εἶνε ὀλιγόλογος καὶ νὰ τρώγῃ δὶς τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος σκορδαλιά. Ὑπάρχουν τοιοῦτοι σοβαροὶ ἄνδρες εἰς τὴν ἐποχήν μας; Ἢ μᾶλλον εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν;

Μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἀνατροπὰς τὰς ὁποίας ἐπέφερεν εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν ἡ νεωτέρα πρόοδος εἶνε καὶ ὅτι κατήργησε τελείως τὴν σοβαρότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἂς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὸ γυναικεῖον φῦλον, τὸ ὁποῖον καὶ ὅταν ἀκόμη ἐφοροῦσε τὶς κάλτσες τὶς ὁποῖες τὸ ἴδιον ἔπλεκε, δὲν διεκρίνετο κατὰ βάθος διὰ τὴν σοβαρότητά του. Ἀλλ' οἱ ἄνδρες τῆς ἐποχῆς πῶς νὰ διατηρηθοῦν σοβαροὶ οἱ δυστυχεῖς; Εἶσαι καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πηγαίνεις νὰ παραδώσῃς. Εἰς τὰ πρῶτα καθίσματα τοῦ ἀκροατηρίου σου εἶνε παρατεταγμένη μία δωδεκὰς ὡραίων φοιτητριῶν, μὲ κοντοφούστανα, κομμένα μαλλιὰ καὶ γλυκύτατα μειδιάματα εἰς τὰ χείλη. Θέλεις νὰ μιλήσῃς περὶ μικροβίων καὶ χάνεις τὰ λόγια σου. Ἐκείνη ἡ τσαχπίνα ποῦ κάθεται εἰς τὸ ἀκρινὸν κάθισμα ἔχει τόσο σηκώσει τὸ κοντοφούστανο, ὥστε ὁ καθηγητικὸς ὀφθαλμὸς διακρίνει καλῶς τὴν δαντέλλαν τοῦ λεγάμενου. Εἶσαι ὅμως καὶ δικαστὴς καὶ καλεῖσαι νὰ δικάσῃς σοβαρωτάτην ὑπόθεσιν. Ἒ! Βάλτου ρίγανη. Οἱ μάρτυρες καταθέτουν στὸν βρόντο, οἱ δικηγόροι μιλοῦν ἀκατάληπτα πράγματα καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀγορεύει, ἐνῷ σὺ κολυμβᾷς εἰς ὠκεανὸν ὀνειρώδους ἀπολαύσεως, διότι ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς ἕδρας σου εἶδες μίαν ἄκραν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὑποβαστάζει τὸ σουτιὲν τῆς δικηγορίνας. Τὸ τί τραβᾷς ἐξ ἄλλου εἰς τὸν δρόμον, εἰς τὸν περίπατον, εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὸ σπίτι, εἰς τὸν τροχιόδρομον, εἰς τὸ λεωφορεῖον, δὲν περιγράφεται. Νὰ μείνῃς κατόπιν ὅλων αὐτῶν «σοβαρὸς κύριος»; Σὰν λίγο δύσκολον!

Διὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι ἡ ἀγγελία πρέπει νὰ παύσῃ δημοσιευομένη, ὡς ἄσκοπος. Μὲ τὸν δρόμον ποῦ ἔχει πάρει ἡ κοινωνικὴ ζωή, οὔτε σοβαραὶ κυρίαι ὑπάρχουν πλέον, οὔτε σοβαροὶ κύριοι, τοὺς ὁποίους αὐταὶ νὰ ὑπηρετοῦν, ἢ καὶ ἂν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, τὴν δευτέραν ἑβδομάδα τῆς συνεργασίας τὰ πράγματα θὰ ἔχουν μεταβληθῆ ἄρδην καὶ ἀπὸ τὰ δύο «σοβαρὰ» μέρη.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΑΛΛΗ ΚΑΜΠΑΝΑ, ΑΛΛΟΣ ΗΧΟΣ

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΜΕΡΟΣ Β'—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1ον. Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΟΥ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΜΟΝΑΧΟΝ.—ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΝ.—ΕΙΣ ΤΟ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ. ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΤΣΑΡΟΝ.—ΜΙΑ ΜΑΚΡΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ.—"ΕΧΩ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ,,

ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

24ον

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ταξεῖδί μου. Τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης ἀνεχωρήσαμεν διὰ τὸ Μόναχον. Ἐδῶ ὁ ναύαρχος Παπαρρηγόπουλος καὶ ἐγὼ ἔσχομεν μίαν περιπέτειαν, ἡ ὁποία μᾶς ἔφερεν εἰς δύσκολον θέσιν. Εἴχαμεν κατεβῆ ἀπὸ τὸ βαγόνι καὶ διεσχίζαμεν τὴν αἴθουσαν τοῦ σταθμοῦ, ἀνταλλάσσοντες Ἑλληνιστὶ τὰς ἐντυπώσεις μας ἀπὸ τὸ πολυάσχολον πλῆθος τῶν στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρουν διὰ τὸ μέτωπον ἢ ἐπέστρεφον ἐπ' ἀδείᾳ. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν περιεστοιχίζοντο ὑπὸ συγγενῶν, ἄλλοι ἔκλαιγαν, ἄλλοι ἐγελοῦσαν· εἰκὼν τὴν ὁποίαν ἔβλεπε κανεὶς εἰς πάντα σταθμὸν τῆς ὑφηλίου κατὰ τὰ τρομερὰ ἐκεῖνα ἔτη τοῦ πολέμου. Κάποιος θὰ μᾶς παρηκολούθησεν ὁμιλοῦντας καὶ μᾶς κατήγγειλεν εἰς τὰς ἀρχάς. Ἕνας ἀστυφύλαξ μᾶς ἐσταμάτησε καὶ μᾶς ἠρώτησε ποῖοι εἴμεθα· ἐπειδὴ κάθε προφορικὴ ἐξήγησις ἦτο ἀνωφελής, ἐστράφην πρὸς τὸν σύνοδόν μου καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ δείξῃ τὰ διαβατήριά μας. Ἀλλ' ἀτυχῶς ὁ ναύαρχος τὰ εἶχεν ἀπερισκέπτως κλειδώσει εἰς τὸν χαρτοφύλακά του, τὸν ὁποῖον μαζὶ μὲ τὰς ἀποσκευάς μας εἶχεν ἐμπιστευθῆ εἰς τὴν φύλαξιν κάποιου ἀχθοφόρου, ὅστις εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ μᾶς συναντήσῃ εἰς τὸν συρμὸν τοῦ Βερολίνου, ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ μετὰ δύο ὥρας. Ἐν τῷ μεταξὺ ὡδηγήθημεν συνοδείᾳ εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμόν, κείμενον εἰς ἄλλο τμῆμα τοῦ κτιρίου, καὶ ἐκεῖ ἠναγκάσθημεν νὰ περιμένωμεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν, ἕως ὅτου ὁ ἀχθοφόρος μας εὑρέθη καὶ ἀπεδείχθη ἡ ταυτότης μας. Ἐφ' ᾧ οἱ κουστωδοί μας ἔγιναν ὅλοι μειδιάματα καὶ μᾶς ἐζήτησαν βαθυτάτην συγγνώμην, συνεπικουροῦντος καὶ τοῦ σταθμάρχου, ὅστις εἶχε δεόντως πληροφορηθῆ περὶ τῆς συλλήψεως δύο «διαβοήτων» κατασκόπων! Ἀλλὰ οὐδὲν δικαίωμα εἴχομεν νὰ παραπονεθῶμεν, καθόσον οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχον ἁπλῶς πράξει τὸ καθῆκόν των, ἡ δὲ περιπέτεια ὠφείλετο ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ἀμέλειάν μας. Μετὰ τὸ ἐπεισόδιον αὐτό, τὰ διαβατήριά μας δὲν ἐβγῆκαν ποτὲ ἀπὸ τὴν τσέπην μας μέχρι τέλους τοῦ ταξειδίου.

Ἐφθάσαμεν πολὺ πρωῒ εἰς τὸ Βερολῖνον, ὅπου μᾶς προϋπήντησεν ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς Ν. Θεοτόκης, ὅστις μᾶς προσεκάλεσεν εἰς μικρὸν πρόγευμα εἰς τὴν Πρεσβείαν. Ἐμείναμεν εἰς τὸ Βερολῖνον δύο περίπου ὥρας· δὲν ἀπεμακρύνθημεν διόλου ἀπὸ τὴν Πρεσβείαν καὶ δὲν εἴδαμεν κανένα, πλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ καὶ τῆς συζύγου του. Ἀναφέρω τὸ ἰδιαίτερον τοῦτο γεγονός, διότι βραδύτερον διεδόθη ὅτι συνηντήθημεν μετὰ πολλῶν ἐπισήμων, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκόμιζα μυστικὰ ἔγγραφα!

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΝ

Τὸ περαιτέρω δρομολόγιόν μας διήρχετο διὰ τοῦ Σασσνίτς, ὅπόθεν διεπεραιώθημεν διὰ φέρρυ-μπὼτ εἰς Τρέλλεμποργκ καὶ ἐπήραμεν τὸ τραῖνον διὰ τὴν Στοκχόλμην, ὅπου ἐφθάσαμεν τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης. Ἦτο ἡ πρώτη ἐπίσκεψίς μας εἰς τὴν σουηδικὴν πρωτεύουσαν καὶ τὰς δύο ἡμέρας τὰς ὁποίας διήλθομεν ἐκεῖ, κατηναλώσαμεν εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὴν πόλιν.

Μετὰ τὴν εὐχάριστον αὐτὴν παρένθεσιν εἰς τὸ μακρὸν ταξείδιόν μας, ἐσυνεχίσαμεν τὸν δρόμον μας πρὸς Χαπαράντα καὶ Τόρνεο—τὰς δύο μικρὰς πόλεις ἐπὶ τῶν σουηδορρωσσικῶν συνόρων. Ὁ καιρός, ὡραῖος ἀφ' ὅτου ἀνεχωρήσαμεν ἐξ Ἑλλάδος, ἦτο ἐξαίσιος εἰς τὰς βορειὰς ἐκείνας περιοχάς, ὅπου τὸ θέρος εἶνε τόσον βραχὺ καὶ αἱ ἡμέραι τόσον μακραί. Ὅταν ἐγκατεστάθην ἀνέτως εἰς τὸ εὐρύχωρον ρωσσικὸν βαγόνι, ἄρχισα νὰ διαβάζω ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ «δύοντος ἡλίου» —ἦτο περασμένες ἑπτά, ἀλλὰ ὁ ἥλιος δὲν εἶχε διόλου σκοπὸν νὰ δύσῃ! Καὶ τὴν δευτέραν πρωϊνὴν ἔβλεπα ἀκόμη τὸν τεράστιον πύρινον δίσκον ἐμμένοντα ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα.

Ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Πετρούπολιν τὴν 22 Ἰουλίου καὶ ὥραν ἐνάτην πρωϊνὴν καὶ μετέβημεν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ Τσάρκοε-Σέλο, ὅπου ἔμελλον νὰ φιλοξενηθῶ ἐπὶ διήμερον ὑπὸ τῆς πενθερᾶς μου, καθόσον ἡ μητέρα μου ἡ ὁποία εἶχε μεταβῆ πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Αὐτοκρατείρας Μητρὸς εἰς Κίελον, δὲν εἶχεν εἰσέτι ἐπιστρέψει. Ἐπανῆλθεν ὅμως τὴν 24ην καὶ μετώκησα εἰς Παυλόβσκ, ὅπου διέμενε.

Τόσον τὸ Τσάρκοε-Σέλο, ὅσον καὶ τὸ Παυλόβσκ, ἀπέχοντα ἀλλήλων δυόμισυ περίπου μίλια, εἶνε θερινὰ ἀνάκτορα κείμενα πλησίον τῆς Πετρουπόλεως καὶ εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας περίπου ὥρας ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης ἦλθε νὰ μὲ ἐπισκεφθῇ ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς κ. Πανᾶς. Συνωμιλήσαμεν διὰ μακρῶν περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Μ' ἐπληροφόρησεν ὅτι τὴν προηγουμένην τῆς ἀφίξεώς μου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σαζόνωφ εἶχεν ὑποβάλει τὴν παραίτησίν του, κατὰ τοὺς μὲν λόγῳ τοῦ πολωνικοῦ ζητήματος, ἐν ᾧ κατὰ τοὺς ἄλλους διότι εἶχεν ἁπλῶς δυσαρεστήσει τὴν Αὐτοκράτειραν. Εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ κ. Σαζόνωφ εἶχε κληθῆ ὁ κ. Στύρμερ. Ἦτο ἕνας γέρων αὐλικός, ἄγνωστος σχεδὸν εἰς τοὺς διπλωματικοὺς κύκλους καὶ διὰ τὸν ὁποῖον αἱ Ξέναι Ὑποθέσεις ἦσαν πράγματι ξέναι.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ 1914

"ΑΝ ΔΕΝ ΑΡΘΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΙΤΙΑ, Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΔΥΝΑΤΗ,,

ΠΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΙ ΠΡΟΕΚΛΗΘΗ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΚΑΡΟΛΟΥ ΣΦΟΡΤΣΑ,
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προσφάτου περιοδείας μου εἰς μερικὰ ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια — πόσον ἀνόητος φαίνεται ὁ διαδεδομένος εὐρωπαϊκὸς χαρακτηρισμὸς περὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ ὑλισμοῦ, ὅταν εὑρίσκεται κανεὶς εἰς τὸ περιβάλλον τοῦτο—μία ἀπὸ τὰς ζώνας τῆς σκέψεως, ἡ ὁποία μοῦ ἐκίνησε τὸ περισσότερον ἐνδιαφέρον, ἦτο τὸ νέον ρεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης περὶ τοῦ εἰσέτι φλέγοντος ζητήματος τῆς «ἐνοχῆς τοῦ πολέμου».

Ὅπως ἀκριβῶς—διαρκοῦντος τοῦ πολέμου—τὸ ἐκκρεμὲς εὑρίσκετο εἰς τὸ ἀκρότατον σημεῖον τῆς μιᾶς κατευθύνσεως, τώρα μοῦ ἐφαίνετο ὅτι εὑρίσκετο εἰς τὰ ἄκρα ἑτέρας κατευθύνσεως — ἐν μέρει, ἴσως, σὰν καθυστερημένη τιμωρία τῶν ὑπερβολῶν τῆς χονδροειδοῦς προπαγάνδας τῆς Ἀντάντ.

Ἀληθῶς, τὸ ἴδιον ψυχολογικὸν φαινόμενον ἔχει σημειωθῆ εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἐλευθέρων διανοουμένων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, ἀκόμη δὲ καὶ τῆς Γαλλίας, ὅπου, κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, ἐδημοσιεύθησαν βιβλία, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν ὑπὸ σημείωσιν μερικὰς ἀπὸ τὰς προπολεμικὰς εὐθύνας τῶν ἐν Παρισίοις. Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος «πατριῶται» καταγγέλλουν τὸ σκάνδαλον τοῦτο—ἀλλὰ ὁ χρόνος θὰ ἀποδείξῃ ὅτι οἱ νέοι αὐτοὶ ἀνικανοποίητοι Γάλλοι συγγραφεῖς συντελοῦν εἰς τὴν διαιώνισιν τῆς ἠθικῆς φήμης τῆς Γαλλίας περισσότερον ἀπὸ τοὺς οἰηματίας τοῦ ἐθνικοῦ ἀλανθάστου.

Πᾶσα ἤρεμος ἐξέτασις τοῦ ζητήματος τῆς «ἐνοχῆς τοῦ πολέμου» μοῦ φαίνεται λίαν ἐπιθυμητή, ὄχι μόνον χάριν τῆς ἱστορικῆς συνειδήσεως τοῦ κόσμου ἐν γένει, ἀλλὰ πρὸ πάντων χάριν τοῦ συμφέροντος μιᾶς ὑγιοῦς συνεννοήσεως μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας, ἥτις εἶνε τόσον ἀναγκαία διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Εὐρώπης. Αἱ κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας εὑρίσκονται ἤδη πολὺ ἐγγύτερον μιᾶς συνεννοήσεως παρ' ὅσον πιστεύουν ἴσως οἱ ἐπιφανειακοὶ παρατηρηταί· ἀλλὰ πίσω ἀπὸ τὰς κυβερνήσεις ὑπάρχουν οἱ λαοὶ καὶ οἱ λαοὶ ἀργοῦν νὰ λησμονήσουν τοὺς θρύλους.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ—ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν, συνταχθεῖσα μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Λοϋδ Τζωρτζείου φράσεως: «Νὰ τοὺς στίψωμε μέχρι τελευταίας ἰκμάδος», ὡμολογήθη ὑπὸ ἑνὸς τῶν συντακτῶν της ὅτι ἐσήμαινε «συνέχισιν τοῦ πολέμου». Ἔτσι συνέβη, ὥστε ἕνα ἔθνος τὸ ὁποῖον εἶχε καταθέσῃ τὰ ὅπλα του ὀχυρούμενον ὄπισθεν τῶν Δεκατεσσάρων Σημείων τοῦ Οὐΐλσων, κατεδικάσθη εἰς ἀποζημίωσιν τόσον τεραστίαν, ὥστε δὲν ἠμποροῦσε νὰ παρασταθῇ δι' ἀριθμῶν καὶ ἡ ὁποία ἐσήμαινεν ὅτι οἱ πόροι του θὰ ἀπερροφῶντο ἐπὶ αἰῶνας.

Τὸ ἀποτέλεσμα, τόσον τὸ ἠθικόν, ὅσον καὶ τὸ πολιτικόν, τῆς δογματικῆς βεβαιώσεως τῆς περιεχομένης εἰς τὸ ἄρθρον 231 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, περὶ τῆς ἀποκλειστικῆς ὑπαιτιότητος τῆς Γερμανίας διὰ τὸν πόλεμον, θὰ ἠμποροῦσε νὰ δώσῃ τροφὴν πρὸς σκέψιν εἰς ὅλους ὅσοι πιστεύουν εἰς τὰς μεθόδους τῆς βίας.

Ὑπῆρχεν εἰς τὴν Γερμανίαν περὶ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἕνας πνευματικῶς ἰσχυρὸς πυρὴν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν νὰ δείξουν εἰς τοὺς Τούρκους πῶς ἡ ἀνοητότης τοῦ καθεστῶτος τῶν Χοεντζόλλερν εἶχε προξενήσει τόσον τρομερὰν ζημίαν εἰς ἕνα λαόν, ὅστις εἶχεν ἀφελῶς πιστεύσῃ εἰς τοὺς ἀπολυταρχικοὺς μονάρχας καὶ τοὺς δικτάτορας. Οἱ τέσσαρες ὀγκώδεις τόμοι τῆς «Λευκῆς Βίβλου», τῆς δημοσιευθείσης τῷ 1919, παραμένουν ὡς ἀπόδειξις τῆς σημαντικῆς αὐτῆς νοοτροπίας. Ἐν τούτοις τὸ ἄρθρον 231 τὸ ὁποῖον ἐπεβλήθη ἐπὶ τῶν Γερμανῶν πληρεξουσίων, οἵτινες ὑπεχρεώθησαν νὰ ὑπογράψουν χωρὶς νὰ τοὺς ἐπιτραπῇ οἱαδήποτε ὑπεράσπισις, ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν—ἀκόμη καὶ τῶν ἀδιαλλάκτων ἐχθρῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ καθεστῶτος — ὡς προσβολὴ καὶ ὡς ταπείνωσις.

Τὸ γεγονὸς ὅτι οὐδεμία ἀπολύτως ἔκδοσις ἐπισήμων ντοκουμέντων ἐγένετο ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου, παρήγαγεν εἰς τὴν Γερμανίαν συνεπείας, ἄκρως ἀντιθέτους πρὸς ἐκείνας τὰς ὁποίας εἶχεν ἐλπίσει ἡ Γαλλία. Οἱ τέσσαρες τόμοι τῆς «Λευκῆς Βίβλου» ἀπεσύρθησαν κυριολεκτικῶς τῆς κυκλοφορίας, ἐντείνεται δ' ἐν Γερμανίᾳ, ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν δημοκρατικῶν, τὸ συναίσθημα ὅτι, εἰς τὸ κάτω-κάτω, δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀδικαιολόγητοι οἱ κυβερνῆται τῆς Γερμανίας τῶν Χοεντζόλλερν.

Τὸ αἴσθημα, τὸ ὁποῖον ὅλα τὰ ἔθνη συνεμερίζοντο ἀπὸ τοῦ 1908 — χρονολογίας τῆς προσαρτήσεως τῆς Βοσνίας ὑπὸ τῆς Αὐστρίας — μέχρι τοῦ 1914 καὶ τὸ ὁποῖον ἀπέληξεν εἰς τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου, εἶχε τὰ ἴδια χαρακτηριστικὰ πανταχοῦ—εἰς Παρισίους καὶ Βερολῖνον, εἰς Βιέννην καὶ Πετρούπολιν. Ὅλοι ἐφοβοῦντο τὸν πόλεμον καὶ ὅλοι, ἑπόμενον, ὑπεβοήθησαν τὴν ἔκρηξίν του.

Μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὅμως τῆς γενικῆς αὐτῆς κοινῆς εὐθύνης, διατὶ νὰ λησμονήσωμεν ὅτι αἱ ἄμεσοι εὐθῦναι τῆς πυρκαϊᾶς βαρύνουν τοὺς Αὐστροούγγρους ὀλιγαρχικοὺς κυβερνήτας καὶ τοὺς Γερμανοὺς στρατιωτικοὺς ἀρχηγούς, οἱ ὁποῖοι—πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸν Γερμανὸν καγκελλάριον—ἔδωκαν εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς τὴν βεβαίωσιν, ὅτι θὰ τοὺς ὑπεστήριζον;

Τὸ νὰ συνεισφέρωμεν ψυχραίμως, χωρὶς μῖσος καὶ χωρὶς προκατάληψιν, εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς εὐθύνης ταύτης εἶνε, δι' ἡμᾶς, καθῆκον, ὅταν ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς εἶνε ὄχι ἡ συνέχισις τοῦ μίσους τοῦ πολέμου, ἀλλὰ ἡ ἐπιθυμία νὰ καταδειχθῇ ὅτι μόνον τὸ καθεστὼς τῆς ἐλευθερίας, μόνον ἡ πλήρης ἄσκησις τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας — παρ' ὅλα τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς ἐλλείψεις της —ἠμπορεῖ νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ἐπανάληψιν τῶν καταστροφῶν, αἵτινες ἔθεσαν εἰς κίνδυνον τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν.

ΕΝΑΣ ΑΠΟΣΟΒΗΘΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Φαίνεται νὰ λησμονῆται τώρα ὅτι τῆς ἐπιθέσεως τῆς Αὐστρίας ἐναντίον τῆς Σερβίας τῷ 1914, ἥτις προεκάλεσε τὴν γενικὴν ἀνάφλεξιν, προηγήθη, κατ' Αὔγουστον τοῦ 1913, ἓν μόλις ἔτος πρωτίτερα, ἕνα εἶδος γενικῆς δοκιμῆς, ἡ ὁποία θὰ καθίστατο πιθανώτατα πραγματικότης, ἂν δὲν ἀντέδρα ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς κ. Τζιολίττι.

Τῷ 1913 εὑρισκόμην εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὡς διπλωμάτης· ἀλλ' ἔκτοτε ὁ κ. Τζιολίττι μοῦ ὡμίλησε τόσον συχνά, μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς στενῆς φιλίας, περὶ τῶν ἐπεισοδίων ἐκείνων — τῷ 1920 καὶ τῷ 1921 ἤμουν ὑπουργὸς τοῦ γηραιοῦ φιλελευθέρου πολιτικοῦ — ὥστε δύναμαι νὰ τὰ περιγράψω ἐπακριβῶς ὡσὰν αὐτόπτης.

Τὸν Αὔγουστον τοῦ 1913 ὁ κ. Τζιολίττι διήρχετο τὰς θερινὰς διακοπὰς εἰς τὸ πενιχρὸν ἐξοχικόν του σπίτι ἐπὶ τῶν Ἄλπεων. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Σὰν Τζουλιάνο εὑρίσκετο εἰς τὴν Ρώμην. Ἀκόμη καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐφάνη πρόσφορον εἰς τὴν αὐστριακὴν διπλωματίαν, διότι ὁ Τζιολίττι εἶχε πάντοτε ἀντιστῆ εἰς πᾶσαν αὐστροουγγρικὴν ἐνέργειαν πρὸς διακινδύνευσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Ἀνατολὴν πολὺ ἐνεργότερον ἢ ὁ Σὰν Τζουλιάνο.

Ἔτσι λοιπόν, τὴν 9 Αὐγούστου, ὁ αὐστριακὸς πρεσβευτὴς φὸν Μέρεϋ ἐπεσκέφθη τὸν Σὰν Τζουλιάνο καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ἦτο ἠναγκασμένη νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Σερβίας. Χωρὶς νὰ ἔχῃ περισσότερον δίκαιον ἀπὸ τὸν λύκον τοῦ Αἰσωπείου μύθου, ὁ αὐστριακὸς ἀπεσταλμένος ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ἡγεμών του εὑρίσκετο ἀντιμέτωπος τῆς ἀνάγκης ἑνὸς ἀμυντικοῦ πολέμου. Ἐπομένως, ἐξηκολούθησεν, ἡ Ἰταλία ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ «casus foederis» τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, καὶ νὰ βοηθήσῃ τὴν σύμμαχόν της.

Ἡ ἀλήθεια ἦτο ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Ἡ Τριπλῆ Συμμαχία, ἡ ὁποία μᾶς εἶχεν ἑνώσῃ πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν ἀπὸ τοῦ τελευταίου τετάρτου τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος, ὥριζε σαφέστατα ὅτι ὁ δεσμὸς θὰ ὑφίστατο μόνον ἐν περιπτώσει ἀπροκαλύπτου ἐπιθέσεως ὑπὸ ἄλλων Δυνάμεων. Λόγῳ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, εἰρήσθω ἐντὸς παρενθέσεως, ἦτο ὄχι μόνον δυνατόν, ἀλλὰ καὶ καθῆκον δι' ἡμᾶς τῷ 1914 νὰ μὴ συνταχθῶμεν πρὸς τοὺς Συμμάχους μας, ὅταν ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον.

Οἱ ἐν Βιέννῃ εἶχον, φαίνεται, ἐλπίσει ὅτι ἡ ἀπουσία τοῦ Τζιολίττι θὰ ἐπέφερεν εὐνοϊκὴν δι' αὐτοὺς τροπὴν τῆς καταστάσεως. Ἀλλ' ὁ Τζιολίττι οὔτε μετέβη κἂν εἰς τὴν Ρώμην, παρ' ὅλην τὴν σοβαρότητα ὑφ' ἣν ἐνεφανίζετο ἡ κατάστασις. Ἔστειλεν ἁπλῶς πρὸς τὸν Σὰν Τζουλιάνο ἕνα τηλεγράφημα τριάκοντα περίπου λέξεων: «Ἂν ἡ Αὐστρία ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Σερβίας, δὲν γίνεται κἂν λόγος περὶ συνθήκης. Ἡ Αὐστρία δὲν ὑφίσταται ἐπίθεσιν. Ἡ Αὐστρία εἶνε ὑπεύθυνος. Εἴπατέ το τῆς κατηγορηματικώτατα.»

Ὁ κόμης Μπέρχτολδ (ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας) ἐτρόμαξε πρὸ τῆς εὐθύνης. Τὸ πραξικόπημα ἀνεβλήθη.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Αἱ συνεννοήσεις διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας ἐπὶ τοῦ προτιμητέου ἐκλογικοῦ συστήματος εὐοδοῦνται, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Σοφούλη, βαραθροῦνται, κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἐφημερίδων. Γεγονὸς ὁπωσδήποτε εἶνε ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θέλει νὰ τυλίξῃ τὸν κ. Τσαλδάρην καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν θέλει νὰ τυλιχθῇ ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον. Ἀλλ' ἐρωτᾶται: Πρὸς τί αὐτὴ ἡ μυστικὴ διπλωματία; Τὸ ἐκλογικὸν ζήτημα εἶνε ζήτημα τῆς Βουλῆς, εἰς τὸ βουλευτήριον δὲ πρέπει νὰ συζητηθῇ διονυχιστικῶς, παραμεριζομένης πάσης παρασκηνιακῆς συνεννοήσεως ἢ συζητήσεως.

ΔΙΑ ΠΑΝ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΝ Οὐδεὶς λόγος ἐκ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐργατικῶν συμφερόντων ἀπορρέων ὑπάρχει ὅπως γενικευθῇ ἡ ἀπεργία εἰς πανεργατικὴν καὶ πανελλήνιον, ὡς ἀπειλοῦν δι' ἀνακοινωθέντων των οἱ ἐνταῦθα ἐργάται. Τὰ γεγονότα τῆς Καβάλλας ὑπεκινήθησαν ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν μὲ τοὺς ὁποίους οὐδεμία ἀλληλεγγύη συνδέει τοὺς συντηρητικοὺς ἐργάτας, δηλαδὴ τὴν πλειοψηφίαν τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, ἥτις ἀντιθέτως ὀφείλει διὰ τῆς στάσεώς της νὰ πείσῃ τοὺς παρασυρθέντας ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν συντηρητικοὺς ἐργάτας τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν μετριοπάθειαν, προάγοντες οὕτω περισσότερον τὰ ἐπαγγελματικὰ των συμφέροντα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ προκαταληφθῇ καὶ πάλιν. Ὀφείλει νὰ λάβῃ τὰ μέτρα της διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, ἀπειλούμενον ἀπὸ μερικοὺς ταραχοποιοὺς θέλοντας νὰ δημοκοπήσουν παρὰ τῷ ἐργατικῷ κόσμῳ.

ΣΟΒΑΡΩΤΕΡΟΣ *Ὁποία ἐνεργητικότης, ὁποία δῆλα δὴ φλυαρία αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλεῖ. Ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς Γάλλους. Ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς Ἰταλούς. Ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς Σέρβους. Εἶνε Ἰταλόφιλος, Γαλλόφιλος, Σερβόφιλος, Βουλγαρόφιλος καὶ Τουρκόφιλος. Εἶνε ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ κατὰ τοῦ φόνου ὡς μέσου πολιτικῆς ἐπικρατήσεως. Θαυμάζει τὸν κ. Μουσσολίνι καὶ τὸν κ. Μαρίγκοβιτς, τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ καὶ τοὺς διαδόχους τοῦ Λένιν, τὸν κ. Τσάμπερλαιν καὶ τὸν κ. Πουανκαρέ. Θαυμάζει τέλος πάντων τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα καὶ ἐκλιπαρεῖ τὸν ξένον τύπον νὰ μὴ τὸν κακομεταχειρίζεται.*

Ὁποία ἐνεργητικότης! Ὁποία στωμυλία! Καὶ ὁποία προχειρολογία. Ἕνας πρώην πρωθυπουργός, ἔστω καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, θὰ ἔπρεπε ἀναντιρρήτως νὰ εἶνε σοβαρώτερος.

ΚΑΙ ΙΣΩΣ—ΙΣΩΣ Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἔκαμε θετικὴν δήλωσιν. Ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως, εἶπεν, εἶναι ἀσφαλής—ἀρκεῖ νὰ μὴ προδώσῃ τὸ πρόγραμμά της. Οἱ Φιλελεύθεροι θὰ συζητήσουν ἐλευθέρως ἐπὶ τῶν προτεινομένων νομοθετημάτων, ἀλλὰ θὰ ὑπερψηφίσουν τῆς Κυβερνήσεως ὁσάκις αὐτὴ θέτει ὡς ζήτημα ἐμπιστοσύνης τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου.

Ἐπειδὴ ἐν τούτοις ὁ κ. Βενιζέλος πράττει συνήθως τ' ἀντίθετα τῶν ὅσων κηρύττει, πρέπει ν' ἀναμείνωμεν νέαν ἀπόπειράν του πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἴσως ἴσως τῆς «καταστάσεως».

ΧΑΡΙΕΣΤΑΤΟΝ Ὁμιλῶν πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» ὁ κ. Βενιζέλος κατηγορεῖ τοὺς ἀντιπάλους του ὅτι θέλουν νὰ διατηροῦν ἐκκρεμὲς τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα, ἐλπίζοντες ὅτι ἡ δημοκρατικὴ παράταξις ἀσκοῦσα ἐπὶ μακρὸν τὴν ἐξουσίαν θὰ φθαρῇ τέλος καὶ αἱ ἐκλογαὶ θὰ φέρουν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν βασιλικὴν παράταξιν, ὅτι προτίθενται νὰ ἐπαναφέρουν τὸν βασιλέα διεξάγοντες πρὸς νομιμοποίησιν τοῦ πραξικοπήματος των δημοψήφισμα κ.τ.λ. Κατὰ τὸν κ. Βενιζέλον τὸ δημοψήφισμα πρέπει νὰ διεξαχθῇ τώρα, πρὶν ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τοὺς φίλους του τὰ πλεῖστα τοῦ ἑνὸς ἐκλογικὰ βιβλιάρια καὶ πρὶν οἱ [illegible] καταθέσουν τὰ ὅπλα. Χαριέστατ[illegible]

Η ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

Ἡ χθεσινὴ «Ἑστία» εὑρίσκει ὅτι ἐφ' ὅσον οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν δύο παρατάξεων συνεφώνησαν ἐπὶ τῆς βάσεως, ἐπὶ τῆς ἀλλαγῆς δηλαδὴ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ἀπὸ ἀναλογικοῦ εἰς πλειοψηφικόν, δὲν εἶνε λογικὸν νὰ σταματήσουν εἰς μίαν λεπτομέρειαν, εἰς τὸ ζήτημα δηλαδὴ ἂν εὑρεῖα θὰ καθορισθῇ ἢ στενὴ ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια....

Λεπτομέρεια; Ὄχι δά! Δὲν εἶνε λεπτομέρεια τὸ ζήτημα τῆς περιφερείας. Εἶνε βασικόν. Ἡ στενὴ ἔχει ὅλα τὰ μειονεκτήματα τοῦ ἀναλογικοῦ καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμη, χωρὶς τὸ κάτω-κάτω νὰ ἔχῃ τὰ πλεονεκτήματά της.

Ἀλλ' ἔστω: εἶνε λεπτομέρεια καὶ δὲν εἶνε σωστὸν νὰ σταματήσουν χάριν αὐτῆς αἱ συνεννοήσεις...Δὲν ὑποχωροῦν λοιπὸν οἱ Φιλελεύθεροι εἰς τὴν λεπτομερειοῦλαν αὐτήν;...

ΠΟΛΛΑ ΖΗΤΟΥΝ

Τρομερόν: Ἕλληνες «ἀντιδημοκρατικοί», προπαγανδίζουν ἐν Γαλλίᾳ ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν των. Αὐτὰ γράφουν αἱ δύο πρωϊναὶ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες φρονοῦσαι φυσικὰ ὅτι ὁ ἀντιβενιζελικὸς πολιτικὸς κόσμος πρέπει νὰ μένῃ πάντοτε μὲ τὴν ρετσινιὰν τῆς «προδοσίας» τὴν ὁποίαν του ἐκόλλησαν οἱ φονεύσαντες τοὺς πολιτικούς ἀρχηγούς του καὶ ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα οὔτε ν' ἀμύνεται, οὔτε ν' ἀπολογῆται οὔτε νὰ θρηνῇ τοὺς νεκρούς του.

Πολλὰ ζητοῦν ἀπὸ τὸν ἀντιβενιζελισμὸν αἱ λαμπραὶ συνάδελφοι κατ' ἐπιταγὴν τοῦ προεκλογικοῦ γραφείου τῆς Λέσχης. Ζητοῦν πράγματα ἀνώτερα τῶν δυνάμεών του.

ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ...

Αἱ δεκάλεπτοι αὗται ὑποτιμήσεις τοῦ ἄρτου τί λόγον ἔχουν νὰ γίνωνται; Μετὰ μίαν ἑβδομάδα ὑπερτιμᾶται πάλιν τὸ ψωμὶ ἄλλα δέκα λεπτὰ καὶ ἐρχόμεθα ἴσια καὶ ἴσια. Μόνον κουβέντα να γίνεται.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΗΣ

Ποῖος ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν ἔγκριτον ἄλλως τε Καϊρινὴν συνάδελφον «Φῶς», ὅτι οἱ ἀντιβενιζελικοὶ πρόκειται ν' ἀπόσχουν ἀπὸ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς; Ὡρισμένως κάποιος ἐχθρὸς τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ καὶ τῆς ἀληθείας.

Τὴν ἀνύπαρκτον πληροφορίαν ἀνεδημοσίευσαν ἐκ τοῦ «Φωτός» ἡ «Ἐφημερὶς» τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἡ «Μπουρς Ἐξυπιὲν» καὶ διὰ μίαν ἡμέραν οἱ «Αἰγυπτιῶται» Ἕλληνες ἐπίστευσαν ὅτι ὁ ἀντιβενιζελισμὸς παρεφρόνησεν. Ἐνῷ ἁπλῶς εἶχε παραφρονήσει ὁ ἐντεῦθεν τηλεγραφήσας τὴν ἀνόητον εἴδησιν εἰς τὴν ἔγκριτον συνάδελφον τοῦ Καΐρου.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Τὸ πρῶτον καθῆκόν μου ἦτο νὰ ἴδω τὸν Αὐτοκράτορα, ὅστις εὑρίσκετο τότε εἰς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον, εἰς τὴν πολίχνην Μαγκίλωφ. Ἔγραψα λοιπὸν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ὅτι ἤμην κομιστὴς ἐπείγοντος μηνύματος ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τοῦ τὸ ἐπιδώσω αὐτοπροσώπως ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπήντησε τηλεγραφικῶς ὅτι μὲ ἀνέμενεν εἰς Μαγκίλωφ τὴν 27 Ἰουλίου.

Ἀνεχώρησα τὴν 26 καὶ ἔφθασα εἰς τὸ Στρατηγεῖον κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἁμαξοστοιχία τῆς ὁποίας ἐπέβαινον ἔσχε πεντάωρον καθυστέρησιν, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἴδω τὸν Αὐτοκράτορα πρὸ τῆς 7 μ. μ.

Τὸ παρεμπεσὸν μακρὸν διάστημα διῆλθον συνομιλῶν μὲ τὸν μακαρίτην γυναικάδελφόν μου Μεγάλον Δοῦκα Γεώργιον Μιχαήλοβιτς (φονευθέντα ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων τῷ 1919), ὅστις ἦτο προσωρινῶς ἀπεσπασμένος εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον τοῦ Αὐτοκράτορος. Συνωμιλήσαμεν ἐπὶ δύο ὥρας· τὸν ἠρώτησα τίνες ἦσαν αἱ γνῶμαι τοῦ Ἐπιτελείου καὶ ποῖα τὰ σημεῖα διὰ τὰ ὁποῖα ἐχρειάζοντο περισσότεραι ἐξηγήσεις. Ὁ γυναικάδελφός μου μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ αὐταπατῶμαι ὡς πρὸς τὰ ἐπικρατοῦντα μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν συμβούλων τοῦ Αὐτοκράτορος συναισθήματα ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἑλληνικὰ ζητήματα καὶ ὅτι τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου κυρίως ἐνδιεφέροντο διὰ τὴν Ἑλληνοσερβικὴν Συνθήκην καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ φρουρίου τοῦ Ρούπελ, τὰ τῆς ὁποίας ἐγνώριζον ἐκ μονοπλεύρων ἐκθέσεων. Αἱ ἐκθέσεις τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊγ, δεόντως κοινοποιούμεναι πρὸς τὴν Ρωσσίαν, ἦσαν τὰ μόνα στοιχεῖα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων τὸ Ἐπιτελεῖον ἔκρινε τὴν ἐν Ἑλλάδι στρατιωτικὴν κατάστασιν. Διὰ τὰς πολιτικὰς ἐν γένει πληροφορίας του, τὸ Ἐπιτελεῖον ἐβασίζετο ἐπὶ τοῦ Τύπου, ὅστις τὴν στιγμὴν ἐκείνην διεξῆγε βιαίαν πολεμικὴν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

Η ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΣΑΡΟΝ

Ἐγενόμην δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι τὴν 7 μ. μ. Μὲ ἐδέχθη μὲ τὴν ἰδίαν στοργὴν καὶ καλωσύνην, τὴν ὁποίαν ἀνέκαθεν μοῦ εἶχε δείξει· καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μακρᾶς ἐπισκέψεώς μου οὐδὲ στιγμὴν διὰ τοῦ λόγου ἢ διὰ τοῦ βλέμματος ἀπεμακρύνθη τῆς συνήθους ἐγκαρδιότητός του. Ἤκουσε τὴν μακρὰν ἐξιστόρησίν μου μετὰ μεγίστης προσοχῆς, διακόπτων με ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ὅταν κάποιο ἰδιαίτερον ζήτημα ἐχρῄζε πληρεστέρας ἐξηγήσεως. Προσεπάθησα νὰ τοῦ δώσω νὰ ἐννοήσῃ πόσον κακῶς πληροφορημένοι ἦσαν αὐτὸς καὶ οἱ Σύμμαχοί του ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τῆς Βουλγαρίας παρὰ τὰς πολλὰς καὶ ἀλλεπαλλήλους προειδοποιήσεις τοῦ ἀδελφοῦ μου. Ἐπέμεινα ἐπὶ τῆς καταφώρου ἀδικίας, ἣν ἐσήμαινεν ὁ ἐξαναγκασμὸς τῆς Ἑλλάδος ὅπως θυσιάσῃ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ κτήσεις της πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς πλεονεξίας τῆς Βουλγαρίας· πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἤγαγε βραδύτερον εἰς τὴν ἀποξένωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις εἶδε τὰς εἰλικρινεῖς προσπαθείας της ὅπως συνταυτίσῃ τὴν τύχην της πρὸς τὴν τῶν Συμμάχων, παντελῶς παρεξηγουμένας. Ὅταν ἔφθασα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἀφηγήσεώς μου, ὁ Αὐτοκράτωρ μὲ διέκοψε καὶ ἐδήλωσεν ὅτι αὐτὸς προσωπικῶς ὑπῆρξε πάντοτε ἀντίθετος πρὸς τὴν πολιτικὴν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐθεώρει ἄδικον καὶ ἐπιζημίαν, ἀλλ' ὅτι δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ ἐπιβάλῃ τὴν γνώμην του λόγῳ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ σὲρ Ἐδ. Γκρέϋ καὶ τοῦ κ. Ντελκασσέ. Ἔθιξα κατόπιν τὸ ζήτημα τῆς ἐκστρατείας τῶν Δαρδανελλίων καὶ τῆς κατηγορηματικῆς ἀρνήσεως τῆς Ρωσσίας ὅπως ἴδῃ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν συμμετέχοντα εἰς ἐνδεχομένην ἐπιχείρησιν ἐναντίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως... Τί ἠμποροῦσε νὰ εἴπῃ;... Κατόπιν ἐνεχείρισα εἰς αὐτὸν ἀντίτυπον τῆς Συνθήκης Συμμαχίας μὲ τὴν Σερβίαν καὶ τῆς Στρατιωτικῆς Συμβάσεως, τὰς ὁποίας τὸν παρεκάλεσα, ἀφ' οὗ τὰς μελετήσῃ, νὰ τὰς δείξῃ εἰς τὸν στρατηγὸν Ἀλέξιεφ, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου του. Ὁ Αὐτοκράτωρ παρηκολούθει τὰς ἐξηγήσεις μου ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἐφάνη ἐκπλαγεὶς διότι ἡ Συνθήκη ἦτο ἐπιδεκτικὴ ἑρμηνείας διαφόρου ἐκείνης τὴν ὁποίαν τοῦ εἶχαν ἀναφέρει· ἐφάνη ὅτι τὸ πρᾶγμα τοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν.

Ἀφ' οὗ ἀνέλυσα τὰς ὑποχρεώσεις, αἵτινες ἐβάρυναν τοὺς δύο συμβαλλομένους ἠρώτησα τὸν Αὐτοκράτορα ἂν τὰ ἐπιχειρήματά μου τὸν εἶχαν πείσει. «Τὸ ζήτημα—ἀπήντησε—παρουσιάζεται τώρα ἐμπρός μου ὑπὸ ἐντελῶς διάφορον φῶς, γιατὶ μοῦ ἀρέσει νὰ βλέπω τὰ πράγματα ξάστερα.»

Τοῦ ἐξήγησα μὲ ὅλην μου τὴν ἱκανότητα τὴν μακρὰν ἅλυσον τῶν πολιτικῶν μηχανορραφιῶν, τόσον ἐξωτερικῶν, ὅσον καὶ ἐσωτερικῶν, αἵτινες εἶχον ἀπολήξει εἰς τὴν παροῦσαν δεινὴν κατάστασιν καὶ τὰς ὁποίας ὁ Βασιλεὺς εἶχεν ἀποστείλει τοὺς δύο ἀδελφούς του νὰ ἐκθέσουν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Ἔδωκα εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τὸν λόγον τῆς τιμῆς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι οὐδέποτε αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις εἶχον ἐκτεθῆ εἰς οἱανδήποτε ἀπειλὴν ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐξετίθεντο· τὴν ἰδέαν ταύτην εἶχον ἐνσταλάξει εἰς τὸν νοῦν τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊγ οἱ κρύφιοι πληροφορηταί του, ἐν ᾧ συγχρόνως αὕτη ἐχρησίμευεν εἰς τὸν στρατηγὸν Σαρράϊγ ὡς σοβαροφανὴς δικαιολογία διὰ νὰ κρατῇ τὰς δυνάμεις του περιχαρακωμένας ἐντὸς καὶ πέριξ τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐφάνη ὅτι κατέληγεν ἤδη εἰς τὸ ἴδιο συμπέρασμα ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου καὶ μοὶ ἐξέφρασε τὴν γνώμην του περὶ τῆς στάσεως τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊγ. Μετεβίβασα ἐπίσης εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τὸ δεύτερον μήνυμα τοῦ Βασιλέως ἐν σχέσει μὲ τὴν δῆθεν μυστικὴν συνεννόησίν του μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία ἀπετέλει ἁπλῶς ἕτερον παράδειγμα θρασυδείλου συκοφαντίας τῶν κατηγόρων του ἀποσκοπούντων εἰς τὸ νὰ τὸν ἐκθέσουν ἀνεπανορθώτως εἰς τὰ ὄμματα τῶν Συμμάχων.

Ὁ Αὐτοκράτωρ μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι οὐδέποτε εἶχε πιστεύσει εἰς αὐτὴν τὴν φήμην.

Προσέθεσα ὅτι εἶχα σταλῆ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου μὲ τὸν ρητὸν σκοπὸν νὰ προβῶ εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας ἐξ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως, ἐν πρώτοις διότι ἐφοβεῖτο ὅτι ἡ δυσπιστία τῶν Συμμάχων εἶχε γίνει ἐξ ἴσου πιστευτὴ ὑπὸ τῆς Ρωσσικῆς Κυβερνήσεως καὶ δεύτερον διὰ νὰ παρακαλέσω τὸν Αὐτοκράτορα νὰ μετριάσῃ διὰ τῆς συνδιαλλακτικῆς του παρεμβάσεως, τὰ περαιτέρω πιεστικὰ μέτρα, τὰ μελετώμενα ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

ΕΧΩ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΝ

Τέλος ἐπεκαλέσθην θερμῶς τὸ φιλοδίκαιον καὶ τὴν ἐντιμότητα τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τὸν ἱκέτευσα νὰ παράσχῃ εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ὑποστήριξίν του. Ἐφείλκυσα τὴν προσοχήν του ἐπὶ τοῦ κινδύνου τοῦ ἐκπηγάζοντος ἐκ τῶν ξένων ἀναμίξεων εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως εἰς τοὺς κινδύνους τοὺς δημιουργουμένους ἐκ τῆς τυφλῆς ἐμπιστοσύνης καὶ προστασίας τῆς παρεχομένης εἰς μίαν μόνην πολιτικὴν μερίδα ἐπὶ θυσίᾳ ὅλων τῶν ἄλλων.

Ὑποθέτω ὅτι αἱ ὀδυνηραὶ δοκιμασίαι τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἡ διαρκὴς πικρία, τὴν ὁποίαν ἐπροκάλει ἡ ἀδικαιολόγητος αὐστηρότης, ὁ βασανιστικὸς φόβος ὅτι χειρότεραι ἐπιπλοκαὶ ἔμελλον νὰ ἐπακολουθήσουν, τὴν φύσιν τῶν ὁποίων δὲν ἐτόλμα κανεὶς οὔτε νὰ φαντασθῇ, προσέδιδον εἰς τοὺς λόγους μου ἐξαιρετικὴν θέρμην καὶ εἰλικρινῆ πεποίθησιν, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἀντελήφθην, δὲν ἀφῆκαν ἀνεπηρέαστον τὸν Αὐτοκράτορα.

Καί, τέλος, παρεπονέθην πικρῶς διὰ τὴν πλήρη μίσους στάσιν τοῦ ρωσσικοῦ τύπου καὶ τὴν συστηματικὴν πολεμικήν του ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλέως, ἥτις ἐδηλητηρίαζε τὴν ρωσσικὴν κοινὴν γνώμην. Ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς εἶχεν ἐπανειλημμένως ἐφελκύσει τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ τῆς πολεμικῆς ταύτης, τῆς ὁποίας ἐπετρέπετο ἡ συνέχισις παρὰ τὴν αὐστηρότητα τῆς λογοκρισίας. Ἡ μόνη δοθεῖσα εἰς αὐτὸν ἀπάντησις ἦτο: «Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν τίποτε.»

Ὁ Αὐτοκράτωρ κατελήφθη ὑπὸ μεγάλης ὀργῆς καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ ὁμιλήσω σχετικῶς μὲ τὸν πρωθυπουργόν· μὲ ἐπεφόρτισε μάλιστα νὰ εἴπω ὅτι ἐπιθυμία τοῦ Αὐτοκράτορος εἶνε νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν συκοφαντικὴν αὐτὴν ἐκστρατείαν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.»

Ὁ Αὐτοκράτωρ παρηκολούθησε τὰ ἐπιχειρήματά μου μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς· ὅταν δὲ ὡμίλησα περὶ τῆς ἀδικίας τῆς προσγινομένης εἰς τὸν Βασιλέα, τοῦ ὁποίου ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν χώραν του ἐτίθετο ἐν ἀμφιβόλῳ καὶ μάλιστα ἐσκώπτετο ὑπὸ τῶν σκληρῶν συκοφαντῶν του, ὁ Αὐτοκράτωρ ἠγέρθη ἐκ τοῦ καθίσματός του καὶ πλησιάσας με, ἔφερε τὰ δυό του χέρια ἐπὶ τῶν ὤμων μου, μ' ἐκύτταξε κατάμματα καὶ εἶπεν: «Ἔχω ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Κωνσταντῖνον· ξεύρω πόσον εἰλικρινὴς καὶ νομιμόφρων εἶνε! Τὸν ἐμπιστεύομαι πλήρως. Θὰ κάμω ὅ,τι μπορῶ γι' αὐτόν.»

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ τελευταία βραδυὰ μὲ τὸν Τσάρον.— Ὁ χαρακτὴρ τοῦ Νικολάου τοῦ 2ου.— Μὲ τὸν Ρῶσσον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.— Τὸν ἐπῆρεν ὁ ὕπνος.— Νέαι διαβεβαιώσεις.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Πρόσκλησις Ἐπαναληπτικῆς Ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως

Παραιτηθέντων τῶν κατὰ τὴν Ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 11ης τρέχοντος ἐκλεγέντων ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ Χρηματιστηρίου παρὰ τῇ Πειθαρχικῇ Ἐπιτροπῇ, προσκαλοῦνται καὶ αὖθις ἅπαντα τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν εἰς Ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 19ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τρίτην ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ ὥραν 10ην π. μ.

Θέμα:

Ἐκλογὴ ἑνὸς χρηματιστοῦ ὡς μέλους τῆς Πειθαρχικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἑνὸς ἀναπληρωτοῦ διὰ μίαν διετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 23ης Ἰουνίου ἐ. ἔ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Ἰουνίου 1928

Ὁ Πρόεδρος
Σόλων Βούλγαρης

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παραχωροῦνται δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ τοῦ Διπλώματος Εὑρεσιτεχνίας ὑπ' ἀριθ. 287 τῆς 14ης Ἰουνίου 1922 ἀφορῶντος «ΨΥΚΤΙΚΟΝ ΥΓΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΑΜΕΣΟΝ ΨΥΞΙΝ ΤΡΟΦΩΝ» καὶ ἐκδοθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. A. J. A. OTTESEN, κατοίκου Κοπεγχάγης τῆς Δανίας.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Π. Δ. Θεοδωρίδῃ, δικηγόρῳ, ὁδὸς Φιλελλήνων ἀρ. 27.

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

Ὑπερτάτη φρόνησις

Ὁ ὅρος εἶναι γαλλικός, Λιλή, ἕνας ὅρος ποῦ μεταχειρίζονται τόσο πολὺ τὰ προπολεμικὰ γαλλικὰ μυθιστορήματα, ὁ Πὼλ Ζεραλντύ, ποῦ τόσο σ' ἀρέσει, ἕνας ὅρος ποῦ κτυπάει πολὺ ὡραῖα «Suprême Sagesse» καὶ ποῦ μεταφράζεται ὡς «ὑπερτάτη φρόνησις» ἑλληνικά.

Ἡ «ὑπερτάτη» λοιπόν, αὐτὴ φρόνησις, ξέρεις πότε ἔρχεται Λιλή; Ὅταν δὲν ὑπάρχει πειὰ καθόλου φρόνησις, ὅταν ἐξαντληθῇ καὶ τὸ ἔσχατον μόριον αὐτῆς εἰς τὸν φτωχὸ ἀνθρώπινον ἐγκέφαλον, ὁ ὁποῖος ἀντὶ νὰ κηρύξῃ χρεωκοπίαν, ποῦ θὰ ἦτο ἴσως ἐντιμότερον, ἀλλὰ ὄχι πειὸ ἐπωφελές, καταφεύγει εἰς τὴν «suprême» αὐτὴν «sagesse» τὰ στέλνει ὅλα στὸ διάβολο καὶ ἀρχίζει νὰ γελᾷ, νὰ τραγουδῇ, νὰ χορεύῃ, ὅσα πᾶνε κι' ὅσα ἔρθουνε, Λιλή! Ἡ μεγαλυτέρα φρόνησις εἶναι νὰ μὴν εἶσαι καθόλου φρόνιμη, νὰ μὴν κάθεσαι νὰ ἐξονυχίζῃς τὸ κάθε πρᾶγμα, νὰ δημιουργῇς στὸ μυαλό σου πράγματα δύσκολα καὶ νὰ θέλῃς ὕστερα καλὰ καὶ σώνῃ νὰ τὰ πραγματοποιήσῃς. Τὰ ἀνθρώπινα χέρια εἶναι πολὺ μικρά, κι' ὅσο κι' ἂν τὰ κουνοῦμε, ἂν δὲν θέλῃ ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν καὶ ὁ Ἅη-Γιώργης κατὰ τὴν νεωτέραν, δὲν γίνεται τίποτε. Ὁ Ἅη-Γιώργης καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, Λιλή, εἶναι ἡ Θεὰ Τύχη, ἡ ὁποία βοηθεῖ μὲν τοὺς τολμηρούς, ἀλλ' ὄχι καὶ τοὺς κλαψιάρηδες, τοὺς ἐνεργητικούς, ἀλλ' ὄχι κι' ἐκείνους ποῦ λεπτολογοῦν, ποῦ κουνοῦν τὰ χέρια τους, ἀλλ' ὄχι μὲ τὴν διαρκῆ σκοτοῦρα μὴν σκουντήξουν πουθενά. Ἔπειτα ἡ Θεὰ Τύχη εἶναι γυναῖκα Λιλή, γυναῖκα ἰδιότροπη, γυναῖκα ὅπως ὅλες, ποῦ μπορεῖ ν' ἀφήσῃ ἀδιάφορη νὰ περάσῃ δίπλα της ὁ ἐκλεκτός, καὶ σὰν τὴν Μεσσαλίνα νὰ ἐκπορνευθῇ μὲ τοὺς βαρκάρηδες τῶν Σουβούρρων. Στραβομουτσουνιάζεις: Ἐπρόσβαλα τὴν γυναικεία φιλαυτία σου, Λιλή; Μὲ συγχωρεῖς. «Suprême sagesse». Γέλα ντέ!.. Ὅσα πᾶνε κι' ὅσα ἔρθουνε!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ ζέστη

Ἡ ζέστη χθὲς ἠπιωτέρα, δὲν ὑπερέβη κατὰ τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἀστεροσκοπείου τοὺς 34,6, ἀρκετὴ ὅμως πάντοτε νὰ κάμνῃ τοὺς Ἀθηναίους νὰ ξεφυσοῦν καὶ τὰ γκαρσόνια τῶν καφενείων νὰ στένουν ὑπὸ τοὺς δίσκους τῶν νερῶν.

Κατ' ἑσπερινὴν συνάδελφον κεντρικὸν ζαχαροπλαστεῖον ἐξώδευσε τὴν Κυριακὴν καὶ Δευτέραν 12.500 παγωτά! — ἐκτὸς ἐννοεῖται τῶν διαφόρων ἄλλων ἀναψυκτικῶν.

Ἰνδὸς ὁμιλητὴς

Παρουσιάσθη τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς πρὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὁ Ἰνδὸς Χριστιανὸς Σαντοῦ Ἰωάννης Νέλσον, περιβεβλημένος τὴν ἐθνικὴν στολήν, καὶ ἐξήτησεν ὅπως τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ὁμιλήσῃ σήμερον καὶ ὥραν 6 μ.μ. ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ ἐν λόγῳ Ἰνδός, προερχόμενος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἔνθα ἔδωκε σειρὰν διαλέξεων, εἶναι τελείως κάτοχος τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης. Ὁ κ. Νέλσον, εἰς ὃν ἐδόθη ἡ αἰτηθεῖσα ἄδεια, θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον ἑλληνιστὶ τὴν 6 μ.μ. ἐπὶ τοῦ θέματος «Ὁ ἄγνωστος θεός».

Ἐκδρομὴ εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀφαίας

Εἰς ἕνα ἀνάλαφρον ὕψωμα τῆς Αἰγίνης, πευκόφυτον, ὑψοῦνται τὰ γραφικὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφαίας, θεότητος προστατευτικῆς τῶν γυναικῶν. Ἡ θέα ἀπὸ ἐκεῖ εἶναι μαγευτικὴ εἰς τ' ἀκρογιάλια τοῦ Σαρωνικοῦ καὶ αἱ ἐλαφραὶ αὖραι τῆς θαλάσσης καθιστοῦν εὐχάριστον τὴν διαμονήν.

Ἐκεῖ πρόκειται νὰ ἐκδράμῃ τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 17 Ἰουνίου ἡ «Ὑπαίθριος Ζωή». Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν ἀκολουθήσουν ὀφείλουν νὰ τὸ δηλώσουν εἰς τὰ γραφεῖά της (Λιμπονᾶ 5 πάροδος Κολοκοτρώνη μετὰ τὸν ἀριθ. 57 καθ' ἑκάστην 7.30—9 μ.μ.).

Ψυχικαὶ ἔρευναι

Κατόπιν τῆς συνεχιζομένης ἐπιτυχίας τῶν τηλεπαθητικῶν πειραμάτων Ἀθηνῶν—Τριπόλεως συνέστη καὶ ἐκεῖ Κέντρον, παράρτημα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑταιρείας ψυχικῶν ἐρευνῶν, τοῦ ὁποίου τὸ προεδρεῖον κατηρτίσθη ὑπὸ τῶν κ.κ. Π. Παρασκευοπούλου ἰατροῦ, Μελιδόνη ἐπιθεωρητοῦ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, Τσάλτα ἰατροῦ, Μπιρπίλη ἰατροῦ, Πλαντζᾶ δικηγόρου, Παπαθεοδώρου καθηγητοῦ καὶ Δ. Κοντοῦ ταγμ. ἐν τιμητικῇ διαθεσιμότητι.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἑταιρεία ἐξακολουθεῖ τὰ πειράματά της μετὰ τοῦ μέντιουμ Ἐλπινίκης, ἥτις παρέχει ἐκδήλως τὸ φαινόμενον τῆς διοράσεως, ἤτοι ἀναγνώσεως διὰ στερεῶν σωμάτων.

Ἀνεύρεσις ἀρχαιοτήτων

Αἱ παρὰ τὴν ἀρχαίαν Καλυδῶνα, ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαί, ἔχουσι πλουσίαν ἀπόδοσιν εὑρημάτων.

Οὕτω, πλὴν τῆς ἀνευρεθείσης πρὸ ἡμερῶν κεφαλῆς Ἀρτέμιδος, ἀνευρέθη καὶ κεφαλὴ Διονύσου, καλλίστης τέχνης, προσομοιάζουσα τὰ Φειδιακὰ ἔργα τοῦ Παρθενῶνος. Ἐπίσης εὑρέθη κορμὸς μαχομένης ἀμαζόνος, τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος, καὶ δύο τεμάχια πηλίνων γραπτῶν πλακῶν, ἐξ ὧν μία ἀναγράφει τὴν ἀπόφασιν δίκης καὶ ἄλλη ἀναφέρεται εἰς τὴν προσωρινὴν κατοχὴν τῆς περὶ τὴν Καλυδῶνα χώρας ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, κατὰ τὸν 4ον π.Χ. αἰῶνα.

Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι

Τὴν Πέμπτην, 14 Ἰουνίου, καὶ ὥραν 6.30' μ.μ. ἐπαναλαμβάνεται ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Ἀρσακείου, ἡ τόσον ἐπιτυχοῦσα παράστασις τῆς «Ἰφιγενείας ἐν Αὐλίδι» τοῦ Εὐριπίδου, ὑπὸ τῶν μαθητριῶν τῆς Δ' Γυμνασιακῆς τάξεως, κατὰ διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Γαρδίκη. Ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτρέπεται μόνον διὰ προσωπικῶν προσκλήσεων.

Θεατρικὰ

Κόσμον πολὺν κάθε βράδυ συγκεντρώνει ἡ «Ταβέρνα» εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη μὲ τὸν θίασον Ὀλυμπίας Καντιώτη Ριτσιάρδη.

Εἰς τὴν ὡραίαν ἐπιτυχίαν τοῦ θιάσου συντελεῖ καὶ ἡ ἀμίμητος ὑπόκρισις τοῦ νεοεμφανισθέντος νεαροῦ κωμικοῦ κ. Μίμη Καντιώτη.

Ὁ θίασος ἑτοιμάζει δύο μουσικὰ ἔργα, τὴν «Πριγκήπισσαν τοῦ Ἱπποδρομίου» τοῦ Κάλμαν καὶ τὴν ἀμερικανικὴν ὀπερέτταν «Νονο-Νάκτ».

Σχολικαὶ ἑορταὶ

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑπτανήσου Ἑλληνο-Ἀγγλικὸν Ἐκπαιδευτήριον Θ. Νεστωρίδου τελεῖ κατὰ τὰς 15, 16 καὶ 17 τρέχοντος, ἐπίδειξιν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, μὲ γυμναστικὰς ἀσκήσεις, ἀπαγγελίας, μουσικὴν καὶ ἐκτέλεσιν διαφόρων θεατρικῶν ἔργων παιδικῶν γαλλιστὶ καὶ ἀγγλιστί.

Ἑλληνικὴ Ὀδοντοστοματολογικὴ Ἑταιρία

Σήμερον καὶ ὥραν 9.30' μ.μ. θὰ γίνῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας ἡ 20ὴ δημοσία συνεδρίασις τῆς Ἑλληνικῆς Ὀδοντοστοματολογικῆς Ἑταιρείας μὲ θέματα: «Ἡ ἀκτινογραφία ἐν τῇ χειρουργικῇ ὀδοντοϊατρικῇ» ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Πολυχρονέα καὶ «Δύο περιπτώσεις ὀρθοδοντικῆς» ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κονταρίνη. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Δραματικὴ ἐπίδειξις

Τὸ προσεχὲς Σάββατον, 16 Ἰουνίου καὶ ὥραν 6.30' μ.μ. δίδεται εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ἐπίδειξις τῆς δραματικῆς σχολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου μὲ τρία μονόπρακτα ἔργα κατὰ διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ν. Παπαγεωργίου.

Τὰ φαιδρὰ τῆς ζωῆς

Τὰ ἔκθετα!

Μεσάνυκτα, ὥρα μυστηρίου, ὥρα δραματική, ὥρα ἐγκλημάτων, ὥρα ποῦ τεκταίνονται ὅλα τὰ τρομερὰ πράγματα εἰς τὰ παλαιὰ ἱπποτικὰ μυθιστορήματα.

Δύο σκιὲς ξεγλυστροῦν ἀπὸ κάποιο σπιτάκι τῆς Γαργαρέττας, ἀθόρυβες, διστακτικές, κυττῶντας δεξιὰ καὶ ἀριστερά, κρατῶντας ἕνα πακέττο στὸ χέρι.

—Τὸ ἔδεσες καλά;

—Ναί, ἀπαντᾷ. Τὸ ἔκανα ἕνα περίφημο πακέττο!

—Ποῦ λὲς νὰ πᾶμε;

—Ἐγὼ λέω νὰ πᾶμε κατὰ τὸ ρέμμα, πειὸ πάνω ἀπ' τοῦ Φίξ, ποῦ δὲν εἶναι κόσμος!

Καὶ ἡ δυὸ σκιές, κρατῶντας προσεκτικὰ τὸ δέμα, ἐτράβηξαν κατὰ τὸν Ἰλισσόν, «λίγο πειὸ πάνω ἀπὸ τοῦ Φίξ» ποῦ ὅπως εἶπαν, δὲν εἶναι κόσμος, κι' ἑτοιμάσθηκαν νὰ ρίξουν τὸ πακέττο στὸ ρέμμα.

Ποιὸς ξέρει τί μυστήριον νὰ ἔκρυβε τὸ μικρὸ ἐκεῖνο πακέττο, τί καρπὸν ἐνόχων ἐρώτων, ἐσκέφθηκε ὁ φρουρὸς ἀστυφύλαξ, ὁ ὁποῖος βλέπων τὸ δειλὸν καὶ φοβισμένον ὕφος τῶν δύο γυναικῶν, ἔκρινε καλὸν νὰ τὰς παρακολουθήσῃ, ἀκούων ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τὴν διαμειβομένην στιχομυθίαν.

—Κάποιο παιδὶ ἀσφαλῶς ἔχουν ἐκεῖ μέσα! Τίς κακοῦργες! Δὲν φτάνει ποῦ τὸ πετοῦν, μὰ τὸ πετᾶν καὶ στὸ ρέμμα! Τὰ μάτια μας τέσσερα!

Καὶ ἐτάχυνε τὸ βῆμα.

—Δὲν μοῦ λές, τἄπνιξες καλά; ἐρώτησε ἡ μιὰ σκιὰ τὴν ἄλλη.

—Βέβαια!... τ' ἄφησα μισὴ ὥρα μὲς στὸν κουβᾶ! Ἄλλωστε, ἔτσι ποῦ εἶναι τὸ πακέττο, δὲν μπορεῖ ν' ἀκουστῇ τίποτε!

«Βρὲ τίς μέγαιρες!... Ἐδῶ εἶναι βρεφοκτονία ἐκ προμελέτης! Μισὴ ὥρα μὲς στὸν κουβᾶ! Βρὲ τὶς ἀλιτήριες!... Ἄντε, καὶ ποῦ θὰ μοῦ πᾶτε! Εἶμαι κι' ἐγὼ ἐδῶ!»

Ἐσκέφθηκε ὁ ἀστυφύλαξ, καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ ἡ μιὰ σκιά, σκύβοντας ἀπὸ ἐπάνω ἀπὸ τὰ κάγκελα ἑτοιμαζόταν νὰ πετάξῃ τὸ πακέττο στὸ ρέμμα, καὶ ἡ ἄλλη ἐκύτταζε μήπως ἔλθῃ κανένας, μιὰ φωνὴ ἄγρια ἀκούστηκε!

—Ἄλτ! Στάσου!... Μὴν κουνηθῇς!....

Ἡ σκιὰ ἐτρόμαξε κι' ἔκανε νὰ φύγῃ, μὰ ὁ ἀστυφύλαξ τὴν πρόλαβε, τὴν ἅρπαξε ἀπ' τὸ χέρι, καὶ ἠρώτησε αὐστηρά:

—Τί ἔχει τὸ πακέττο;

Ἡ σκιὰ τὰ ἔχασε.

—Τίποτε, κύριε ἀστυφύλακα!.... Ξέρετε....

—Τί ἔχει τὸ πακέττο;...

Ἐπανέλαβε αὐστηρὰ καὶ ἐπειδὴ ἡ σκιὰ δὲν ἀπαντοῦσε, ἅρπαξε τὸ πακέττο μόνος του, καὶ ἄρχισε μὲ καταφανῆ φρίκην νὰ τ' ἀνοίγῃ.

—Τί νὰ κάνουμε, κύριε ἀστυφύλακα, εἶπε φοβισμένα ἡ σκιά. Δὲν τὰ πέρνουν βλέπεις, οἱ σκουπιδιαρέοι !... Τὰ λυπήθηκε ἡ καρδιά μου, μά τί νὰ κάνῃς; Τέσσερα δὲν μποροῦσε νὰ τὰ θρέψῃ!

Ἡ φρίκη ηὔξανε στὸ πρόσωπο τοῦ ἀστυφύλακος. Τί ἀναίδεια ποῦ σοῦ τὴν εἶχαν. Μιλοῦσαν σὰν νὰ ἦταν τὸ φυσικώτερο πρᾶγμα τοῦ κόσμου!

Ἡ σκιὰ ἐξηκολούθησε:

—...Ἄμα γέννησε, τὰ βάλαμε μὲς στὸν κουβᾶ, τὰ πνίξαμε πρῶτα καὶ τὰ φέραμε νὰ τὰ ρίξουμε ἐδῶ.

Ὥστε δὲν ἦταν ἕνα κἄν! Ἦταν τέσσερα!.. Ἦταν δηλαδὴ πειὸ σοβαρὸ ἀφ' ὅ,τι φανταζόταν.

Ἔσπασε βιαστικὰ τὸ σπάγγο, ἄνοιξε τὸ δέμα, καὶ ὑπὸ τὸ ἀμφίβολο φῶς τοῦ φεγγαριοῦ εἶδε....τὰ πτώματα τεσσάρων ἀθώων θυμάτων, καρπῶν τῶν ἐρώτων κάποιας ἀναξιοπαθούσης ψψίνας!

Ὁμιλίαι

Αὔριον Πέμπτην καὶ ὥραν 7.30' μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ Ἑνώσει Ἐπιστημόνων Πειραιῶς (Πραξιτέλους 122) ἡ δικηγόρος δ. Μαρία Δ. Φραμπουριάρη «Περὶ αὐτοκτονίας ἐν τῷ δικαίῳ». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἐκδρομαὶ

Τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 17 Ἰουνίου, διοργανώνεται ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου φυσιολατρείας «Ἀήρ, Ἥλιος, Ὕδωρ» ἡ 141η ἐκδρομὴ αὐτοῦ εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν. Συγκέντρωσις 6.30' π.μ. ὄπισθεν Πανεπιστημίου.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος, μηνὸς Μαΐου, τοῦ γνωστοῦ μηνιαίου γραμματοσημολογικοῦ περιοδικοῦ «Φιλοτέλεια».

Θέατρα

ΒΑΡΙΕΤΕ (πρ. Κυβέλης). «Καπετάνισσα», μουσικὴ ἠθογραφία.
ΙΝΤΕΑΛ. «Τὰ δύο χαμίνια».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Θηριοτροφεῖον».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Πριγκήπισσα τῆς Ταβέρνας».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Τὸ ἄγουρο φροῦτο».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Πεταλοῦδα».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Κοζάκος πρίγκηψ» καὶ βαριετέ.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Μιὰ νύχτα ἔρωτος».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Οἱ ἄφοβοι».
«ΑΙΓΛΗ» — ΖΑΠΠΕΙΟΝ. «Μπάρντελυς ὁ μεγαλοπρεπής».
ΑΛΣΟΣ. «Ἀκτὴ τρέλλας».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Γκρήσχουζ».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ἴτ».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Παριζιάνες».
Α.Ο.Δ.Ο. «Παγκόσμιος πόλεμος».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ὁ σωτὴρ πλοίαρχος».
ΕΔΕΝ. «Ἡ γυναῖκα τοῦ δρόμου».
ΕΛΛΑΣ. «Τὸ μαῦρο πουλί».
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ (Ποδονίφτη). «Ἡ ἁγνὴ Σουζάνα».
ΖΕΦΥΡΟΣ (Θησείου). «Οἱ σωματέμποροι»
ΚΥΒΕΛΕΙΑ (τέρμα Πατησίων). «Πλοῖον ἐν κινδύνῳ».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Τὸ κορίτσι τῆς γειτονιᾶς».
ΛΑΪΣ. (τέρμα Ἱπποκράτους). «Πρωταθλήτρια».
ΛΑΟΥ. «Αὐθέντα Βαραββᾶ».
ΛΟΥΝΑ—ΠΑΡΚ. «Τσέκα».
ΜΑΓΕΙΑ. «Τὰ ἀρραβωνιάσματα».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Μέσα ἀπὸ τὸν βόρβορο».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Πειρασμός».
ΡΕΓΚΑΛ. «Ἡ ὡραία λησταρχίνα»
ΦΑΡΟΣ. «Τὸ δάκρυ μιᾶς μητέρας».
ΣΙΝΕ ΠΑΡΙ (Νέα Σφαγεῖα). «Ὁ λέων τῆς Μογγολίας».

Φαλήρου

ΔΙΑΝΑ. «Συζυγικαὶ παύσεις».

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
Αὔριον ὥραν 6 1)2 μ. μ.
Β'. ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ
Κατὰ διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ
κ. ΜΙΧ. ΚΟΥΝΕΛΑΚΗ
DARIO NICCODEMI
Η ΔΑΣΚΑΛΙΤΣΑ
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρ. 15, 25, 30 πωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς τηλ. 4-82 νέον) καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

Β. ΠΑΣΤΟΣ μαιευτὴρ Πανεπιστ. Βιέννης, 3—6 ὁδὸς Κάνιγγος 15.

Ἀθλητισμὸς

Ἀτυχὴς ἐκλογὴ

Ὡς πληροφορούμεθα κατέρχεται εἰς τὴν πόλιν μας ἡ Σερβικὴ ὁμὰς «Γιεντίνσβο» διὰ τρεῖς συναντήσεις μετὰ τῶν ὁμάδων τοῦ Π. Ο. Κ. Ἐὰν ἡ πληροφορία ἀληθεύει, ἡ ἔλευσις τῆς Σερβικῆς ὁμάδος δὲν εἶναι προωρισμένη οὔτε τὸ κοινὸν νὰ εὐχαριστήσῃ οὔτε καὶ εἰς τὴν τεχνικὴν πρόοδον τοῦ ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου νὰ συντελέσῃ. Ἐὰν οἱ Θεσσαλονικεῖς ἠπατήθησαν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογήν των ἐκλαβόντες τὴν «Γεντίνσβο» ὡς ἰσχυρὰν ὁμάδα τοῦτο δὲν εἶναι λόγος ὅτι πρέπει νὰ τοὺς μιμηθῶμεν, κατόπιν τῶν γνωστῶν ἀποτελεσμάτων. Ποῖον ἐνδιαφέρον δύναται νὰ ἔχῃ ἕνας ἀγὼν μὲ ὁμάδα ἡ ὁποία ἀπὸ τὰς τρεῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ συναντήσεις της ἀπεκόμισε 16 τέρματα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς δημιουργίας εὐκόλου ἐντυπώσεως ἂν μὴ τι ἄλλο. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν τὴν κάθοδον τῆς Σερβικῆς ὁμάδος ὡς πολὺ ἀτυχῆ ἐκλογὴν τόσον διότι παρουσιάζεται ἐκ τῶν δεδομένων ὑποδεεστέρα μας, τόσον διότι θὰ μειώσῃ τὴν ὡραίαν ἐντύπωσιν τῆς προηγηθείσης ἰσχυρᾶς οὐγγρικῆς ὁμάδος, ὅσον καὶ διότι θεαταὶ καὶ παῖκται εἶναι κρῖμα νὰ βασανίζωνται ἐπὶ δίωρον ὑπὸ τὰς καυστικὰς ἀκτῖνας τοῦ Ἰουνίου.

Ἡ μόνη ἴσως δικαιολογία διὰ τὴν κάθοδον τῆς Σερβικῆς ὁμάδος εἶναι ὅτι ἐσυνηθίσαμεν εἰς τὰς διεθνεῖς, ὅπως τὰς ὀνομάζομεν, συναντήσεις, προσκαλοῦντες διαρκῶς ξένας ὁμάδας, αἱ ὁποῖαι τείνουν σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ἀντικαταστήσουν πᾶσαν συνάντησιν μεταξὺ τῶν ἰδικῶν μας ὁμάδων. Μήπως αὐτὸ ὀνομάζεται πρόοδος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ;

GEO

—Τὰ περὶ ἐθνικῆς ὁμάδος

Ὁ Πρόεδρος τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. μᾶς παρεκάλεσε νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι τὰ ἀναγραφέντα εἰς μερικὰς συναδέλφους περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς ἐθνικῆς ἀθλητικῆς μας ὁμάδος εἶναι ἀνυπόστατα. Ἡ τεχνικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει ἀκόμη προβῇ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς ὁμάδος περὶ τοῦ ὁποίου θὰ συζητήσῃ μόνον μετὰ τοὺς ἑλληνορρουμανικοὺς ἀγῶνας λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν της τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων τούτων ὡς καὶ τὰ τῶν τελευταίων Πανελληνίων. Μεγάλον ἐπίσης ρόλον θὰ παίξουν εἰς τὴν λῆψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ αἱ ἐπιδόσεις τὰς ὁποίας ἐπαρουσίασαν οἱ ἀθληταί μας κατὰ τὰς ἑκάστοτε προπονήσεις των.

—Ἡ «Ἀσπὶς» πρωταθλήτρια Θράκης

Ἐν Μακεδονίᾳ ὅπου ὁ ἀθλητισμὸς ἐξελίσσεται κανονικῶς, τὰ διάφορα τοπικὰ ποδοσφαιρικὰ πρωταθλήματα συνεχίζονται μὲ παραδειγματικὴν τάξιν ὑπὸ τὴν θαυμαστὴν διοίκησιν τῆς Ε.Π.Σ.Μ.Θ. Οὕτω τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ ὁμὰς τῆς «Ἀσπίδος» Ξάνθης ἀνεκηρύχθη πρωταθλήτρια Θράκης νικήσασα εἰς τὸν τελικὸν τὴν πρωταθλήτριαν Ἀλεξανδρουπόλεως «Ἐθνικός».

—«Φίλιπποι» — «Δόξα» 3:3

Ὁμοίως συνηντήθησαν διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀνατολικῆς Μακεδονίας αἱ πρωταθλήτριαι ὁμάδες «Φίλιπποι» τῆς Καβάλλας μετὰ τῆς «Δόξης» Δράμας ἐξελθοῦσαι ἰσόπαλοι.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΡΓΥΡΟΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΩΝ ΜΗΛΟΥ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 41 τοῦ καταστατικοῦ, καλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας εἰς γενικὴν συνέλευσιν συγκροτηθησομένην τὴν 30ὴν τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1928 ὥραν 5ην μ.μ. ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (ὁδὸς Πεσμαζόγλου 1 μέγαρον Τραπέζης Κοσμαδοπούλου), πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

α') Περὶ ἐνασκήσεως ἢ μὴ ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας τοῦ προνομίου καὶ δικαιώματος τῆς ὁριστικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀργυρομεταλλευμάτων καὶ τῆς βαρυτίνης τῶν νήσων Μήλου, Κιμώλου καὶ Πολυαίγου.

β') Περὶ αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς Ἑταιρείας καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ καταστατικοῦ.

γ') Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ καταστατικοῦ.

δ') Περὶ ἐπικυρώσεως ἐκλογῆς συμβούλων εἰς ἀντικατάστασιν παραιτηθέντων ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκλεγέντων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν κ.κ. μετόχων νὰ παραστῶσιν ἢ ἀντιπροσωπευθῶσιν εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχάς των εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας ἢ παρὰ τῷ ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρ' οἱαδήποτε ἐν Ἑλλάδι ἀνωνύμῳ τραπεζιτικῇ ἑταιρείᾳ. Τὰς ἀποδείξεις καταθέσεως μετοχῶν ὡς καὶ τὰ πληρεξούσια παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι νὰ προσαγάγωσι τῇ Ἑταιρείᾳ πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τοιαύτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουνίου 1928
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Η ΣΧΟΛΗ ΔΟΚΙΜΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀπὸ 22 Μαΐου ἐ. ἔ. εἰδοποιήσεώς της, γνωστοποιεῖ ὅτι οἱ ὑποψήφιοι πρὸς κατάταξιν θέλουσιν ἐξετασθῇ εἰς τὰς γραμματικὰς γνώσεις (Ἑλληνικὰ καὶ Ἀριθμητικὴ) τῆς Δ' Δημοτικοῦ σχολείου ἢ ἐν γένει ἱκανότης των θέλει κριθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ ὅτι ἡ ἐν τῇ σχολῇ ἐνδιαίτησις (τροφοδοσία, χορηγία εἰδῶν ἱματισμοῦ) καὶ ἐκπαίδευσις γίνεται δωρεάν.

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΤΡΙΑΝΟΝ
ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΟΝ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΑΙ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
(Παραπλεύρως Ντελὶς)
ΕΝΑΡΞΙΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 15 Ἰουνίου
ὥρᾳ 10 μ. μ.
ΒΑΡΙΕΤΕ
δι' οἰκογενείας μὲ ἐκλεκτὰ νούμερα
Τὸ ἀριστούργημα τῆς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς
Η ΤΡΕΛΛΕΣ ΤΗΣ ΚΟΛΗΝ ΜΟΥΡ
εἰς ἑπτὰ μέρη
μὲ τὴν διάσημον καλλιτέχνιδα
ΚΟΛΗΝ ΜΟΥΡ
προβαλλομένη διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἀθήναις
ΜΕΓΑΛΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΑ ΦΟΡΟΥ
30—20—10
Καθ' ἑκάστην ἀπογευματιναὶ μὲ εἴσοδον ἐλευθέραν
«ΦΑΜΑ»

ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΡΤΗΣ

Τὴν 1ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν Ἄρτης ἐνεργηθήσεται μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς 1) 17 τοπίων κάμποτ C. Χοῦπερ Α' ποιότητος καὶ 2) 250 μέτρων χειμ. χακί. Οἱ ὅροι εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἱδρύματος, τοῦ Οἰκοτροφείου Ἰωαννίνων καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς.

Ὁ προεδρεύων τῆς Δ Ε.
Οἰκ. Παπαχρήστου

ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Σ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς 26ης Μαΐου ἐ. ἔ. μερίσματος ἐκ δραχμῶν εἴκοσι πέντε (25) κατὰ μετοχὴν ἄρχεται ἀπὸ τῆς 15 τρέχοντος μηνὸς ἡμέρας Παρασκευῆς.

Ἐν Ἀθήναις μέν, παρὰ τῷ γραφείῳ τῶν κ.κ. Ἀδελφῶν Σοφιανοπούλων ὁδὸς Δώρου 6 (πλατεῖα Ὁμονοίας), ἐν Πειραιεῖ δὲ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρείας Λεωφόρος Μιαούλη 19, καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 10—12 π.μ. ἐπὶ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17 μερισματαποδείξεως.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 9ῃ Ἰουνίου 1928
(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἑταιρείας)

ΑΙΔΗΨΟΣ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
"ΑΙ ΠΗΓΑΙ,,
A LA CARTE
65 δωμάτια ἐπιπλωμένα. 45 λουτῆρες μαρμάρινοι ἐντὸς τῶν ραδιούχων Πηγῶν ΠΡΙΑΜΟΥ
Κουζίνα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ.
Κ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ
(α' μαγείρου ἐπὶ 5ετίαν τοῦ ξενοδοχείου ΑΠΕΡΓΗ ἐν Κηφισσιᾷ)
Νέα Διεύθυνσις
Α. ΜΑΣΤΟΡΑ & ΑΦΟΙ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΙ
Διὰ πληροφορίας εἰς τὸ ἀδαμαντοπωλεῖον
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
Αἰόλου 57 Τηλ. 7—23

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΑ
ΣΚΟΥΦΙΕΣ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΛΟΥΤΡΟΥ
Πλουσιωτάτη Συλλογὴ
Κατάστημα
KOSMOS
ΣΤΑΔΙΟΥ 23

BLACK
GRADE
ΜΠΛΑΚ ΦΛΑΓΚ
MARK
FLAG
BLACK FLAG
ΚΟΝΙΣ
ΥΓΡΟΝ

Μπλὰκ
ΦΛΑΓΚ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
εἰς παγκοσμίαν διάδοσιν
ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΝ
οὗτινος τὰ 40 ΕΤΗ ὑπάρξεως ἀποτελοῦσι τρανὴν ἐγγύησιν τελειότητος καὶ ὑπεροχῆς.
ΦΟΝΕΥΕΙ ΠΑΝ ΕΝΤΟΜΟΝ
δι' ἁπλῆς εἰσπνοῆς τῶν ψεκαζομένων ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ μορίων ΥΓΡΟΥ ἢ ΚΟΝΕΩΣ
Μυρωδιὰ Κίτρου καὶ ὁλοσχερὴς ἀπουσία δηλητηριωδῶν ἢ ἀδρανῶν συστατικῶν.
Ζητεῖτε τὰ Κόκκινα Δοχεῖα μὲ τὴν Μαύρην Σημαίαν ἅτινα πωλοῦνται παντοῦ εἰς ποικιλίαν μεγεθῶν καὶ τιμῆς.
THE BLACK FLAG Co OF BALTIMORE
Γεν. Ἀντ. ΚΟΥΡΚΟΥΜΕΛΗΣ ΦΩΚΑΣ & Σια
Ἠπείρου 45 - Τηλ. 11-71
«ΗΧΩ» Σταδίου 8

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ
APOLL

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΥ ΚΟΥΝΤΣ
9, ΟΔΟΣ ΘΗΣΕΩΣ 9 (ΠΑΡΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ)
ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 14-57 ΝΕΟΝ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΡΘΟΠΕΔΟΚΟΥΝΤΣ.—ΑΘΗΝΑΣ

ΒΑΡΙΕΤΕ
ΝΤΑΝΣΙΓΚ
FOLIES BERGERES
ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 10. Ἔναντι Πανεπιστημίου
DUO WEBBS.— 45 ΝΕΑΝΟΥΜΕΡΑ
ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΕΛΕΙΩΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΝ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Ἐτελέσθησαν ἐν Βερολίνῳ οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος Ἄννας Π. Πρωτοπαπαδάκη μετὰ τοῦ κ. Walter Janssen.

Δικηγόροι

Δικηγορικὸν Γραφεῖον Γεωργίου Ἀναστασίου Ταβουλάρη. Σωκράτους καὶ Ἁγίου Κωνσταντίνου 63

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας πατέρα, ἀδελφόν, θεῖον καὶ πάππον

ΚΟΣΜΑΝ ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΝ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην ὥραν 11 π. μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου. Ὅθεν παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως συνοδεύσωσι τὴν ἐκφοράν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουνίου 1928.

Τὰ τέκνα Ἰωάννης Κοσμᾶ Θεοχαρίδης, Μαρίνα Ἰωάννου Κοσμᾶ Θεοχαρίδου. Οἱ ἀδελφοὶ Διονύσιος Θεοχαρίδης, Σοφία Α. Ζαρίφη, Μαριάνθη Θεοχαρίδου, Μαίρη Π. Θεοχαρίδου, Πουλχερία Θεοχαρίδου. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. (Τὸ παρὸν ἐπέχει θέσιν ἰδιαιτέρας προσκλήσεως)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

πρὸς τὴν Ἀξιότιμον Κοινωνίαν τῆς Μιτυλήνης καὶ τοὺς ἐπιστήμονας ἰατρούς της.

Ἀφιχθεῖσα κατ' αὐτὰς ἐκ Μυτιλήνης, θεωρῶ καθῆκον μου νὰ ἐκφράσω δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τὴν εὐγενῆ Κοινωνίαν δια τὰς περιποιήσεις καὶ τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἔδειξαν πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ διάστημα τῆς βαρειας ἀσθενείας μου ἐπὶ ὀκτάμηνον ἐν τῇ κλινικῇ νοσηλευομένη, παρὰ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ κ. Π. Δουκαρέλλη, ὃν εὐχαριστῶ διὰ τὴν διάγνωσιν καὶ διάσωσιν ἐκ βεβαίου θανάτου, καθὼς καὶ τὸν χειροῦργον κ. Βουλουρῆν διὰ τὴν ἄκραν περιποίησιν καὶ καθαριότητα τῆς κλινικῆς του καὶ τὴν προθυμίαν τοῦ προσωπικοῦ ὅλου. Εἶμαι δὲ εὐτυχής, διότι βλεπω μετὰ χαρᾶς μου ὅτι τὴν διάγνωσιν ποὺ ἔκαμον οἱ σεβαστοὶ πρεπεῖς ἐπιστήμονες, τὴν ἰδίαν τοιαύτην καὶ θεραπείαν ἐξακολουθοῦν καὶ οἱ ἐδῶ ἰατροί.

Μετὰ τιμῆς
Κατίνα Μπαρμπάτη
τὸ γένος μετμεζᾶ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ

ΥΠΟΛ)ΓΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ Ι. ΜΠΟΥΣΠΟΥΡΕΛΗ

Εἰς τὴν στρατιωτικὴν βιβλιογραφίαν ἦλθε νὰ προστεθῇ πρό τινος μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἐκπαίδευσις τοῦ Πεζικοῦ» τοῦ ὑπολοχαγοῦ Μουσμπουρέλη Ι. Διεξήλθομεν τὰς ὑπὲρ διακοσίας σελίδας τοῦ βιβλίου τούτου. Εἰς τοὺς δεκαπέντε καὶ πλέον πίνακας οἵτινες παρατίθενται εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου εἴδομεν ὑπὸ σχηματικὴν μορφὴν τὴν εἰκόνα, ἣν παρουσιάζει ἡ ἐκπαίδευσις τῶν στελεχῶν καὶ στρατευμάτων τοῦ σημερινοῦ Πεζικοῦ.

Ἡ ἀνάλυσις τῶν μεθόδων ἐκπαιδεύσεως γίνεται εἰς ἕκαστον κλιμάκιον ἱεραρχίας (Σύνταγμα, Τάγμα, Λόχος). Δι' ἕκαστον εἶδος ἀσκήσεως ἐκτίθεται τὸ ἀποτελεσματικώτερον σύστημα. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κυρίως ἐνδιαφέρει νὰ ἐξάρῃ τις, εἶναι ἡ πρωτοτυπία ἰδεῶν τινῶν, ἡ τολμηρότης γνωμῶν τινων καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Σώματος ὅπερ διακρίνει τὸν συγγραφέα. Καινοτομῶν εἰς τὸ σύστημα στρατολογίας τῶν ὑπαξιωματικῶν, εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸν ὁπλισμὸν τοῦ πεζικοῦ, τὴν ἠθικὴν τοῦ στρατιώτου ἐκπαίδευσιν καὶ τὰς μεθόδους τακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τούτου.

Τὸ βιβλίον ἀξίζει νὰ τύχῃ ἰδιαιτέρας προσοχῆς παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πεζικοῦ. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἄλλων ὅπλων, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των εὑρίσκονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ πεζικόν, πολλὰ τὰ χρήσιμα ἔχωσι νὰ ἀνεύρωσιν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.

Συν)χης Πεζικοῦ Ε. Α.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΛΙΜΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΡΤΗΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀρ. 2 ἐ.ἔ. πρᾶξιν τῆς περὶ ἡμᾶς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 21827 ἐ.ἔ. διαταγὴν τοῦ Σεβ. ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας ὑπουργείου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἰδιώτας ἐπιστήμονας μηχανικοὺς ἢ τεχνικὰς ἑταιρείας ὅπως ἀναλάβωσι τὴν ἐκπόνησιν προσχεδίου καὶ γενικοῦ σχεδίου τῶν ἐν τῷ λιμένι Κοπραίνης ἐκτελεστέων λιμενικῶν ἔργων (ἤτοι ἐκβαθύνσεως τοῦ ὅρμου τοῦ περικλειομένου ὑπὸ τῆς ξυλίνης καὶ λιθίνης ἀποβάθρας καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Κατασκευῆς λιθίνης ἀποβάθρας μήκους ἑξήκοντα καὶ πλάτους 7 ὡς ἔγγιστα μέτρων καὶ κρηπιδώματος ἑκατὸν μέτρων) ὅπως ὑποβάλωσι ἡμῖν τὰς προτάσεις των διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐκπονήσεως τῆς μελέτης ταύτης μέχρι τέλους Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ὁ Πρόεδρος Λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Ἄρτης
Φ. Κ. ΤΟΛΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
Σάββατον 16 Ἰουνίου 6 1)2 μ.μ.
ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
τάξεως κ. Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
μὲ τρία μονόπρακτα
"Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΕΦΘΑΕ,,
"ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ,,
"ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ,,
«ΗΧΩ»

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ—ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Σπουδάσας εἰδικῶς ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις εἰς τὰ τελειότερα Νοσοκομεῖα (St Louis, Necker, Lariboisière) θεραπεύει τὰ συφιλιδολογικά, οὐροποιογεννητικά, γυναικολογικὰ νοσήματα. Δέχεται 9 π.μ.—1 1)2 μ.μ. καὶ 4 1)2—8 1)2 μ.μ. 58 ὁδὸς Σωκράτους 58 (Ὁμόνοια).

ΠΙΑΝΟ εἰς ἀρίστην κατάστασιν καὶ ἐπιτυχοῦς κατασκευῆς πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380, ΕΞΑΜΗΝΟΣ " 200, ΤΡΙΜΗΝΟΣ " 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2, ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς μεγάλου μυθιστοριογράφου

Πῶς ζῇ ὁ τελευταῖος Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας

Ἀπομονωμένος ἐντὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς πόλεως, χωρὶς κανεὶς νὰ ξεύρῃ τὴν κατοικίαν του.—Αἱ προεδρικαὶ ἐπισκέψεις.—Τὸ Μέγα Τεῖχος.—Ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη εἰργάσθησαν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπέθανον 400.000.—Αἱ μεγαλοπρεπεῖς κηδεῖαι τῶν Κινέζων

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἱσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

9ον

Οἱ Κινέζοι Αὐτοκράτορες, κατὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνας τῆς ἱστορίας τοῦ Οὐρανίου Κράτους, δὲν ἦλθον ποτὲ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν λαόν. Ἦσαν ἐκ γενετῆς προωρισμένοι νὰ γίνουν ποιμένες τοῦ πολυπληθεστέρου λαοῦ καὶ ὅμως πάντοτε ἔζησαν μακρὰν ἀπὸ τοὺς ὁμοίους των ἐντὸς ἑνὸς τεχνητοῦ παραδείσου τὸν ὁποῖον ἐγωϊστικά, ἀναλόγως μὲ τὰς ἰδιοτροπίας των, εἶχον διαρρυθμίσει.

Μερικοὶ Αὐτοκράτορες ᾐσθάνοντο τὴν νοσταλγίαν τῆς ζωῆς τῶν ὄχλων, ἤθελον νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν φτωχολογιὰν καὶ νὰ ἰδοῦν πῶς αὐτὴ κερδίζει τὴν χούφτα τοῦ ρυζιοῦ, ἡ ὁποία ἀπετέλει τὴν μοναδικήν της τροφήν. Ἤθελαν νὰ μὴ εἶνε οἱ Υἱοὶ τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλὰ νὰ ζήσουν ὡς ἁπλοῖ θνητοί.

Ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐξεδήλωνε παρομοίαν ἐπιθυμίαν, οἱ ἐπιμεληταί, οἱ ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν διασκέδασίν του, διεσκεύαζον μίαν ὄχθην τῆς λίμνης τοῦ θερινοῦ ἀνακτόρου εἰς ἐμπορικὸν λιμένα. Οἱ ἄνδρες τῆς αὐλῆς μετεβάλλοντο εἰς ναύτας καὶ ἐμπόρους ἐνῷ αἱ γυναῖκες ἐνεφανίζοντο ὡς ὑπηρέτριαι καμπαρὲ ἢ [illegible] χειροτέρους ἀκόμη ρόλους. Ὁ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ ἐφόρει στολὴν ἀλήτου καὶ ἀ[illegible]ριστος περιεφέρετο μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ [illegible]. Ἐξαφνικὰ οἱ ψευδοναῦται καὶ οἱ ψευτοέμποροι συνεπλέκοντο, μὲ τὸ μαχαῖρι στὸ χέρι, αἱ γυναῖκες ἐξέβαλλον σπαρακτικὰς κραυγάς, ἡ φρουρὰ προσέτρεχε καὶ ἐλάμβανον τότε χώραν ὅλαι αἱ σκηναὶ αἱ συνήθεις εἰς τοὺς κινεζικοὺς λιμένας ὅπου κινοῦνται τὰ [illegible] πλήθη ὡς σκώληκες ἐπὶ σαρκῶν ἐν ἀποσυνθέσει.

Τὸ καρναβάλι αὐτὸ διεσκέδαζε μερικὰς ἑβδομάδας τὸν Υἱὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τὰς 80 ἢ 100 χιλιάδας προσώπων τὰ ὁποῖα ἔζων εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν πόλιν.

Εἰς τὸ Πεκῖνον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπισκέψεώς μου ἔζη ἕνας Αὐτοκράτωρ ἂν καὶ ἀπὸ δωδεκαετίας εἶχεν ἐγκαθιδρυθῆ ἡ Δημοκρατία. Κατ' ἐπανάληψιν ἐζήτησα νὰ μάθω ποῦ ἀκριβῶς εὑρίσκεται καὶ κανεὶς δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ μὲ πληροφορήσῃ.

Οἱ Κινέζοι, τοὺς ὁποίους ἔχουν παραστήσῃ ὡς τόσον σκληρούς, πολλάκις ἔχουν δώσει δείγματα ἀκατανοήτου δι' ἡμᾶς ἡμερότητος. Αὐτή των ἡ ἀρετὴ τοὺς ἐπιτρέπει νὰ εὑρίσκουν τὴν πλέον εὐτυχῆ λύσιν εἰς τὴν τραχυτέραν σύγκρουσιν.

Ὅταν εἰς τὴν Εὐρώπην ἐκθρονίζουν ἕνα Βασιλέα, τὸν ἐκδιώκουν ἀμέσως ἀπὸ τὴν χώραν του. Ἐνίοτε μάλιστα, διὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἐξάπαντος διὰ παντός, προβαίνουν καὶ εἰς τὴν ἀποκεφάλισίν του.

Εἰς τὴν Κίναν οἱ δημοκρατικοί, μετὰ τὸν θρίαμβόν των, ἀφῆκαν ἥσυχον τὸν νεαρὸν Αὐτοκράτορα, νὰ ζῇ μάλιστα τὴν παλαιάν του ζωήν. Καὶ καθὼς εἰς τὸν παρελθὸν δὲν εἶχεν ἐξέλθει ποτὲ ἀπὸ τὴν Ἀπηγορευμένην Πόλιν καὶ δὲν εἶχε κυβερνήσει τίποτε ἄλλο ἔξω ἀπὸ τὸν οἶκον του,—οἱ ὑπουργοὶ ἔκαμναν τὰ πάντα ἐν ὀνόματί του—τὸν ἀφῆκαν νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ Δημοκρατία δὲν διαφέρει εἰς τίποτε ἀπὸ τὸ παλαιὸν καθεστώς.

Μερικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα φαίνονται καλῶς πληροφορημένα, μὲ πληροφοροῦν ὅτι ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ διαμένῃ εἰς κάποιο διαμέρισμα τῆς Ἀπηγορευμένης Πόλεως. Ἡ παλαιὰ αὐτοκρατορικὴ πόλις εἶνε τόσον ἐκτεταμένη, ὥστε ὁ τέως Αὐτοκράτωρ νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του πολλὰ ἀνάκτορα καὶ ἕνα πάρκον χωρὶς ὁ λαός του νὰ γνωρίζῃ ποῦ εὑρίσκεται.

Φαίνεται ὅτι δὲν περνᾷ καθόλου ἄσχημα. Ἔχει μάλιστα ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὰς ὀχληρὰς ἐπισκέψεις τῶν ὑπουργῶν του, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐβασάνιζον μὲ τὰς ἐκθέσεις των. Ἐνυμφεύθη ὅταν ἀκόμη ἦτο παιδὶ μὲ μίαν συνομήλικόν του μὲ τὴν ὁποίαν καὶ τώρα ποὺ εἶνε ὁπωσδήποτε μεγαλύτερος, ἐξακολουθεῖ νὰ παίζῃ εἰς τοὺς ἀνακτορικοὺς κήπους.

Τελευταίως ἠράσθη μιᾶς φίλης τῆς συζύγου του, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς οἰκογένειαν μανδαρίνων ἀφωσιωμένων εἰς τὴν δυναστείαν. Οἱ Κινέζοι ἔχουν μόνον μίαν νόμιμον σύζυγον, τὰ ἔθιμά των ὅμως τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ ἔχουν εἰς τὴν οἰκίαν των ἀπεριόριστον ἀριθμὸν παλλακίδων. Τὸ τριπλοῦν αὐτοκρατορικὸν νοικοκυριὸ δοκιμάζει τώρα ὅλας τὰς ἡδονὰς τοῦ παραδείσου εἰς τὸ κέντρον τοῦ Πεκίνου, χωρὶς νὰ γίνεται ἀπὸ κανένα ἀντιληπτόν.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ τέως Αὐτοκράτωρ δέχεται τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος ἐπίσης κατοικεῖ εἰς ἕνα ἀνάκτορον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Πόλεως. Ὁ Πρόεδρος εἶνε ἄλλοτε ἕνας σοφὸς μανδαρῖνος καὶ ἄλλοτε ἕνας στρατηγός.

Ὁ τελευταῖος Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ δὲν ξέρει πράγματι τί εἶνε ἕνας Πρόεδρος Δημοκρατίας. Φαντάζεται ὅτι εἶνε ἕνας ὑπουργὸς ἔχων ὅλα τὰ δικαιώματα, ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐνοουμένους, οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε ἐκυβέρνων δεσποτικῶς τὴν Κίναν, ἐνῷ οἱ Αὐτοκράτορες ἀπεμονοῦντο καὶ ἔζων ἥσυχοι εἰς τὸ θερινὸν ἀνάκτορον.

Ἴσως ἐνίοτε νὰ θέλῃ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον μερικοὺς ραβδισμοὺς διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ τοῦ παραχωρῇ μεγαλυτέραν ἐπιχορήγησιν διὰ τὰς αὐτοκρατορικάς του ἀνάγκας, δὲν βλέπει ὅμως γύρω του τοὺς παλαιοὺς εὐνούχους οἱ ὁποῖοι—ἄλλοτε—ἦσαν ἕτοιμοι νὰ συνετίσουν τοὺς διαφόρους ὑπουργούς.

Εἰς τοὺς κήπους τώρα συναντᾷ στρατιωτικοὺς μὲ γαλάζιαν στολήν, οἱ ὁποῖοι τὸν προσβλέπουν μὲ αὐθάδειαν ἐπαναστατημένων χωρικῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν μποροῦν νὰ ἐννοήσουν διατὶ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ περιπατεῖ ὅπως καὶ αὐτοί, ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ τοὺς προγόνους των.

Τὸ μέγα Σινικὸν τεῖχος

Ὁ ἐξαιρετικὰ παλαιὸς αὐτὸς λαός, πολὺ ὀλίγα μνημεῖα ἔχει, τὰ ὁποῖα νὰ εἶνε ὁπωσδήποτε ἀρχαῖα. Μόνον μερικοὶ ναοὶ καὶ ἀνάκτορα ἔχουν βίον μερικῶν αἰώνων. Αἰώνιον ὅμως ἐδῶ εἶνε αὐτὴ ἡ Κίνα, αἱ παραδόσεις της καὶ τὰ ἔθιμά της. Ἡ ψυχὴ τῆς χώρας παραμένει ἀμετάβλητος διὰ μέσου χιλιετηρίδων. Τὸ πλέον παλαιὸν καὶ σεβαστὸν μνημεῖον εἰς τὴν Κίναν εἶνε τὸ Μέγα Τεῖχος. Διὰ τὸν κινεζικὸν λαὸν αὐτὸ εἶνε ὅ,τι αἱ πυραμίδες διὰ τὸν αἰγυπτιακόν.

Αἱ πυραμίδες εἶνε κατά τινας χιλιετηρίδας γηραιότεραι τοῦ Μεγάλου Τείχους. Ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ Χόαγκ-Τὶ τὸ κατεσκεύασε κατὰ τὸ 240 π. Χ., αἱ Πυραμίδες ἦσαν προαιώνιοι ἀρχαιότητες προκαλοῦσαι τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐπισκεπτῶν. Τὸ ἔργον ὅμως τῶν Κινέζων Αὐτοκρατόρων ὑπῆρξε περισσότερον βαρὺ ἀπὸ τὸ ἔργον τῶν πρώτων Φαραὼ τῆς Μέμφιδος. Αἱ Πυραμίδες φαίνονται περισσότερον ἐπιβλητικαί, διότι ὁ ἐπισκέπτης δύναται νὰ τὰς ἴδῃ ὅλας διὰ μιᾶς. Ἐπιβάλλονται εἰς αὐτὸν λόγῳ τοῦ ὄγκου των. Τὸ Μέγα Τεῖχος προκαλεῖ ἐντύπωσιν μὲ τὴν ἔκτασίν του, ἀλλὰ κανεὶς δὲν δύναται νὰ σχηματίσῃ μίαν συνολικὴν ἰδέαν περὶ αὐτοῦ. Θὰ πρέπῃ νὰ κάμῃ ἕνα μακρότατον ταξείδι. Οἱ Κινέζοι διὰ νὰ τὸ κατασκευάσουν ἀσφαλῶς ἐχρησιμοποίησαν περισσότερα ὑλικὰ ἀπὸ ὅσα οἱ φελάχοι.

Τὸ Μέγα Τεῖχος ἔχει ἔκτασιν ἑξακοσίων λευγῶν, δηλαδὴ περισσότερον ἀπὸ ὅτι ἀπέχει ἡ Μαδρίτη ἀπὸ τοὺς Παρισίους. Μερικοὶ ὑπελόγισαν ὅτι μὲ τὸ χρησιμοποιηθὲν ὑλικὸν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κατασκευασθῇ ἕνας τοῖχος γύρω ἀπὸ τὴν Γῆν. Ὁ Χόαγκ Τὶ κατεσκεύασε τὸ Τεῖχος αὐτὸ διὰ νὰ ἀπομονώσῃ τὰς ἐπαρχίας του ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον.

Δι' αὐτὸν ὁ κόσμος ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς Ταττάρους καὶ τοὺς Μαντσού, οἱ ὁποῖοι ἠδύναντο νὰ προσβάλουν τὸ κράτος του ἀπὸ Βορρᾶ.

Ὁ Χόαγκ Τὶ ἐβασίλευεν ἐπὶ τῆς κυρίως Κίνας, δηλαδὴ ἐπὶ τῶν 18 ἐπαρχιῶν. Δὲν πρέπει νὰ συγχέεται ἡ Κίνα μὲ τὴν Κινεζικὴν Αὐτοκρατορίαν. Οἱ Τάτταροι καὶ οἱ Μαντσοῦ, οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὸ ἐμπόδιον τοῦ Μεγάλου Τείχους, κατέκλυσαν τὴν Κίναν, προσήρτησαν τὰ ἐδάφη των εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν ἡττημένων καὶ ἡ συγχώνευσις αὐτὴ ἔδωκεν εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν τὴν σημερινήν της ἔκτασιν, ἕνδεκα ἑκατομμύρια τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, εἰς τὰ ὁποῖα κατοικοῦν περίπου πεντακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων.

400.000 νεκροί!

Πρὸ πολλῶν αἰώνων τὸ Μέγα Τεῖχος εἶνε ἄχρηστον, διότι τὰ σύνορα εἶνε πέραν αὐτοῦ.

Τὰ 2400 χιλιόμετρα τοῦ μήκους του ἐκτείνονται διὰ μέσου ὀρέων καὶ πεδιάδων.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς μηχανικοὺς νὰ μὴ μείνῃ οὔτε ἕνα μικρὸν τμῆμα κινεζικῆς γῆς ἔξω τῶν Τειχῶν. Ἡ διαταγὴ αὐτὴ ἐπηύξησε τὰς δυσκολίας τῆς κατασκευῆς. Ἐζήτησεν ἐπίσης νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον εἰς πολλὰ σημεῖα ταυτοχρόνως καὶ νὰ τελειώσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερον. Παρέστη ἀνάγκη νὰ ἐργασθοῦν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. Ἐντὸς ὀκτὼ ἐτῶν τὸ μέγα ἔργον συνετελέσθη. Ἡ ὑπεράνθρωπος ὅμως αὐτὴ προσπάθεια ἐκόστισε τὴν ζωὴν 400.000 ἀνθρώπων.

Ἡ γραμμὴ τοῦ Μεγάλου Τείχους ἔχει τοὺς ἑλιγμοὺς δράκοντος. Εἶνε ἡ εὐνοουμένη γραμμὴ τῶν Κινέζων ἀρχιτεκτόνων. Τὸ σχῆμα ὅμως αὐτὸ ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν ἀξίωσιν τοῦ Αὐτοκράτορος νὰ ἀκολουθηθοῦν μὲ ἀκρίβειαν τὰ σύνορα τῶν βορείων ἐπαρχιῶν. Εἰς μερικὰ σημεῖα τὸ Τεῖχος σκαρφαλώνει εἰς τὰς πλευρὰς ὑψηλῶν ὀρέων καὶ ἄλλοτε χάνεται εἰς βαθείας φάραγγας.

Ὁποιοσδήποτε ἐπισκεφθῇ τὸ Πεκῖνον, ἔλκεται ἀπὸ τὸ Μέγα Τεῖχος. Τοῦτο παρουσιάζει διαφόρους ὄψεις εἰς τοὺς διαφόρους τόπους. Φωτογράφοι καὶ ζωγράφοι παίρνουν τὸ τραῖνον τῆς Μογγολίας διὰ νὰ φθάσουν μέχρι τοῦ Καλγκάν.

Αἱ μεγαλοπρεπεῖς κηδεῖαι

Ἕνα πρωῒ ἐφθάσαμεν εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Μογγολίας. Τὸ τραῖνο ἐξεκίνησεν ἐντὸς ὀλίγου. Διασχίζομεν τὰς γειτονικὰς πρὸς τὸ Πεκῖνον πεδιάδας. Μεγάλαι ἐκτάσεις καταλαμβάνονται ἀπὸ τάφους. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς πρέπει νὰ ἀνήκουν εἰς πλουσίους, διότι οἱ συγγενεῖς των ἔχουν φροντίσει νὰ τοὺς στολίσουν μὴ ἀρκούμενοι νὰ σωρεύσουν μόνον χῶμα ἐπὶ τοῦ φερέτρου. Οἱ Κινέζοι δὲν ἀνοίγουν τάφον ἐντὸς τῆς ὁποίας θέτουν τὰ φέρετρα. Τὰ ἀποθέτουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐπ' αὐτοῦ σωρεύουν χῶμα. Εἰς τοὺς τάφους τῶν πλουσίων τοποθετοῦνται πέτριναι στῆλαι, μερικαὶ τῶν ὁποίων ἔχουν μορφὴν ἑνὸς πύργου μὲ πολλὰς ὑπερκειμένας ἀλλήλων μικροσκοπικὰς παγόδας.

Καὶ ὁ πλέον πτωχὸς κοῦλι ὅταν ζῇ προσπαθεῖ νὰ ἐξοικονομήσῃ λεπτὰ διὰ τὴν κηδείαν του. Κάμνει οἰκονομίας διὰ νὰ δυνηθοῦν οἱ οἰκεῖοι του νὰ τοῦ ἀγοράσουν τὸ φέρετρον. Τὰ φερετροποιεῖα καὶ τὰ καταστήματα κηδειῶν εἶνε τὰ μεγαλύτερα εἰς τὰς λαϊκὰς συνοικίας τοῦ Πεκίνου. Περιλαμβάνουν μεγάλα ἐργαστήρια ξυλουργῶν ὅπου κατασκευάζουν κυριολεκτικῶς βουνὰ φερέτρων.

Μία μεγαλοπρεπὴς κηδεία εἶνε ἡ ὑπερτάτη φιλοδοξία τῶν ἀνθρώπων αὐτῆς τῆς χώρας. Εἶνε δι' αὐτοὺς τὸ ἔνδοξον τέλος μιᾶς ζωῆς. Πολλαὶ οἰκογένειαι συνάπτουν βαρύτατα χρέη τὰ ὁποῖα τὰς καταστρέφουν ἐν τέλει οἰκονομικῶς, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κάμουν μεγαλοπρεπῆ κηδείαν ἑνὸς ἰδικοῦ των. Πολλάκις ἡ κηδεία ἀργεῖ πολλοὺς μῆνας ἢ καὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη, διὰ νὰ συμπληρωθοῦν αἱ ἀναγκαῖαι προπαρασκευαί. Αἱ κηδεῖαι κατανέμονται εἰς πολλὰς κατηγορίας, ἀναλόγως τῶν γινομένων ἐξόδων, καὶ ἡ μνήμη ἑνὸς νεκροῦ τιμᾶται ἀναλόγως πρὸς τὴν δαπάνην.

Εἰς τὴν κηδείαν ἑνὸς πλουσίου κάνουν ἔπιπλα, κυνηγετικὰ ὅπλα, σκύλλους. Ἄλλοτε ἔκαιον καὶ τὰ φορεῖα μαζὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι τὰ ὑπεβάσταζον. Σήμερον καίουν ἁμάξας, ἄλογα ἢ αὐτοκίνητα τῆς καλυτέρας μάρκας. Ὅ,τι πολυτελὲς εἶχεν ὁ μακαρίτης ὅταν ἔζη, πρέπει νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ καὶ εἰς τὸν τάφον. Ἀργότερα ὅμως ὁ ἔξυπνος αὐτὸς λαὸς ἐσκέφθη ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ στερῇ τοὺς κληρονόμους ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ πολύτιμα ἀντικείμενα. Τὰ ἔπιπλα, τὰ ὅπλα, τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα καίονται εἶνε κατεσκευασμένα ἀπὸ χαρτόνι ἀπὸ εἰδικοὺς τεχνίτας οἱ ὁποῖοι φροντίζουν νὰ εἶνε μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν ὅμοια πρὸς τὰ πραγματικά.

Οἱ νεκροὶ τῶν μεγάλων οἰκογενειῶν τοποθετοῦνται προσωρινῶς ἐντὸς φερέτρων μέχρις ὅτου γίνουν ὅλαι αἱ προπαρασκευαὶ διὰ τὸν ἐνταφιασμόν. Ὁ θάνατος ἑνὸς προσώπου τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας, δίδει εἰς τοὺς γλύπτας καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας ἐργασίαν διὰ πολλοὺς μῆνας. Τὸ κοινὸν σπεύδει νὰ ἴδῃ κατὰ τοὺς μακροὺς μῆνας τῆς προπαρασκευῆς ἐὰν τὰ κατασκευαζόμενα ἀπὸ χαρτόνι ἔπιπλα εἶνε ὅμοια μὲ τὰ πραγματικά.

Καθημερινῶς συναντᾷ κανεὶς εἰς τὸ Πεκῖνον ὁμίλους μουσικῶν οἱ ὁποῖοι σπεύδουν νὰ τεθοῦν ἐπὶ κεφαλῆς νεκρικῶν πομπῶν. Φαίνονται εὔθυμοι διότι ἔχουν ἀρκετὴν ἐργασίαν. Ὑπάρχουν κηδεῖαι αἱ ὁποῖαι κοστίζουν 300 ἕως 400.000 δολλάρια κινεζικά.

V. BLASCO-IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ: Πρὸς τὸν Κυανοῦν Ποταμόν.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Προκήρυξις Δημοπρασίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν γενησομένην εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα αὐτῆς, Κηφισσίας 3 (Τμ. Τεχνικόν, Γραφ. Ι) τὴν 27ην τρέχοντος Ἰουνίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν ὀγδοήκοντα (80) ἀστικῶν κατοικιῶν εἰς Τρίκκαλα καὶ ἑξήκοντα πέντε (65) εἰς Μεσολόγγιον.

Οἱ ὅροι τῆς ἀνωτέρω μειοδοσίας εἶνε κατατεθειμένοι εἰς τὸ ὡς ἄνω γραφεῖον τῆς Ε.Α.Π., ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην 11 π.μ.—1 μ.μ.

(Ἐκ τῆς Δ)σεως Ἀστικῆς)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΑΙ ΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

ΤΑ ΝΟΕΜΒΡΙΑΝΑ.—ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΒΟΜΒΑΡΔΙΖΟΝΤΑΙ.—ΠΡΟ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ.—Η ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.—ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ, ΦΥΛΑΚΙΣΕΙΣ.—ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑΝ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

2ον

Ἀμέσως γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ τμήματα ἀπεβιβάσθησαν καὶ ἤρχισαν βαδίζοντα κατὰ τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ἑλληνικὴ φρουρὰ εἶχε κινητοποιηθῆ, ἀλλὰ οἱ στρατιῶται εἶχον αὐστηρῶς διαταχθῆ νὰ μὴ πυροβολήσουν. Ἕνας πυροβολισμὸς ἐρρίφθη καὶ ἡ ἱστορία ἀκόμη ἐρευνᾷ ἐκ ποίας πλευρᾶς ἐρρίφθη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ πυροβολισμὸς ἐπροκάλεσεν αὐθωρεὶ μίαν πεισματώδη μάχην. Οἱ βενιζελικοὶ ὡπλισμένοι μέχρις ὀδόντων, ἐπυροβόλουν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἀπὸ τὰ παράθυρα ἐναντίον τῶν στρατιωτῶν, τῶν συμπατριωτῶν των. Αἱ σφαῖραι ἐβούιζαν σὰν μελίσσι. Μία εἰσῆλθεν ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ δωματίου, ὅπου ἔπαιζαν τὰ παιδιὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἀνδρέα καὶ ἐπλατύνθη κτυπήσασα ἐπὶ τοῦ τοίχου.

Ἔπειτα, τόσον ἐξαφνικά, ὅσον ἐξαφνικὰ εἶχεν ἀρχίσει, τὸ τουφεκίδι ἔπαυσεν ἐπί τι διάστημα. Ἀρχίσαμεν νὰ κυκλοφοροῦμεν ὡς συνήθως. Διαρκούσης μάλιστα τῆς γαλήνης, ἡ νύμφη μου Ἀλίκη, σύζυγος τοῦ Ἀνδρέου, ἐπῆγεν εἰς τὸ κατάστημα τὸ ὁποῖον διηύθυνε διὰ τὴν πώλησιν ἐγχωρίων κεντημάτων. Ἐν ᾧ εὑρίσκετο ἐκεῖ, τὸ τουφεκίδι ἄρχισε πάλιν καὶ πολλαὶ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι εἶχαν τολμήσει νὰ ἐξέλθουν, μετεφέρθησαν λιπόθυμοι ἀπὸ τὸν δρόμον εἰς τὸ κατάστημα διὰ νὰ ἐπαναφερθοῦν εἰς τὰς αἰσθήσεις των.

Εἰς τὰς πέντε, ἐπωφελούμενος τῆς γαλήνης, ἐπῆγα εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀδελφοῦ μου Νικολάου διὰ νὰ πάρω τὸ τσάϊ. Τὸ ἐρροφούσαμεν ἥσυχα καὶ ἐτρώγαμεν παξιμαδάκια, ὅταν ἠκούσαμεν τὸν κρότον βαρέων πυροβόλων. Τὰ γαλλικὰ πολεμικὰ ἐβομβάρδιζον τὰς Ἀθήνας.

Ὁ σωφὲρ μου ἀνέμενεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν

Ὁ βομβαρδισμὸς τῶν Ἀνακτόρων

αὐτοκίνητόν μου. Ἐβγῆκα τρέχων ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ἐξεκινήσαμεν διὰ τὰ Ἀνάκτορα—ἢ μᾶλλον, ἐπεχειρήσαμεν ἐπὶ δέκα λεπτὰ νὰ ξεκινήσωμεν, καθόσον τὸ αὐτοκίνητον, μὲ τὸ πεῖσμα ποὺ φαίνεται νὰ κυριεύῃ τὰ ἄψυχα ἀντικείμενα ὅταν ὁ κάτοχός των βιάζεται, ἔμενεν ἀπολύτως ἀναίσθητον. Ὅταν ἐξεκινήσαμεν, ἐδέησε νὰ διανοίξωμεν τὸν δρόμον μας διὰ μέσου τῶν σφαιρῶν. Ὁ ἀέρας ἐφαίνετο σὰν νὰ εἶχε σχεδὸν πήξῃ ἀπὸ τὰ βλήματα. Πυροβολισμοὶ ἐρρίπτοντο ἀπὸ κάθε παράθυρον καὶ ἀπὸ κάθε γωνιά. Ὡς ἐκ θαύματος, ἐμείναμεν ἄθικτοι, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποὺ ἐφθάναμεν εἰς τὴν πύλην τῶν Ἀνακτόρων, κάποιος ἐσκόπευσε προσεκτικώτερα καὶ μία σφαῖρα ἐσφύριξε μεταξὺ τῆς κεφαλῆς τοῦ σωφὲρ καὶ τῆς ἰδικῆς μου.

Ὁ σκοπὸς ὥρμησε κατὰ τοῦ ἀτόμου, τὸ ὁποῖον εἶχε πυροβολήσει, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην μία ὀβὶς ἐξερράγη εἰς τὴν ἀπέναντι γωνίαν, περισπάσασα τὴν προσοχὴν ὅλων, ἑκάστου φροντίζοντος διὰ τὴν ἀσφάλειάν του, καὶ ἀναγκάσασά με νὰ εἰσέλθω ἐν σπουδῇ εἰς τὸν περίβολον τῶν Ἀνακτόρων. Ἐπὶ μίαν ὥραν ἐσυνεχίσθη ἡ χάλαζα τῶν μικρῶν ὀβίδων. Πολλαὶ ἔπεσαν εἰς τὸν κῆπον τῶν Ἀνακτόρων καὶ μία ἐκτύπησε τὸν τοῖχον κάτω ἀπὸ τὸ γραφεῖον, ὅπου ἐκάθητο ὁ Βασιλεύς. Ἂν ἐξερρηγνύετο... Ἀλλὰ δὲν ἐξερράγη.

Αἱ μεγάλαι ὀβίδες ἠκολούθησαν τὰς μικράς, μαζὶ δὲ μὲ αὐτὰς ἦλθαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ οἱ Σύμμαχοι πρεσβευταὶ διὰ νὰ συσκεφθοῦν μετὰ τοῦ Βασιλέως. Τὸν παρεκάλεσαν νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν μάχην. Ἐκεῖνος τοὺς ἐβεβαίωσεν ὅτι δὲν ἤθελε τίποτε περισσότερον ἀπὸ τὸν τερματισμὸν τῆς μάχης, ἀλλὰ ἐτόνισεν ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἁρμοδιώτεροι νὰ τὸν ἐπιφέρουν.

Ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα ἡ ἀντιπροσωπεία μετέβη εἰς τὸ Ζάππειον μέγαρον ἵνα συσκεφθῇ μετὰ τοῦ Γάλλου ναυάρχου. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ὁ ναύαρχος ἔστειλε διαταγὰς ὅπως παύσῃ ὁ ἀπὸ θαλάσσης βομβαρδισμός. Καὶ ἔπαυσε. Τὴν ἐπομένην οἱ Ἕλληνες ἤρχισαν πυροβολοῦντες ἀλλήλους. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο κατέπαυσε καὶ οἱ Σύμμαχοι ἐπῆραν τὰ πυροβόλα καὶ τὰ πυρομαχικὰ ποὺ εἶχαν ζητήσει. Συνεφωνήθη ἐπίσης ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ὤφειλεν εἰς τοὺς Συμμάχους στρατιωτικὴν ἱκανοποίησιν. Κατόπιν τούτου ἡ Ἑλληνικὴ φρουρὰ παρήλασε πρὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων, δεόντως παρατεταγμένων καὶ ἐχαιρέτισε τὰς γαλλικάς, ἀγγλικὰς καὶ ἰταλικὰς σημαίας.

Ἡ οἰκογένειά μας εἶχε τώρα σαφῶς χαρακτηρισθῆ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου ὡς γερμανόφιλος. Εἴχομεν λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι πολλαὶ ἐκ τῶν σχετικῶν φημῶν προήρχοντο ἀπ' εὐθείας ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅπου, ὀλίγον πρότερον, ὁ κ. Βενιζέλος εἶχεν ἱδρύσει τριανδρίαν. Μετ' αὐτοῦ ἦσαν ὁ στρατηγὸς Δαγκλῆς καὶ ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης, ὑπασπιστὴς τοῦ πατρός μου πρότερον καὶ βραδύτερον Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Πρὸ τοῦ κινήματος τοῦ κ. Βενιζέλου

Ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ματαιωθῇ τὸ σχέδιον τοῦ κ. Βενιζέλου περὶ τῆς τριμελοῦς αὐτῆς διαρρυθμίσεως, ἡ ὅλη Ἑλληνικὴ ὑπόθεσις θὰ εἶχε πιθανώτατα ἄλλην ἔκβασιν. Ἤμην ὁ πρῶτος, ὅστις ἐπληροφορήθην περὶ τῆς πλεκτάνης καὶ ἦτο καιρὸς νὰ ἀποτραπῇ αὐτή, ἂν ἦτο τότε δυνατὸν νὰ κινήσω τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀρχῶν.

Ἕνας φίλος μοῦ ἔφερε τὴν εἴδησιν εἰς τὴν Κηφισσιὰν μίαν θερινὴν νύκτα. Τὰ τρομερὰ κτυπήματά του εἰς τὴν ἐξώθυραν μᾶς ἐξύπνησαν. Ὁ φίλος μοῦ εἶπεν ὅτι εἶχε μάθει καὶ ἐξακριβώσει τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ Βενιζέλος ἔφευγεν ἀμέσως μὲ τοὺς δύο συντρόφους του διὰ Θεσσαλονίκην. Ὁ Νικόλαος εὑρίσκετο εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ ὁ Ἀνδρέας εἰς τὴν Γαλλίαν, προσπαθοῦντες ἀμφότεροι νὰ διαλύσουν τὰς μετὰ τῶν Συμμάχων δυσχερείας. Ὅ,τι ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ, ἔπρεπε νὰ τὸ κάμω ἐγώ.

Ἐνεδύθην ἐν μανιώδει σπουδῇ καὶ κατηυθύνθημεν ὁλοταχῶς πρὸς τὰς Ἀθήνας μὲ τὸ πιστὸν μικρὸν αὐτοκίνητόν μου, τὸ ἴδιον, τὸ ὁποῖον διῆλθε τόσας κρισίμους περιστάσεις. Ἐξυπνήσαμεν πρῶτα τὸν ἀνεψιόν μου Γεώργιον, τὸν διάδοχον. Μᾶς συνεβούλευσε νὰ ἀναφέρωμεν τὴν ὅλην ὑπόθεσιν εἰς τὸν πρωθυπουργόν. Ἦτο περασμένη ἡ ὥρα διὰ νὰ τὸν ἐξυπνήσωμεν, ἀλλ' ἀπεφασίσαμεν ὅτι ἔπρεπε νὰ τὸ κάμωμεν. Πλὴν τούτου, ὁ υἱός του εἶχε νυμφευθῆ τὴν ἀδελφὴν τοῦ φίλου μου, ὥστε ἠμπορούσαμεν μὲ κάποιαν ἐλευθερίαν νὰ τὸν ἐνοχλήσωμεν.

Ἐφαίνετο φῶς ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ γραφείου του· σὰν συνωμόται ἐκτυπούσαμεν μὲ χαλικάκια τὰ παραθυρόφυλλα, ἕως ὅτου, κουρασμένος, ἐβγῆκε νὰ μάθῃ τί συνέβαινεν. Ἐξημμένοι τοῦ εἴπαμεν τὰ νέα μας. Ὁ πρωθυπουργὸς ἐτηλεφώνησε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἶπεν ὅτι ἡ εἴδησις ἦτο ψευδής. Ὁ Βενιζέλος —ἐβεβαίωσε—δὲν ἠμποροῦσε νὰ σκεφθῇ νὰ κάμῃ τέτοιο πρᾶγμα. Ἔτσι οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη διὰ τὴν ματαίωσιν τῶν σχεδίων του. Δύο ἡμέρας βραδύτερον ὁ Βενιζέλος καὶ οἱ δύο ἄλλοι ἐπεβιβάσθησαν ἀνενόχλητοι ἑνὸς τορπιλλοβόλου καὶ ἐπῆγαν πρῶτα εἰς τὴν Κρήτην, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἔτσι εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι εἴχαμεν πλήρως παρεξηγηθῆ ὑπὸ τῶν φίλων μας τοῦ ἐξωτερικοῦ, προσετίθετο ἡ φρίκη τῶν συνωμοσιῶν καὶ τῶν φημῶν περὶ συνωμοσιῶν ἐναντίον μας μέσα εἰς αὐτὴν τὴν πατρίδα μας. Ἕνας ἀπὸ τοὺς φόβους ποὺ εἴχαμεν φαίνεται ἀστεῖος τώρα, μολονότι τότε ἦτο βεβαίως κάθε ἄλλο παρὰ πρᾶγμα γιὰ γέλια.

Κάθε Τρίτην ὁ ἀδελφός μου καὶ Βασιλεὺς συνήθιζε νὰ δειπνῇ εἰς τὸ σπίτι, τὸ ὁποῖον ὁ Νικόλαος καὶ ἐγὼ εἴχαμεν πιάσῃ εἰς τὴν Κιφισιάν. Τὸ δεῖπνον αὐτὸ ἦτο στενῶς οἰκογενειακόν, ἄλλα δὲ πρόσωπα, προσεκαλοῦντο ἔπειτα γιὰ μπρίτζ ἢ συνομιλίαν. Μίαν Τρίτην πρωῒ διεδόθη εἰς τὰ ἀνάκτορα ἡ φήμη, ἴσως διὰ τοῦ ἐξημμένου ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ, ὅτι τὸ κρασὶ τοῦ σπιτιοῦ εἶχε δηλητηριασθῆ ὑπὸ συνωμοτῶν ἀποσκοπούντων εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Βασιλέως. Ἐτρομάξαμεν. Ὁ οἰνοχόος καὶ ἐγὼ συνήλθομεν εἰς μυστικὴν σύσκεψιν. Τοῦ παρήγγειλα νὰ σερβίρῃ μόνον παληὰ κρασιὰ ἐκεῖνο τὸ βράδυ, φιάλας αἱ ὁποῖαι εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἀποθήκην ἀπὸ ἐτῶν. Λευκὸς καὶ τρέμων ἐκ φόβου, ὁ ἀφωσιωμένος αὐτὸς Ἕλλην ὑπηρέτης ἤκουσε τὴν ἱστορίαν μου· κατόπιν, χωρὶς νὰ μοῦ εἴπῃ λέξιν, κατέβη εἰς τὴν ἀποθήκην καὶ ἄρχισε νὰ δοκιμάζῃ ὁ ἴδιος ὅλας τὰς φιάλας. Τὸ ποτὸν δὲν εἶχεν ἄλλο ἀποτέλεσμα παρὰ τὸ φυσικὸν τοιοῦτο—τὸ γεροντοπαλλήκαρο ἄρχισε νὰ μεθάῃ. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου ἦτο πάλιν ἐν τάξει καὶ ἐσέρβιρεν αὐτοπροσώπως κρασιὰ δοκιμασμένα.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν, ὁ φόβος δὲν ἔλειψεν. Ἀμέσως μετὰ τὸ δεῖπνον ἡ νύμφη μου Ἑλένη ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος μου καὶ ἐψιθύρισε: «Χρῆστο, αἰσθάνομαι φρικτοὺς πόνους!»

Παρ' ὀλίγον νὰ μείνω ξερός. Μοῦ ἐπέρασε φυσικὰ ἀμέσως ἀπὸ τὸν νοῦν ἡ σκέψις ὅτι κάποια φιάλη διέφυγε τὴν δοκιμὴν καί, μέσα εἰς τὴν ταραχήν μου, ἄρχισα κι' ὅλας νὰ διερωτῶμαι πῶς διάβολο θὰ ἐγνωστοποίουν εἰς τὸν ἐν Ρωσσίᾳ εὑρισκόμενον ἀδελφόν μου ὅτι ἦτο χῆρος. Ὁπωσδήποτε κάποιος ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλένην ἕνα χάπι καὶ μετ' ὀλίγον ἔνοιωσε τὸν ἑαυτόν της καλύτερα. Ἦτο ἁπλοῦς στομαχόπονος. Δὲν ξανακούσαμεν νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὸ δηλητηριασμένο κρασί.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Κωνσταντίνου

Ὁ ἀδελφός μου ἦτο τώρα κυριολεκτικῶς αἰχμάλωτος τῶν Συμμάχων. Ἦλθεν ἔπειτα ὁ κ. Ζοννάρ, εἰδικὸς Ὕπατος Ἁρμοστής, μὲ τὴν ἐξουσιοδότησιν νὰ ζητήσῃ τὴν παραίτησιν, ἀπειλῶν ὅτι θὰ ἐβομβαρδίζοντο αἱ Ἀθῆναι ἂν ἡ διαταγὴ δὲν ἐξετελεῖτο ἀμέσως.

Ὁ Πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσε τὴν εἴδησιν εἰς τὸν ἀδελφόν μου. Συνωμίλησαν διὰ μακρῶν, ἀνασκοπήσαντες τὴν κατάστασιν. Τέλος ὁ ἀδελφός μου ἐπροτίμησε νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς χώρας του παρὰ νὰ ἐπισύρῃ νέαν συμφορὰν ἐπὶ τοῦ λαοῦ του.

Δὲν παρῃτήθη, ἀλλὰ διώρισε τὸν δευτερότοκον υἱόν του Ἀλέξανδρον ὡς τοποτηρητὴν τοῦ θρόνου. Τὸ παιδὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἀντιθέτως πρὸς τὰς τοιαύτας περιστάσεις, ἡ τελετὴ διεξήχθη ἐν σπουδῇ, θλίψει καὶ λάθρᾳ. Οὔτε ἀξιωματικοὶ ἐν μεγάλῃ στολῇ, οὔτε ἱερεῖς μὲ πολυτελῆ ἄμφια, οὔτε ζητωκραυγάζον πλῆθος. Ἀκόμη καὶ ὁ Μητροπολίτης, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ τὸν ὁρκίσῃ δὲν κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ὑπηκόους τοῦ Βασιλέως ἐμάντευσαν διατί ὁ γηραιὸς ἐπίσκοπος ἔσπευδε πρὸς τὰ Ἀνάκτορα καὶ τὸν ἐσταμάτησαν. Τέλος εἰσήχθη λάθρα διὰ τῆς ὀπισθίας θύρας ὁ ἱερεὺς τῶν Ἀνακτόρων καὶ ὥρκισε τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ. Θλιμμένοι ὅλοι παρέστημεν εἰς τὴν τελετὴν καὶ τὸ παιδὶ τὰ εἶχε σχεδὸν χαμένα.

Ὁ λαὸς κατέστη ἔκφρων, ὅταν ἤκουσεν ὅτι ὁ Βασιλεύς του ἐπρόκειτο νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ἐξημμένοι ὅμιλοι συνεκροτοῦντο εἰς τὰς ὁδούς, ὅπου οἱ ἄνθρωποι μεγαλοφώνως ὠλοφύροντο καὶ συνεζήτουν περὶ τῶν μέσων τῆς ἀποτροπῆς τῆς ἐθνικῆς τραγῳδίας. Ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ὀλολύζον πλῆθος περιέζωνε τὰ Ἀνάκτορα. Εἰς οὐδένα ἐπετρέπετο ἡ εἴσοδος ἢ ἡ ἔξοδος. Ὁ Νικόλαος, ὁ Ἀνδρέας, αἱ σύζυγοί των καὶ ἐγὼ εἴμεθα κλεισμένοι ἐκεῖ μέσα. Ἐπεχειρήσαμεν κάποτε νὰ φύγωμεν, ἀλλὰ μᾶς ἠνάγκασαν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ ἴδια. Τὸ πλῆθος αὐτὸ ἦτο τρομερὸν θέαμα.

«Κάνε ἐδῶ τὸ μπάνιο σου!» ἐφώναζαν πρὸς τὸν Νικόλαον, ὅταν τοὺς παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ πάῃ στὸ σπίτι του νὰ ἀλλάξῃ. Κάθε τόσον κάποιος ἐξετόξευε μεγαλοφώνως τὴν ἀπειλὴν ὅτι θὰ ἐσκότωναν τὸν Βασιλέα μᾶλλον παρὰ νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ φύγῃ.

Τέλος ὁ Βασιλεὺς ἐδραπέτευσε πρὸς τὸ Τατόϊ διὰ τεχνάσματος. Ἀφήσαμεν νὰ κυκλοφορήσῃ ἡ φήμη ὅτι θὰ ἔφευγεν ἀπὸ τὴν ὀπισθίαν θύραν τοῦ ἰδιαιτέρου κήπου. Ἐστάλησαν ἐκεῖ ἅμαξαι καὶ αὐτοκίνητα, ἀλλὰ συγχρόνως ἄλλα αὐτοκίνητα ἐστάλησαν εἰς τὸν μεγάλον κῆπον τῶν Ἀνακτόρων.

Τὸ πλῆθος ὥρμησε πρὸς τὴν ὀπισθίαν θύραν, κραυγάζοντες ὅτι θὰ ἐκράτουν τὸ πτῶμά του ἂν δὲν ἠμποροῦσαν νὰ κρατήσουν τὸν Βασιλέα των ζωντανόν. Τότε ἐσπεύσαμεν ὅλοι πρὸς τὴν ἄλλην πύλην. Πῶς ἐτρέχαμεν! Δυὸ ἀπὸ μᾶς ἔπιασαν τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν, ἡ ὁποία δὲν ἦτο καλά, ἀπὸ τὶς μασχάλες καὶ σχεδὸν τὴν ἔσυραν. Ἀκούαμε τὰ ξύλινα κιγκλιδώματα νὰ σπάζουν καθὼς ὁ κόσμος, ἀντιληφθεὶς τὸ τέχνασμα, ἐπανήρχετο δρομαίως.

Δὲν ξεύρω πῶς ἐσωριάσθηκαν ὅλοι στὰ αὐτοκίνητα. Ὁ διάδοχος ἔμεινε σχεδὸν κρεμασμένος ἔξω.

Ὅταν εἶδεν ὁ κόσμος ὅτι ὁ Βασιλεύς των εἶχε πράγματι φύγει, δύο-τρεῖς ἀπεπειράθησαν νὰ κτυπηθοῦν μὲ μαχαίρια καὶ ἄλλοι μὲ περίστροφα. Μέσα εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν σύγχυσιν ἄρχισεν ἐξαφνικὰ νὰ βρέχῃ καὶ νέοι πάλιν ὀλοφυρμοὶ ἐξέσπασαν. Διότι σπανιώτατα βρέχει τὸ καλοκαῖρι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ λαὸς ἐθεώρησε τὴν βροχὴν ὡς κακὸν οἰωνόν.

Τὴν ἐπομένην ὁ λαὸς σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἦλθεν εἰς τὸ Τατόϊ—πεζῇ, μὲ ὄνους, ποδήλατα καὶ ἵππους, αὐτοκίνητα, σοῦστες καὶ ἁμάξια. Ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅλων ἔρρεον τὰ δάκρυα. Ὁ Βασιλεὺς ἐστέκετο εἰς τὸν κῆπον, ἀποχαιρετῶν διὰ χειραψιῶν καὶ κλαίων. Οἱ ἄνθρωποι ἐγονάτιζαν καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ μείνῃ κοντά των. Ἐκεῖνος ἐκουνοῦσε τὸ κεφάλι του καὶ τοὺς ἔλεγε νὰ ἔχουν θάρρος καὶ νὰ ἀναμένουν τὴν ἐπιστροφήν του.

Εἰς τὴν ἀποβάθραν, ὅταν ἠθέλησε νὰ ἐπιβιβασθῇ τῆς θαλαμηγοῦ, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν λόγῳ τῆς ὠθήσεως τοῦ ὄπισθεν συνωστιζομένου πλήθους. Μερικοὶ ἐπήδησαν μέσα καὶ προσεπάθησαν νὰ κρατήσουν τὴν λέμβον. Ἀλλὰ ἦτο πάρα πολὺ ἀργά. Συντετριμμένος ὁ Βασιλεὺς ἀπέπλευσε· οἱ ἄλλοι μας ἐπεστρέψαμεν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἡ πρωτεύουσα ὡμοίαζε πρὸς νεκρόπολιν. Οὐδεὶς ἐκυκλοφόρει εἰς τὰς ὁδούς· τὰ θέατρα καὶ τὰ καταστήματα ἦσαν κλειστά. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἤρχισεν ἡ σύλληψις καὶ ἡ ἐξορία ὅλων σχεδὸν ὅσοι εἶχαν μείνῃ πιστοὶ εἰς τὸν ἀδελφόν μου. Ἄνθρωποι πάσης τάξεως—δικασταί, δικηγόροι, πολιτικοὶ καὶ συγγραφεῖς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες—ἐλάμβανον τὴν ἄγουσαν τῆς ἐξορίας. Πολλοὶ ἐστάλησαν εἰς μακρινὰ νησιά, ὅπου ἔμελλον νὰ ὑποστοῦν μυρίας στερήσεις. Ἄλλοι ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακάς.

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὰς Ἀθήνας.—Εἰς τὴν ἐξορίαν

Μετ' ὀλίγον ὁ Νικόλαος παρεκλήθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς Ἀθήνας. Ἐπῆγα μαζί του καὶ μὲ τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὴν Ἑλβετίαν. Ἐκεῖ μᾶς συνήντησεν ὁ Ἀνδρέας, ὁ ὁποῖος εἶχε διαταχθῆ ἐπίσης νὰ φύγῃ. Πρὶν φύγωμεν, μᾶς ἐβεβαίωσαν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν θὰ ἐπανήρχετο εἰς τὴν πόλιν.

Τὴν ἑπομένην μόλις ἑβδομάδα ἦλθε διὰ θαλάσσης ἐπὶ πλοίου προστατευομένου ὑπὸ γαλλικοῦ στρατοῦ· τὸ αὐτοκίνητόν του ἐφρουρεῖτο ὑπὸ στρατιωτῶν μὲ τὰ περίστροφα ἀνὰ χεῖρας. Ὁ βενιζελικὸς τύπος ἰσχυρίζετο, ὅτι ἐπανεκλήθη ὑπὸ τοῦ «λαοῦ του». Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὅμως ἔμεινε στὰ σπίτια του μὲ τὶς πόρτες κλειδωμένες—ἐνῷ ξένα στρατεύματα ἦσαν παρατεταγμένα εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ προστατεύσουν ἀπὸ τὴν λαϊκὴν ὀργὴν τὸν ἐπανερχόμενον ἥρωα.

Βραδύτερον, ὁ κ. Βενιζέλος ἔδωκε τὸν κεκανονισμένον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ ἐνεφανίσθη εἰς τὸν ἐξώστην, ἀλλὰ μόνον οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ πληρωμένοι χαφιέδες εἶχαν συγκεντρωθῆ διὰ νὰ τὸν ἐπευφημήσουν.

Ἐπὶ τρία ἔτη ἐζήσαμεν εἰς τὴν Ἑλβετίαν, διερχόμενοι τὰ καλοκαίρια εἰς τὴν Ζυρίχην καὶ τὴν Λουκέρνην καὶ τοὺς χειμῶνας εἰς τὸ Σαὶν Μόριτς. Ὀλίγαι εἰδήσεις μᾶς ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Γράμματα σχεδὸν δὲν ἐπαίρναμεν καὶ τὰ ὀλίγα ποὺ ἐλαμβάνομεν ἦσαν κατατεμαχισμένα ἀπὸ τὴν λογοκρισίαν. Μιὰ μητέρα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἔγραφε πρὸς τὴν κόρην της εἰς τὴν Ἑλβετίαν:

«Ἔχω καὶ ἄλλα πολλὰ ποὺ θὰ ἤθελα νὰ σοῦ γράψω, ἀλλὰ εἶμαι βεβαία πῶς αὐτὸ τὸ γράμμα θὰ τὸ διαβάσῃ ἡ λογοκρισία.»

Ἀμέσως ὑποκάτω, ὁ λογοκριτὴς εἶχε γράψει:

«Εἶμαι εὐτυχὴς βεβαιῶν ὑμᾶς, κυρία μου, ὅτι αἱ ἐπιστολαί σας οὐδέποτε ἀναγινώσκονται ὑπὸ τῆς λογοκρισίας.»

Ὡς πολιτικοὶ ἐξόριστοι κατεσκοπευόμεθα, ἡ ἐλευθερία τῶν κινήσεών μας εἶχε περιορισθῆ καὶ ἐθεωρούμεθα ὡς ἐπικίνδυνοι, ὕποπτοι χαρακτῆρες. Γάλλοι καὶ Ἄγγλοι φίλοι ἠγνόουν τοὺς ἀδελφούς μου καὶ ὅλους μας δημοσίᾳ καὶ μᾶς ἐζήτουν συγγνώμην κατ' ἰδίαν. Ὅσοι μᾶς ἐπεσκέπτοντο, τὸ ἔπραττον μὲ τόσην μυστικότητα μὲ ὅσην θὰ ἐπεσκέπτοντο ἕνα λαθρέμπορον. Ἐπὶ πλέον ὁ ἀδελφός μου, ἀδυνατισμένος ἤδη ἀπὸ τὴν προτέραν ἀσθένειάν του, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς συγκινήσεις καὶ τὴν ὑπερκόπωσιν, προσεβλήθη ἐκ νέου ὑπὸ πνευμονίας. Ἐπὶ ἡμέρας ὁ θάνατος τὸν ἠπείλει, ἀλλὰ βραδέως ἀνέρρωσεν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ βασιλομήτωρ Ὄλγα ἐν μέσῳ τῶν Μπολσεβίκων.— Ἡ τραγικὴ μοῖρα τοῦ Ἀλεξάνδρου.—Ὁ γυρισμός.

ΜΕΓΑ
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ
"ΟΛΥΜΠΙΑ,,
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 78
ΑΚΡΟΒΑΤΑΙ-ΚΩΜΙΚΟΙ-ΜΠΑΛΕΤΑ
ΛΕΟΝΤΕΣ Κ.Τ.Λ.
ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΝΑΡΞΙΣ
ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
15 ΙΟΥΝΙΟΥ ΩΡΑ 10 Μ.Μ.
«ΗΧΩ» Σταδίου 8

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Δ. Ι. Χριστάκου, Πειραιῶς 1β (Ὁμόνοια)
Μαθήματα καθ' ὅλον τὸ θέρος. Τμήματα πρωϊνά, μεσημβρινὰ καὶ ἑσπερινὰ τμηματικῶν καὶ διπλωματικῶν ἐξετάσεων. Κατάρτισις ἀρτιωτάτη καὶ ἠγγυημένη.

Ὅταν δέν εἶναι τοῦ Schering δέν εἶναι Οὐροτροπίνη

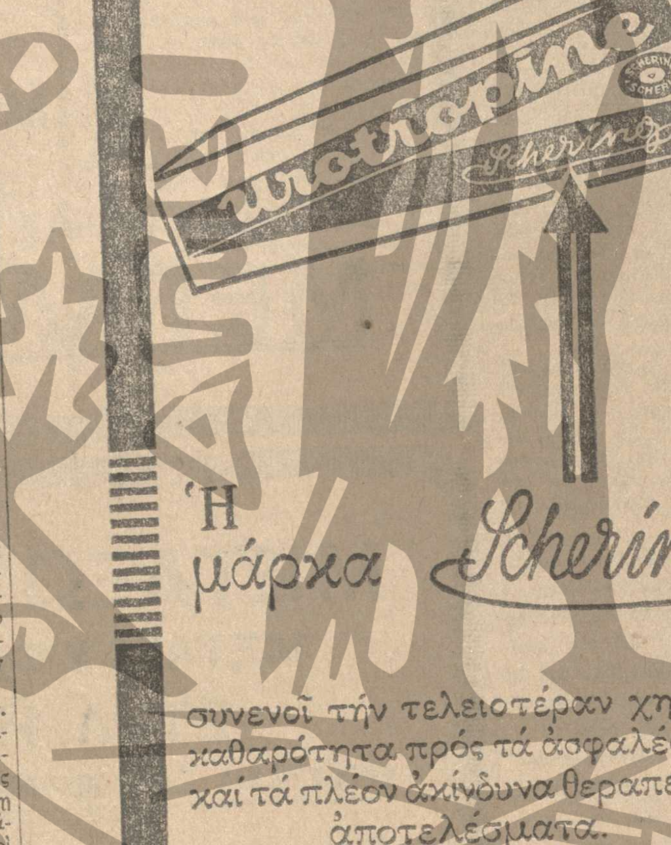

Ἡ μάρκα Schering
συνενοῖ τήν τελειοτέραν χημικήν καθαρότητα πρός τά ἀσφαλέστερα καί τά πλέον ἀκίνδυνα θεραπευτικά ἀποτελέσματα.
Νά πέρνετε πάντοτε «Οὐροτροπίνην-Schering»
Γ. ΣΙΔΕΡΟΠΟΥΛΟΣ [illegible] ΑΘΗΝΑΙ
SCHERING-KAHLBAUM A.G. BERLIN N39

ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
ΜΕ ΜΟΝΟΝ ΔΡ. 25 ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ
ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΥΠΟΥ RENAULT
Βοηθοῦντες συγχρόνως καὶ τοὺς πλημμυροπαθεῖς Μακεδόνας ἀδελφούς μας
Λαχνοὶ πωλοῦνται καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα ἑταιρίας «ΑΘΗΝΑ» 24 ὁδὸς Σταδίου 24

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

ΔΙΑΤΙ Ο ΚΕΜΑΛ ΔΕΝ ΠΑΡΗΤΗΘΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΓΙΑΣ, ΚΑΘΩΣ ΗΞΙΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ.—ΠΟΙΑ ΗΤΟ Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ «ΚΑΡΑΚΟΛ».—ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΗΣΑΝ ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΤΙΚΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ.—ΑΙ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΗΣ ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ.—ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΜΑΤΑΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ ΠΑΣΑ, ΙΔΡΥΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

7ον

Ἐὰν τότε ἐπηρεαζόμην ἀπὸ τοὺς ὑποθετικοὺς φόβους τῶν φίλων μου, θὰ ἦτο τὸ ἴδιον ὡς νὰ ὡμολόγουν ὅτι αἱ ἀπόψεις καὶ αἱ ἀποφάσεις μου δὲν ἦσαν ὀρθαὶ καὶ ὅτι ἐστερούμην τῆς ἀπαιτουμένης δραστηριότητος. Ἀλλ' ἡ ὁμολογία αὐτή, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον εἶχον ἀναλάβει ἠθικῶς, θὰ ἀπετέλει σφάλμα ἀνεπανόρθωτον.

Ἡ ἱστορία ἀποδεικνύει ἀδιακόπως ὅτι ἀποτελεῖ ὅρον ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων ἡ ὕπαρξις ἑνὸς ἀρχηγοῦ, ὁ ὁποῖος νὰ διαθέτῃ ὡρισμένας ἰδιότητας καὶ μίαν ἀκαταπόνητον δραστηριότητα. Πῶς ἦτο δυνατόν, καθ' ἣν στιγμὴν ὅλοι οἱ πολιτικοί μας εἶχον περιέλθει εἰς ἀπόγνωσιν καὶ ἐλιποψύχησαν, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον εἶχεν ἐξαφανισθῆ εἰς τὴν νύκτα, νὰ μείνωμεν χωρὶς ἀρχηγόν; Πῶς ἦτο δυνατὸν οἱ αὐτοκαλούμενοι πατριῶται νὰ προχωρήσουν μετὰ θάρρους, συνέσεως καὶ ἀποφασιστικότητος συγχρόνως καὶ νὰ πραγματοποιήσουν ἕνα τόσον δυσχερῆ σκοπόν, ὅταν ᾐσθάνοντο τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀκολουθοῦν διαφόρους γνώμας, νὰ ἐπηρεάζωνται ἀπὸ τῶν ἄλλων τὰς ἀντιλήψεις καὶ νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν των τὰ προσωπικὰ ἑνὸς ἑκάστου αἰσθήματα; Δὲν γνωρίζω παράδειγμα εἰς τὴν ἱστορίαν ἐπιτυχίας οἱασδήποτε κοινωνικῆς ὀργανώσεως, δρώσης ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας.

Ἐξ ἄλλου πῶς θὰ ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ἐμπιστευθῶ τὰ πράγματα καὶ τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβα, εἰς ἕνα ἀντιπροσωπευτικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπετελεῖτο ἀπὸ διαφόρους πτωχοὺς διαβόλους, καθὼς π. χ. ὁ σεΐχης Ναχτσιμπέντι, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὸ Ἐρσιτζάν, ἢ ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς Μοῦτκι, ἀπὸ ἀνθρώπους δηλονότι οὐδέποτε σχόντας τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὰ ζητήματα τῆς διοικήσεως, τῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ οἱ ὁποῖοι ἠγνόουν περὶ τίνος ἐπρόκειτο; Δὲν θὰ ἦτο τάχα ἀσυγχώρητον σφάλμα νὰ ἀναθέσωμεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν; Καὶ ἐὰν ἐπράττομεν τοῦτο, δὲν θὰ εἴχομεν τάχα νὰ δώσωμεν λόγον εἰς τὸ Ἔθνος μίαν ἡμέραν;

Καίτοι τὰ γεγονότα μόνα των συνηγοροῦν ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω ἀπόψεών μου, ἐν τούτοις ἐθεώρησα ὅτι εἶχον ἐπιβεβλημένον καθῆκον νὰ ὑπογραμμίσω τὰ γεγονότα ταῦτα χάριν τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἠθικῆς τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Πόσον δὲ εἶχον δίκαιον νὰ ἐμμείνω μέχρι τέλους εἰς τὰς ἀντιλήψεις μου, θὰ ἀποδείξω καὶ δι' ἄλλων γεγονότων, περὶ τῶν ὁποίων θὰ ὁμιλήσω κατωτέρω.

Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη διατάσσει τὴν σύλληψίν μου

Ἅμα τῷ πέρατι τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐθνικοῦ συμβουλίου τῆς Ἐρζερούμ, ἡ διοίκησις τοῦ [illegible]

ὡρισμένας πόλεις ἐξετυπώθη εἰς πλεῖστα ἀντίτυπα καὶ διενεμήθη εὐρύτατα.

Πάντα ταῦτα ἀπῄτησαν ἀρκετὰς ἡμέρας. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ διοικητὴς τοῦ 3ου σώματος στρατοῦ Σελαχεδδὶν βέης μοῦ ἀπέστειλε τὴν 22αν Αὐγούστου 1919 ἕνα τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου μοῦ ὑπεδείκνυε «τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4 τοῦ κανονισμοῦ, τὰ ὁποῖα προσέκρουον ἐπὶ ὡρισμένων ἀντιδράσεων.»

Τὸ ἄρθρον 2 ὥριζεν ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ μέχρις ἐσχάτων ἀντίστασις, τὸ δὲ 4 ὅτι ἠδύνατο νὰ σχηματισθῇ μία προσωρινὴ κυβέρνησις.

Ἐν ᾧ κατεγινόμεθα εἰς τὴν Ἐρζερούμ νὰ ἐξεύρωμεν τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐξετελοῦμεν κατὰ γράμμα τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐθνικοῦ συνεδρίου, ἐλάβομεν τὴν εἴδησιν ὅτι εἰς ὁλόκληρον τὸν στρατὸν μεταξὺ τῶν διοικητῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν ἐκυκλοφόρησαν ἔντυπα φέροντα τοὺς τίτλους «Κανονισμὸς τῆς γενικῆς ὀργανώσεως τῆς ἑνώσεως Καρακόλ» καὶ «Ὁδηγίαι περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς ἑνώσεως Καρακόλ».

Πῶς μὲ ἐπολέμουν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀνέγνωσαν τὰς ὁδηγίας ταύτας, μεταξὺ δὲ αὐτῶν εὑρίσκοντο καὶ σωματάρχαι συνεννοούμενοι πρὸ καιροῦ μετ' ἐμοῦ, ἠπατήθησαν μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ πιστεύουν ὅτι ἤμην ἐγὼ ὁ ἱδρυτὴς τῆς ἑνώσεως ταύτης. Ἐπίστευσαν ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰργαζόμην φανερὰ εἰς τὸ Κογκρέσσον διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ γοήτρου, ἀφ' ἑτέρου δὲ προσεπάθουν νὰ σχηματίσω ἕνα μυστικὸν καὶ τρομοκρατικὸν Κομιτᾶτον. Ἀλλ' εἰς τὴν πραγματικότητα οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐσχημάτισαν τὴν ὀργάνωσιν ταύτην εὑρίσκοντο εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἔκριναν σκόπιμον νὰ ἐνεργήσουν ἐξ ὀνόματός μου.

Κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς γενικῆς ὀργανώσεως τῆς «Ἑνώσεως Καρακόλ», τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τῆς κεντρικῆς διοικήσεώς της, ὁ ἀριθμός των, ὁ τόπος καὶ ὁ τρόπος τῶν συνεδριάσεών των καὶ τὰ καθήκοντα ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἔπρεπε νὰ τηρῶνται ἀπολύτως μυστικά.

Ἐξ ἄλλου, ἡ διάδοσις καὶ ἡ ἀνακοίνωσις εἰδήσεων ἐπὶ ἐπικινδύνων ἢ ὡς τοιούτων χαρακτηριζομένων ἐνεργειῶν τῆς ὀργανώσεως συνεπήγετο διὰ τὸν παραβάτην τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου.

Εἰς τὸ δεύτερον ἔντυπον τῆς περιέργου αὐτῆς ὀργανώσεως, τὸ φέρον τὸν τίτλον «Ὁδηγίαι περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς ἑνώσεως Καρακόλ» ἐγένετο λόγος περὶ ἑνὸς «ἐθνικοῦ στρατοῦ» καὶ ὥριζετο ὅτι «ὁ ἀνώτατος διοικητὴς τοῦ στρατοῦ τούτου εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου του, τῶν διοικητῶν στρατιῶν, τῶν σωματαρχῶν, τῶν μεράρχων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐπιτελείων των.. Τὰ ὀνόματα [illegible]ων τούτων δὲν θὰ ἐγίνοντο γνωστά, [illegible] πάντες θὰ ἤσκουν τὰ καθήκοντά των ἐν [illegible]πτῳ καὶ παραβύστῳ.»

[illegible]ννοεῖται ὅτι ἔγραψα ἀμέσως εἰς πρὸς ὅ[illegible] τοὺς σωματάρχας ὅτι ἡ «ὀργάνωσις [Κα]ρακόλ» ἦτο ἄσχετος πρὸς τὸ ἐθνικὸν κί[νημ]α καὶ συνέστησα πρὸς τούτους νὰ μὴ λά[βου]ν διόλου ὑπ' ὄψιν των τὰ κυκλοφορήσαντα [ἐκ] αὐτῆς ἔντυπα. Ἐν τέλει προσέθετα ὅτι [δια]τάχθη ἡ ἐνέργεια σχετικῆς ἀνακρίσεως [πρὸ]ς ἀνακάλυψιν ἐκείνων, οἵτινες ἔθεσαν εἰς [κυκ]λοφορίαν τὰ ἔντυπα ταῦτα.

Κατὰ τὴν ἄφιξίν μου εἰς Σεβάστειαν ἐ[πλη]ροφορήθην ἀπὸ τὸν Καρὰ Βασσὴφ, ὁ ὁ[ποῖ]ος εἶχεν ἔλθει ἐκεῖ, ὅτι αὐτὸς καὶ μερικοὶ [ἄλ]λοι σύντροφοί του ἦσαν οἱ συντάκται τῶν [περι]φήμων αὐτῶν μανιφέστων.

Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν εἶχε τὸ πρᾶγμα, ἡ [ὀρ]γάνωσις αὐτὴ ἦτο ἀκατανόητος. Ἦτο πο[λὺ] ἐπικίνδυνον νὰ θέλῃ κανείς, ὑπὸ τὴν ἀ[πει]λὴν τοῦ θανάτου, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τυ[φ]λὴν ὑπακοὴν τῶν ἀνθρώπων πρὸς μίαν ἄ[γνω]στον κεντρικὴν ἐπιτροπήν, πρὸς ἕνα ἐπί[ση]ς ἄγνωστον ἀνώτατον διοικητὴν τοῦ στρα[το]ῦ καὶ πρὸς ἕνα πλῆθος ἀγνώστων σωμα[τα]ρχῶν. Καὶ πράγματι, εὐθὺς μετὰ τὴν κυ[κ]λοφορίαν τῶν ἐντύπων τούτων ἐσημειώθη[σ]αν τὰ πρῶτα συμπτώματα μεταξὺ τοῦ στρα[τ]οῦ, μία δυσπιστία ἀναμεμιγμένη μὲ φόβον. [Δ]ὲν ἀπεκλείετο, λόγου χάριν, ὁ διοικητὴς οἱ[α]σδήποτε σώματος νὰ θέσῃ τὰ κατωτέρω λίαν [δ]εδικαιολογημένα ἐρωτήματα: Ποῖος ἠμπο[ρ]εῖ λοιπὸν νὰ εἶνε ὁ διοικητὴς τοῦ σώματός [μ]ου; Πότε καὶ ποῦ θὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκη[σι]ν; Ποία θὰ εἶνε ἡ στάσις του ἀπέναντί [μ]ου;»

Ὅταν ἠρώτησα τὸν Καρὰ Βασσὴφ ποῖα ἦσαν τὰ πρόσωπα τὰ ἀποτελοῦντα τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπήν, ποῖος θὰ ἦτο ὁ ἀνώτατος διοικητὴς τοῦ στρατοῦ καὶ ποῖοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐπιτελείου του, μοῦ ἀπήντησεν:

—Ἀλλὰ σεῖς καὶ οἱ σύντροφοί σας.

Ἡ ἀπάντησις αὐτὴ μὲ ἐξέπληξεν εἰς μέγιστον βαθμόν. Τὰ ἔχασα κυριολεκτικῶς, διότι οὐδεὶς ἐκ τῶν συντρόφων μου μοῦ ἔκαμε ποτὲ λόγον περὶ τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς καὶ οὐδείς, κατ' ἀκολουθίαν, ἔλαβε τὴν συγκατάθεσίν μου, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ σχετικῶς.

Ὅταν γνωρίζῃ κανεὶς ὅτι ἡ ἕνωσις αὕτη ἀπεπειράθη βραδύτερον νὰ συνεχίσῃ τὴν δρᾶσίν της μὲ ἕδραν τὴν Κωνσταντινούπολιν, χωρὶς κἂν νὰ λάβῃ τὸν κόπον νὰ ἀλλάξῃ τὸ ὄνομά της, δὲν δύναται οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν πλέον νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς ἐντιμότητος τῆς ὀργανώσεως ταύτης καὶ τῆς ἀληθείας τῶν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς βίας χαλκευθεισῶν ἐπισήμων ἀνακοινώσεών της.

Μία ὑστάτη ἔκκλησις μου πρὸς τὴν Μ. Βρεττανίαν

Δὲν ἀπέκρυψα ποτὲ τὴν πεποίθησίν μου ὅτι ἡ κατάπαυσις τῆς ἀντιδράσεως ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἡ μεταβολὴ τῆς στάσεώς της ἀπέναντι τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος θὰ ἠδύνατο νὰ ἐνισχύσῃ σημαντικῶς τὴν θέσιν μας καὶ νὰ καταστήσῃ εὐχερεστέραν τὴν ἐπιτυχίαν.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἐπωφεληθεὶς τῆς ἐπανόδου εἰς Κωνσταντινούπολιν τοῦ Φερὴτ πασᾶ μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἀποτυχίαν τῆς διπλωματικῆς του ἀποστολῆς καὶ τὴν γνωστοποίησιν τῶν ἐξευτελιστικῶν διὰ τὸ Ἔθνος ὅρων τῶν Συμμάχων, ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν τὴν 16ην Αὐγούστου 1919 κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα, τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ὁποίου παραθέτω κατωτέρω διὰ τὴν ἱστορίαν:

«Ἐπληροφορήθην περὶ τῆς δοθείσης εἰς τὴν ὑμετέραν ὑψηλότητα ἀπαντήσεως τοῦ κυρίου Κλεμανσὼ καὶ ἀναλογίζομαι τὸ μέγεθος τῆς λύπης καὶ τῆς ἀγανακτήσεως, αἱ ὁποῖαι σᾶς συνοδεύουν ἐπιστρέφοντα εἰς Κωνσταντινούπολιν...

Δὲν δύναμαι νὰ φαντασθῶ αἰσθηματίαν, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἔτρεμεν εἰς τὸ ἄκουσμα μιᾶς τοιαύτης δηλώσεως, ἑρμηνευούσης τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν τῶν συμμάχων, ὅπως διαμοιράσουν καὶ καταστρέψουν τὸ κράτος. Ἀλλά, δόξα τῷ Θεῷ, τὸ ἔθνος μας ἔχει ἀφ-

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓ. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΥΠΗΚΟΟΥΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν συνῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ὁλομέλεια τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐκ Τουρκίας δικαιούχων Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Εἰς τὴν συνεδρίασιν παρέστησαν ὁ ὑφυπ. τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μυλωνᾶς καὶ ὁ τμηματάρχης τοῦ Γεν. Λογιστηρίου κ. Χανδράκης.

Κατὰ πρῶτον συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς ἰθαγενείας. Μετὰ διεξοδικὴν ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποδείξεως τῆς ἰθαγενείας τῶν δικαιούχων συζήτησιν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεφυλάχθη νὰ καταλήξῃ εἰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις εἰς προσεχῆ, ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, συνεδρίασιν, ἀνέθηκε δὲ εἰς τοὺς κ.κ. Μ. Ἀργυρόπουλον, Α. Εὐφραιμίδην καὶ Δ. Λαμπριανίδην τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἰθαγενείας καὶ τὴν ὑποβολὴν εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς σχετικῆς εἰσηγήσεώς της.

Ἀκολούθως ἡ ἐπιτροπὴ συνεζήτησε τὸ ζήτημα τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἰδιοκτησίας τῶν δικαιούχων ἐκείνων τῶν ὁποίων ἀπωλέσθησαν τὰ στοιχεῖα. Καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεφυλάχθη νὰ λάβῃ ὁριστικὴν ἀπόφασιν κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῆς συνεδρίασιν.

Τέλος οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ ἐζήτησαν παρὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Μυλωνᾶ ὅπως μὴ καταδιώκωνται οἱ δικαιοῦχοι Ἕλληνες ὑπήκοοι διὰ φορολογικὰ ἐφ' ὅσον δὲν ἔλαβον τὰς ἀποζημιώσεις των.

—Ὁ κ. Ἀλλαμανῆς εἰς τὴν Ε.Α.Π.

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἀλαμανῆς μετεβη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ συνωμίλησεν ἐπ' ἀρκετὸν μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς διὰ διάφορα ἐποικιστικὰ ζητήματα, ὡς καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτῶν προσφύγων.

—Τὸ καπνικὸν

Συνῆλθε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μπακάλμπαση καὶ συνεζήτησε τὸ ζήτημα τῆς παραγωγῆς τοῦ καπνοῦ.

Ἐπίσης ἐξελέγησαν εἰσηγηταὶ διὰ τὸ φορολογικὸν μέρος οἱ κ. κ. Νικολαΐδης καὶ Δαμπριανίδης καὶ διὰ τὸ τῆς παραγωγῆς οἱ κ.κ. Παπαδᾶτος καὶ Χασιώτης.

—Τμῆμα χειροτεχνίας παρὰ τῇ Ε.Α.Π.

Ὡς πληροφορούμεθα, ἱδρύθη παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων εἰδικὸν τμῆμα χειροτεχνίας, ἔχον προορισμὸν νὰ ἐνισχύῃ διὰ δανείων καὶ ἄλλων μέσων τὰς παρὰ προσφύγων ἀσκουμένας χειροτεχνίας, ὡς τὴν ὑφαντουργικήν, κέντημα, ξυλογλυπτικήν, χρυσοϋφαντικὴν κλπ.

—Περιοδεῖαι βουλευτῶν

Πληροφορούμεθα ὅτι μεταξὺ τῶν προσφύγων βουλευτῶν διεξάγονται κατ' αὐτὰς συνεννοήσεις διὰ σειρὰν περιοδειῶν ἐκ μέρους αὐτῶν εἰς ἐκείνας τῶν περιφερειῶν εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουσι πρόσφυγες καὶ δὲν ἔχει ἐκλεγῆ πρόσφυξ βουλευτής.

Σκοπὸς τῶν ἐν λόγῳ περιοδειῶν θὰ εἶνε ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐκεῖ προσφύγων, τῶν ὁποίων τὰς ἐλλείψεις καὶ ἀνάγκας θὰ γνωρίσωσι μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῶν συναδέλφων των.

Ἐπίσης εἰς παρομοίας περιοδείας θὰ προβοῦν καὶ ἅπαντες οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ εἰς τὰς περιφερείας των μὲ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Αἱ ἐν λόγῳ περιοδεῖαι θὰ γίνουν μετὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Σκοπὸς τῶν ἀνωτέρω περιοδειῶν θὰ εἶνε ἡ ἐξακρίβωσις τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου τῶν ἐπαρχιῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θὰ γίνῃ ὁμαδικὴ ἐνέργεια τῶν προσφύγων βουλευτῶν.

—Οἱ «Νέοι» τοῦ συνοικ. «Βύρωνος»

Ὁ σύλλογος «Νέοι» τοῦ συνοικισμοῦ Βύρωνος, ὀργανώνει διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 17 Ἰουνίου, τὴν 35ην ἐκδρομήν του εἰς τὸ Νεώρειον καὶ τὸ Μοναστῆρι τοῦ Πόρου μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Γαλέος». Ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου μὲ τὰ λαμβουχικὰ ὡρίσθη εἰς δρ. 50 τὸ ἄτομον. Οἱ ἐκδρομεῖς ἀναχωροῦντες τὴν πρωΐαν θὰ ἐπανέλθουν αὐθημερόν.

ΑΠΟ ΤΗΣ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ ΑΡΧΕΤΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ἡ Διεύθυνσις Ἀνταλλαγῆς δι' ἐγκυκλίου της γνωρίζει ὅτι ἀπὸ τῆς μεθαύριον Παρασκευῆς 15ης Ἰουνίου ἀρχίζει λειτουργοῦν τὸ Ταμεῖον τῶν Κοινοτικῶν καὶ κοινωφελῶν περιουσιῶν, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶνε ἡ διάθεσις τῶν περιουσιῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὰς τέως ἐν Τουρκίᾳ ὁμογενεῖς κοινότητας καὶ κοινοτικοὺς ὀργανισμούς, Μονάς, Ἐκκλησίας, Σχολάς, Νοσοκομεῖα καὶ πάσης φύσεως εὐαγῆ ἱδρύματα, ἅτινα ἔπαυσαν νὰ λειτουργοῦν, λόγῳ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν. Τὸ ἐκ τῶν περιουσιακῶν αὐτῶν στοιχείων κεφάλαιον θὰ διατεθῇ διὰ θρησκευτικούς, ἐκπαιδευτικούς, φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς καὶ ἐν γένει δι' ἐκπολιτιστικὰς ἀνάγκας τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν.

Ἡ διάθεσις τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ ὑπὲρ τινος τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν θὰ γίνεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Προνοίας καὶ κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Κατὰ ῥητὴν διάταξιν τοῦ νόμου ἅπαντα τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα παρ' οἷς εὑρίσκονται ὁπωσδήποτε κατατεθειμένα περιουσιακὰ στοιχεῖα, ἀνήκοντα εἴς τινα τῶν ἀναφερομένων ἐν Τουρκίᾳ ἱδρυμάτων, εἴτε τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἀποτελοῦνται ἀπὸ χρήματα, χρεώγραφα ἢ ὁμολογίας ἢ τίτλους πάσης φύσεως, ὑποχρεοῦνται νὰ τὰ καταθέσωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ χρημάτων ἢ τίτλων, νὰ τὰ παραδώσωσι δὲ εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κινητῶν ἢ ἀκινήτων.

Ἀντίγραφα τῶν ἀποδείξεων καταθέσεως ἢ πρωτοκόλλων παραδόσεως δέον ὅπως ἀποσταλῶσι καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας. Ἐπίσης ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἁπάσας τὰς γενομένας καταθέσεις μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων. Προθεσμία πρὸς κατάθεσιν ὁρίζεται τρίμηνος, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέρας ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ ἐν λόγῳ ταμείου. Ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας δέον ὅπως σπεύσουν πάντα τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ νόμου.

Ἡ Διεύθυνσις Ἀνταλλαγῆς δέον ὅπως παραδώσῃ τὰ εἰς χεῖράς της εὑρισκόμενα ἐκκλησιαστικὰ ἀρχαῖα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κειμηλίων, τὸ τμῆμα τῶν κληροδοτημάτων, πίνακα τῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν τῶν ἐκκαθαρισθεισῶν καὶ ἐκκαθαρισθησομένων. Τὸ αὐτὸ δέον νὰ πράξωσι τά τε ὑπουργεῖα καὶ ἅπασαι ἐν γένει αἱ ὑπηρεσίαι, αἱ διαχειριζόμεναι κληροδοτήματα, ἀνήκοντα εἰς τὰ ἐν λόγῳ νομικὰ πρόσωπα. Πάντως εἶνε ἀξία πάσης ἐξάρσεως ἡ ἐξαιρετικὴ σκοπιμότης, ἣν ἐνέχει ἡ ἑνιαία διοίκησις καὶ ἡ μεθοδικὴ χρησιμοποίησις τῆς μεγάλης περιουσίας τῶν τέως ἐν Τουρκίᾳ κοινοτικῶν καὶ κοινωφελῶν ἱδρυμάτων. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ταμείου εἶνε προωρισμένη νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀναβίωσιν τῶν κοινωφελῶν ἱδρυμάτων, διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ τέως ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ.

—Λέσχη Νέας Φιλαδελφείας

Πρωτοβουλίᾳ πλείστων ἐγκρίτων κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ Νέας Φιλαδελφείας εἰς πλείστας συσκέψεις αὐτῶν ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις λέσχης εἰς τὸν συνοικισμόν των.

Οἱ ἱδρυταὶ τῆς λέσχης συνελθόντες ἐξέλεξαν τὸ πρῶτον αὐτῆς διοικητικὸν συμβούλιον ἀφοῦ προηγουμένως ἐψήφισαν τὸ ὑπὸ τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς ὑποβληθὲν ὑπὸ τὴν κρίσιν των καταστατικόν.

Τὸ νέον διοικητικὸν συμβούλιον καταρτισθὲν εἰς σῶμα ἀπετελέσθη ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος, Παντελῆς Ραπτάρχης δικηγόρος, πρῶτος ἀντιπρόεδρος Ἰωάννης Βουδούρης ἰατρός, δεύτερος ἀντιπρ. Πᾶνος Μαρκόπουλος ἰατρός, γενικὸς γραμματεὺς Τάσσος Μεϊμαρίδης ἔμπορος, ταμίας Εὐάγγελος Νικολαΐδης ταμίας Κεντρικοῦ ταχυδρομείου Ἀθηνῶν. Σύμβουλοι: Δημήτριος Μαμωνίδης, Γεώργ. Τακτικός, Μῆτρος Μιλᾶνος καὶ Ἀλεξάνδρου.

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ δεχθῇ οἱανδήποτε προσφορὰν δι' ἐνοικίασιν καταλλήλου οἰκήματος ἐν τῷ συνοικισμῷ.

Ὑπάρχουν ἤδη προσφοραὶ τινές, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἐντὸς 2—3 μηνῶν θὰ κατορθωθῇ νὰ στεγασθῇ εὐπροσώπως ἡ λέσχη.

κετὴν ψυχικὴν δύναμιν καὶ ἀρκετὴν εὐτολμίαν, διὰ νὰ μὴ θυσιάσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὰς ψυχικὰς παραδόσεις του καὶ νὰ μὴ ὑποκύψῃ.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ ὑμετέρα ὑψηλότης βλέπει πλέον τὴν γενικὴν κατάστασιν τῆς χώρας καὶ τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τοῦ κράτους κατὰ τρόπον διάφορον ἢ πρὸ τριῶν μηνῶν.

Εἶνε πράγματι λυπηρά, κατὰ τὰς κρισίμους ταύτας διὰ τὸ ἔθνος στιγμάς, ἡ διαπίστωσις τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι διεδέχθησαν ἀλλήλας, ἀπέδειξαν τελείαν ἀδυναμίαν καὶ ἀπέτυχον. Αἱ κυβερνήσεις, διὰ νὰ ἔχουν κῦρος, τόσον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὅσον καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ νὰ δύνανται, ὁμιλοῦσαι περὶ τῆς τύχης τῆς χώρας των, νὰ ἐπιβάλουν τὸν σεβασμόν, πρέπει νὰ στηρίζωνται ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς θελήσεως.

Ἔναντι τῆς αὐτοθυσίας καὶ τῆς σοβαρότητος, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὸ ἰδανικὸν τοῦ ἔθνους, ἀγωνιζομένου σήμερον διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις τηρεῖ στάσιν παθητικήν, στάσιν προωρισμένην νὰ ἐξωθήσῃ τοῦτο εἰς ἀνεπιθυμήτους ἐναντίον της ἐνεργείας.

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ ὑποστηρίξω μὲ ὅλην τὴν πεποίθησίν μου, ὅτι τὸ ἔθνος εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐπιβάλῃ διὰ παντὸς τρόπου τὴν θέλησίν του. Δὲν ὑπάρχει δύναμις ποὺ νὰ μπορῇ νὰ τὸ συγκρατήσῃ εἰς τὸν δρόμον του. Πᾶσα ἀρνητικὴ ἐνέργεια τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως εἶνε καταδικασμένη νὰ ἀποτύχῃ. Ἐν ᾧ τὸ ἔθνος ἀκολουθεῖ τὸ πρόγραμμα, τὸ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τοὺς μυχιαιτάτους πόθους του, ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις ἐργάζεται συστηματικῶς διὰ τὴν ματαίωσιν τῶν σχεδίων του.

Ἡ ὑμετέρα ὑψηλότης ἔσχεν ἤδη τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον τὰ ληφθέντα ἐναντίον τῆς ἐθνικιστικῆς κινήσεως μέτρα τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως ἐτελεσφόρησαν.

Ἐπίσης παράλογον θὰ ἦτο νὰ θεωρηθῇ ὡς σανὶς σωτηρίας ἡ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων προτεινομένη λύσις. Καὶ αὐτὴ εἶνε καταδικασμένη εἰς βεβαίαν ἀποτυχίαν.

Ἐξ ἄλλου οἱ Ἄγγλοι κατεῖδον ἤδη ὅτι ἡ δύναμις εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ ἔθνους καὶ ἐπείσθησαν ἐπὶ τέλους ὅτι εἶνε ἄσκοπον πλέον νὰ εὑρίσκωνται εἰς ἐπαφὴν μὲ μίαν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία δὲν ἔχει κανένα στήριγμα καὶ δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀναλάβῃ καμμίαν ὑποχρέωσιν ἐξ ὀνόματος τοῦ ἔθνους. Καὶ ἂν ἀκόμη ἐλάμβανε τοιαύτην ὑποχρέωσιν, τὸ ἔθνος δὲν θὰ ἦτο διατεθειμένον νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ.

Εἶνε κοινὸς τῆς χώρας πόθος ὅπως ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις παύσῃ ἀντιδρῶσα εἰς τὴν ἐθνικιστικὴν κίνησιν, ἡ ὁποία εἶνε νόμιμος, στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων καὶ πᾶν ὅ,τι πράττει εἶνε σύμφωνον πρὸς τὰς ἐθνικὰς βλέψεις. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ἔπρεπε νὰ καλέσῃ ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος μίαν Βουλήν, ἡ ὁποία νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὸ γνήσιον φρόνημα τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους τὴν θέλησιν.»

Συγχρόνως κατεβάλλοντο σύντονοι προσπάθειαι ὅπως γίνῃ ἐγκαίρως ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς συνελεύσεως, ἡ ὁποία θὰ συνήρχετο εἰς τὴν Σεβάστειαν καὶ ἴσως ἐξασφαλισθῇ ἡ μεταφορὰ τούτων εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ των. Ὅλοι οἱ διοικηταὶ στρατιωτικῶν μονάδων καὶ πολλοὶ πατριῶται εἰργάζοντο μὲ παραδειγματικὸν ζῆλον. Ἀλλ' ἡ ἀντιδραστικὴ προπαγάνδα, τὴν ὁποίαν διενήργουν παντοῦ οἱ ἐχθροί μας, καθὼς καὶ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐλάμβανεν ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις ἐναντίον μας καθίστων τὸ ἔργον μας εἰς ἄκρον δυσχερές. Εἰς μερικὰς πόλεις ὄχι μόνον δὲν ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων, ἀλλὰ συνέβαινον πράγματα δυνάμενα νὰ ἐπηρεάσουν ἐπικινδύνως τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ. Τὴν 9ην Αὐγούστου 1919 ὁ ἐπιτελάρχης Ὀμὲρ Χάλα βέης μοῦ ἀπέστειλεν ἐξ ὀνόματος τοῦ διοικητοῦ τοῦ 20οῦ σώματος στρατοῦ ἕνα κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου μοῦ ἀνεκοινοῦντο τὰ κάτωθι σχετικῶς πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατάστασιν:

1) Ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν ἀποστέλλει ἀντιπροσώπους. Εὐνοεῖ τὴν ἐθνικιστικὴν κίνησιν, ἡ ὁποία γίνεται εἰς τὴν Ἀνατολίαν, δὲν ἐπιθυμεῖ ἐν τούτοις νὰ λάβῃ ἡ ἰδία μέρος εἰς αὐτήν, κάμνουσα μίαν παράτολμον καὶ ἐπιπολαίαν χειρονομίαν.

2) Εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀποσταλοῦν ἀντιπρόσωποι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Τὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐγένετο σχετικὴ πρότασις, ἐπειδὴ δὲν εἶνε βέβαια ὅτι θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐργασθοῦν ἐπιτυχῶς εἰς τὴν Ἀνατολίαν, δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀναχωρήσουν ἐκεῖθεν, διὰ νὰ ἀποφύγουν ματαίους κόπους καὶ περιττὰ ἔξοδα. (Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι εἴχομεν καλέσει δι' ἐπιστολῶν διάφορα πρόσωπα νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Σεβάστειαν, διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν μεγάλην συνέλευσιν).

Ἐν ᾧ λοιπὸν κατεγινόμεθα νὰ παραμερίσωμεν τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα παρουσιάζοντο καὶ νὰ ἐπιτύχωμεν πάσῃ θυσίᾳ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐθνικῶν ἀντιπροσώπων, εἰς τὴν Σεβάστειαν, τὴν πόλιν ἀκριβῶς τὴν ὁποίαν ἐθεωροῦμεν ὡς τὸ ἀσφαλέστερον μέρος διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς συνελεύσεως, συνέβη κάτι ἐντελῶς ἀπρόοπτον.

Πρὶν ἐξιστορήσω τὰ καθέκαστα, θεωρῶ σκόπιμον νὰ σημειώσω ὅτι, καίτοι ἐθεώρουν πάντοτε τὴν Σεβάστειαν ὡς τὸ ἀσφαλέστερον μέρος διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ νέου Κογκρέσσου, ἐν τούτοις δὲν παρέλειψα, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀκόμη εὑρισκόμην εἰς τὴν Ἀμάσειαν, νὰ λάβω, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, ὅλα τὰ κατάλληλα στρατιωτικὰ μέτρα διὰ τὸν παραμερισμὸν παντὸς ἐμποδίου, τὸ ὁποῖον ἤθελε παρουσιασθῇ εἰς αὐτὴν ἢ ἐκείνην ἐκ τῶν ὁδῶν, ποὺ ἔφερον εἰς τὴν Σεβάστειαν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἐπέμβασις τῶν Γάλλων διὰ τὴν ματαίωσιν τοῦ συνεδρίου τῆς Σεβαστείας.. — Μία περιπέτεια μὲ τοὺς Κούρδους λῃστάς.

Ἐν τῇ τελειοτάτῃ Ὀφθαλμολογικῇ Κλινικῇ ΜΙΧ. Π. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ. Εἰδικὴ θεραπεία τῶν ὀφθαλμικῶν νοσημάτων. Ὁδὸς Πειραιῶς Πλατεῖα Ὠδείου Τηλέφ. 1—13.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας» *J. Kessel*

Νύχτες Πριγκήπων

Ἡ ζωὴ τῶν Ρώσσων ἐμιγκρὲ στὸ Παρίσι

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Εἶνε ὁ ἴδιος Ἐριτζὲ ποὺ ἑτοιμάζει τὰ ὡραῖα «σασλὶκ» ποὺ σοῦ προσφέρουν οἱ θαυμασταί σου. Ἄς πηγαίνουμε ὅμως. Θὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς βρῇ.

Ἔξω ἦταν πειὰ ἡμέρα. Ὁ ἥλιος δὲν ἦταν ἀκόμη ψηλά, μὰ τὸν ἐμάντευε κανείς. Παρὰ τὰ αὐτοκίνητα, τὰ χλωμὰ πρόσωπα τῶν ξενύχτηδων καὶ τὶς κακοβαμμένες γυναῖκες, ἦταν ἀκόμη κάτι ἁγνὸ στὴν ἡμέρα ποὺ ἄρχιζε.

Ἡ Βέρα Πέτροβνα καὶ ἡ Ἑλένη ὅμως, ποὺ ἔβγαιναν ἀπὸ ἕναν ἀέρα βαρύ, γεμᾶτον ἀπὸ ἀνθρώπινες μυρωδιὲς καὶ καπνό, εἰσῆλθαν ἀμέσως σὲ μιὰ ἄλλη σάλλα, ἐπίσης κλεισμένη καὶ πειὸ μικρή. Τὸ μαγαζὶ αὐτὸ ὀνομαζόταν «Λεσγκὶν» κι' ἦταν περίφημο γιὰ τὰ τσερκέζικα φαγιά του. Μονάχα οἱ Ρῶσσοι, καὶ σπάνιοι ξένοι, τὸ ἐσύχναζαν. Γι' αὐτό, τὸ ρεστωρὰν δὲν εἶχε καμμιὰ ἀξίωσι πολυτελείας. Τὰ γκαρσόνια ἐμιλοῦσαν μὲ οἰκειότητα στοὺς πελάτες, ἡ ὀρχήστρα ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἕνα πιάνο κι' ἕνα βιολί. Δύο ἀνατολίτικα χαλιά, τὸ ἕνα ἀντίκρυ στὸ ἄλλο, καρφωμένα στὸν τοῖχο, ἀπετέλουν ὅλην τὴν διακόσμησιν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν κουζίνα ἔβγαινε μιὰ μυρωδιὰ λαδιοῦ καὶ μπαχαρικοῦ, ποὺ ἦταν ὁλόκληρη ἡ Ἀνατολή.

Ἡ Βέρα Πέτροβνα ἐγένετο δεκτὴ μὲ σεβασμὸ καὶ χαρά. Ὁ κύριος τοῦ «Λεσγκίν», παληὸς χορευτὴς τοῦ «Σαμοβάρ», ἦλθε καὶ τῆς φίλησε τὸ χέρι καὶ τὴν ἐκάθησε στὸ καλύτερο τραπέζι. Ἡ Ἑλένη παρατηροῦσε μὲ περιέργεια τοὺς θαμῶνας τοῦ ρεστωράν. Ἦταν σχεδὸν ὅλοι Καυκάσιοι, καὶ ἡ ντελικάτη μέση τους, τὸ ἀέτειο πρόσωπό τους, τῆς θύμησαν τὸν Φεντόρ. Θὰ εἶχε γίνη καλά. Μηχανικῶς ἐμέτρησε τὶς μέρες. Εἶχε περάσει ἕνας μῆνας καὶ περισσότερο ποὺ εἶχε ἀφήσει τὴν κλινική, καὶ ἀνατρίχιασε ἄξαφνα πόσο γρήγορα περνᾷ ὁ καιρός. Κι' ὅμως δὲν ἦταν εὐτυχισμένη. Ὕστερα σκέφθηκε τὴν Ναταλία Μπορίσσοβνα.

Ἤξερε τάχα ἡ ἀδελφή της τί εἶχε ἀπογίνη;

Ἴσως τῆς τὸ εἶχαν πῆ ὁ Σουβάλωφ ἢ ὁ Σαμουὴλ Γιακόβλεβιτς.

Καὶ τότε, χωρὶς ἄλλο, δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὴν ξαναϊδῇ.

—Ὄχι θλιβερὲς ἰδέες, μικρούλα μου, τῆς εἶπε ἄξαφνα ἡ Βέρα Πέτροβνα. Δὲν πρέπει νὰ σκέπτεσαι. Ἔλα, νὰ πιοῦμε στὴν ὑγεία μας καὶ τὴν φιλία μας.

—Μὰ τί μοῦ δίνετε; ρώτησε ἡ Ἑλένη μὲ ἐλαφρὸ χαμόγελο. Βότκα καὶ σὲ τόσο μεγάλο ποτῆρι; Ποτέ μου δὲν ἔχω πιῆ!

—Πρέπει νὰ ἀρχίσῃς. Θέλω νὰ σὲ κάνω ἀληθινὴ Τσιγγάνα. Πρῶτα ἡ βότκα, ὕστερα τ' ἄλλα. Θὰ ῥθῇς νὰ ἐργασθῇς μαζί μου. Τότε, μὲ τὴν φωνὴ ποὺ ἔχεις, ὅταν θὰ μάθῃς εἴκοσι ρωμάντζες καὶ θὰ τῆς τραγουδήσῃς ὅπως μοῦ τῆς ἔμαθε ἡ μητέρα μου, δὲν θὰ ἔχῃς πειὰ ἀνάγκη, σὲ βεβαιῶ, νὰ πηγαίνῃς στὰ τραπέζια. Ἤ, θὰ πᾷς, ὅπως κι' ἐγώ, μὰ γιὰ τραγοῦδι μονάχα. Καὶ θὰ σὲ σέβονται.

Ἡ Βέρα Πέτροβνα ἔτρωγε καὶ ἔπινε πολύ. Ἔνοιωθε κανεὶς πῶς τὸ κορμί της εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ πλούσια τροφὴ κι' ἀπὸ ἀλκοόλ γιὰ νὰ ὑποφέρῃ τὴν προσπάθεια ποὺ τοῦ ζητοῦσε κάθε νύκτα.

Μὰ ἐκεῖνο ποὺ ἐξέπληττε τὴν Ἑλένη καὶ τὴν τραβοῦσε περισσότερο στὴν τσιγγάνα ἦταν [illegible] ἡ ζωώδης αὐτὴ εὐρωστία της δὲν ἔβλαπτε καθόλου τὴν λεπτότητα καὶ τὴν εὐστροφίαν τῶν κινήσεών της, οὔτε τὴν ὑπερήφανη ὠμορφιὰ τοῦ προσώπου, οὔτε ὅλη τὴν εὐγένεια ποὺ ὑπῆρχε στοὺς τρόπους καὶ τὴν γλῶσσα τῆς Βέρας Πέτροβνας. Μίλησαν πολλὴν ὥρα, κι' ὅπως ἡ Ἑλένη δὲν μποροῦσε νὰ κρύψῃ τὴν ἔκπληξί της γιὰ τὴν ποικιλία καὶ τὸν πλοῦτο τῆς μορφώσεως ποὺ εἶχε ἡ παράδοξη ἐμψυχώτρια τῶν νυχτιῶν τοῦ «Σαμοβάρ», ἡ Βέρα Πέτροβνα εἶπε:

—Ἐδιάβασα πολὺ καὶ διάφορα πράγματα. Κι' ὅμως ὅταν ἦταν νὰ μάθω τὸ ἀλφάβητο, ἡ μητέρα μου μ' ἔδερνε, γιατὶ ἔλεγε πὼς μιὰ ἀληθινὰ τσιγγάνα δὲν εἶχε ἀνάγκη. Ἐκεῖνος ὅμως ποὺ πραγματικὰ μ' ἐμόρφωσε ἦταν ὁ δεύτερος ἄνδρας μου. Μὲ ἔκαμε πραγματικὴ ἀρχόντισσα. Ἦτο τόσο πλούσιος καὶ τόσο καλός. Τί χρόνια περάσαμε μαζὶ στὴν Μόσχα!

—Καὶ ποῦ εἶνε τώρα;

—Δὲν ξέρω. Εἴχαμε χωρισθῆ λίγο πρὶν ἀπ' τὴν ἐπανάστασι. Τοῦ ἦλθε ἡ ἰδέα νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κίνα καὶ σὲ μένα ἡ ἐπιθυμία νὰ ξαναγυρίσω στὰ νυκτερινὰ ρεστωράν. Δὲν κρατιώμουν πειά. Ἴσως συναντηθοῦμε κάποτε ἐδῶ. Ὅλος ὁ κόσμος ξαναυρίσκεται στὸ Πιγκάλ. Τὸ ἴδιο κι' ὁ Ἐριτζέ. Ἦταν ἐρωμένος τῆς μοιραδέλφης μου ἐδῶ καὶ εἴκοσι χρόνια. Ἀπὸ τότε εἶχα νὰ τὸν ἰδῶ.

Κι' ἄρχισε νὰ τραγουδῇ σιγαλὰ ἕνα τσιγγάνικο τραγουδάκι:

> «Ὅσα κι' ἂν ἦταν
> καὶ μᾶς ἀρέσαν
> ὅλα περάσαν
> καὶ δὲν γυρνοῦν!»

—Ἀ! Βέρα! Βέρα! Ἀγάπη μου! εἶπεν ἡ ἴδια βραχνιασμένη φωνὴ ποὺ εἶχεν ἀκούσει ἡ Ἑλένη στὸ ὀφφὶς τοῦ «Σαβομάρ». Πάντα μὲ τὸ τραγοῦδι στὸ στόμα κι' ἕνα ποτῆρι βότκας στὰ δόντια!

Ὅσοι Καυκάσιοι ἦταν στὴ σάλλα, σηκώθηκαν μόλις μπῆκε ὁ πρίγκηψ Κύριλλος Ἐριτζέ.

—Καθῆστε, ἀγόρια μου! εἶπε. Σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ τιμᾶτε τὸν πειὸ γέρο «Τζιγκίτα»!

Φοροῦσε μιὰ παληὰ λερωμένη μπλὲ τουνίκα, μὲ σκουριασμένες φυσιγγιοθῆκες, ὁ γούνινος σκοῦφος του ἦταν μαδημένος, καὶ βλέποντας κανεὶς τὸν γιακᾶ του κουμβωμένον ὣς τὸν λαιμόν, διηρωτᾶτο ἂν φοροῦσε ἀσπρόρρουχα κάτω ἀπὸ τὸ χοντρό του ροῦχο. Μὰ αὐτὴ ἡ φτώχεια καὶ ἡ ἀτημελησία ἔκανε ἀκόμη πειὸ ἐνδιαφέροντα τὸν τύπον ἐκεῖνον. Τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ ταπεινώσῃ τὴν ἀγέρωχη καὶ αὐστηρὴ τοῦ σιλουέττα, σιλουέττα ἄρχηγοῦ καὶ προαγωγοῦ.

Θὰ ἦταν καμμιὰ ἑξηνταριὰ χρόνων, ἀλλὰ τὸ ψηλὸ καὶ ἴσιο κορμί του, σὰν λόγχη, ἔδειχνε μιὰ ἀδιάφθορο ρώμη. Ἦταν φαλακρός, μὰ τὰ κάτασπρα δόντια του ἦταν δόντια παιδιοῦ. Κρατοῦσε ψηλὰ τὸ κεφάλι καὶ τίποτε, μὰ τίποτε, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὸ κάμῃ νὰ σκύψῃ, καὶ μέσα σ' ὅλες τὶς κινήσεις του ἐφαινόταν μιὰ ὑπεροχὴ καὶ μιὰ θετικότης. Τὸ πρόσωπο μὲ τὰ κανονικά του χαρακτηριστικά, ἦταν ὡραῖο ἀκόμη· τὸ βλέμμα του λαμπερὸ καὶ κάποια φωτιὰ ἐπερνοῦσε μέσα του. Μονάχα ὅταν γελοῦσε ἔβλεπε κανεὶς σ' αὐτὸν κάτι τὸ ἀδιόρθωτα χαλασμένο, τὸ σατανικὸ καὶ τὸ ξεπεσμένο.

Ὅταν ἔδωσε τὸ χέρι στὴν Ἑλένη, ἐκείνη δὲν μπόρεσε νὰ βγάλῃ τὸ μάτι της ἀπὸ μιὰ τρομερὴ οὐλή, ποὺ ἔφθανε ὣς τὸ κόκκαλο, ὀλίγο πειὸ πάνω ἀπ' τὸν καρπό.

—Δὲν φαίνεται σὰν σημάδι ἀπὸ σίδερα; εἶπε, ὅπως καθόνταν. Φόρεσα καὶ σίδερα, μὰ ὄχι τόσον καιρὸ ποὺ ν' ἀφήσουν σημάδι. Τὸ 1919, στὴν τουρκικὴ φελοῦκα ποὺ μᾶς ἔφερε ἀπὸ τὴν Τραπεζοῦντα στὴν Κωνσταντινούπολι. Δὲν σοῦ τὸ διηγήθηκα αὐτό, Βέρα. Προσπάθησα τότε μὲ δυὸ Ταρτάρους δικούς μου νὰ ρίξουμε τοὺς Τούρκους στὴ θάλασσα. Ὄχι! Τὸ σημάδι αὐτὸ εἶνε ἀπὸ τὴν Μαντζουρία.

Ἐκύτταξε προσεκτικὰ τὴν Ἑλένη.

—Ὡραῖο πρόσωπο, εἶπε καὶ ὡραῖο κορμί. Μὰ δὲν εἶνε ἀληθινὴ τσιγγάνα! Δὲν θὰ σ' ἀγαποῦσα ἐσένα στὸν καιρό μου. Μ' ἄρεσαν ἡ ἀληθινές, ποὺ ἤξεραν νὰ κάνουν νὰ ὑποφέρῃ κανείς. Ἡ ἄλλες εἶνε κουρελάκια μπροστά τους. Ἔ, Βέρα; Θυμᾶσαι τὴν ἀδελφή σου; Τί βρῶμα! Δὲν σοῦ ἄφινε οὔτε στάλα αἷμα! Ἔτσι μοῦ ἔρχεται καμμιὰ φορὰ νὰ σοῦ στρίψω τὸ καρύδι, γιὰ νὰ ἐκδικηθῶ ὅλη τὴ φαμίλλια. Ἔλα, δός μου νὰ πιῶ, νὰ πᾶν ἡ πίκρες κάτω. Μὰ ὄχι βότκα. Εἶνε ἡ ὥρα τοῦ κόκκινου κρασιοῦ καὶ τοῦ κατσικίσιου τυριοῦ.

—Τί γίνεται ἡ Ζακώ; ρώτησε ἡ Βέρα Πέτροβνα.

—Τώρα πέρασα καὶ τὴν εἶδα. Γι' αὐτὸ ἄργησα λιγάκι. Κοιμᾶται. Ἔτσι εἶμαι ἥσυχος, εἶπε, καὶ τὸ στόμα του χαμογέλασε μὲ δυσπερίγραπτη γλύκα. Ξέρεις; Θὰ τῆς ἀγοράσω ἕνα καινούργιο φόρεμα. Ἔκανα μιὰ δουλιὰ μὲ τὸν Τερχάν.

—Ἐσύ; Μιὰ δουλειά;

—Τοῦ βρῆκα ἕνα χορευτή, μὰ ἕνα χορευτὴ ποὺ ποτέ του δὲν ξαναεῖδε. Μὴ μὲ ρωτᾷς ποιόν. Εἶνε μυστικό. Μονάχα ἐγὼ μποροῦσα νὰ τὸν καταφέρω. Γιὰ τὸν κόπο μου ὁ Τερχὰν μοῦ χάρισε ἕνα φόρεμα γιὰ τὴν Ζακώ.

(Ἀκολουθεῖ)

„Η ΑΝΑΤΟΛΗ"
ΑΝΩΝ. ΕΛΛΗΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡ. 400.000.000

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῆς πολυαρίθμου πελατείας μας ὅτι τὴν 20ὴν τρέχοντος μηνός, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 1)2 π. μ. θέλει διεξαχθῇ ἐν τοῖς κεντρικοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρείας (Σταδίου 16) καὶ ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς ἡ κατὰ τριμηνίαν τακτικὴ κλήρωσις τῶν τίτλων Κεφαλαιοποιήσεως.

Θὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν παροῦσαν κλήρωσιν πάντες οἱ ἐνήμεροι εἰς τὰς καταβολὰς των τίτλοι καὶ δύνανται οἱ κάτοχοι τίτλων νὰ παρευρεθοῦν κατ' αὐτὴν ἵνα ἐξακριβώσουν ἐπὶ τόπου ἐὰν θὰ κερδίσῃ ὁ ἀριθμός των.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ φέρομεν εἰς γνῶσιν καὶ ὅσων δὲν ἔχουσιν ἀκόμη ἐγγραφῆ εἰς τὴν Κεφαλαιοποίησιν, ὅτι τὸ κατόπιν Ν. Διατάγματος παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ Ἑταιρείᾳ λειτουργοῦν τοῦτο σύστημα εἶναι ὁ μόνος

ἀσφαλὴς καὶ κατάλληλος τρόπος

διὰ νὰ σχηματίσῃ ὁ καθεὶς ἕνα κεφάλαιον σπουδαῖον κατὰ βούλησιν.

Μὲ 72 μόνον δραχμὰς κατὰ μῆνα ἐξασφαλίζεται κεφάλαιον Δρχ. 20.0.0, τὸ ὁποῖον καθίσταται πληρωτέον ἀμέσως ἐν περιπτώσει κληρώσεως τοῦ τίτλου ἔστω καὶ ἂν ἡ ἐγγραφὴ ἐγένετο τὴν προηγουμένην ἡμέραν τῆς κληρώσεως (ἐν προκειμένῳ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 19ης τρέχοντος).

Ζητήσατε πληροφορίας. Μία ἁπλῆ πληροφορία δὲν στοιχίζει τίποτε, ἀλλὰ δύναται πολλάκις νὰ ἀποφέρῃ ἀνέλπιστα ὀφέλη.

Τὸ Τμῆμα Κεφαλαιοποιήσεως (Σταδίου 10) ἀποστέλλει ἢ παρέχει δωρεὰν πληροφορίας εἰς πάντα αἰτοῦντα.

Ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως

RABAIS
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Δ. Μ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΟΥ & Σ^ΙΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 7
ΑΠΟ ΔΕΥΤΕΡΑΣ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΙΟΥΝΙΟΥ
ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ „ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ"
ΜΕΤΑΞΟΫΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ Η „ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ"
ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α. Ε.
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΠΟΔΟΝΙΦΤΗ ΚΑΙ Ν. ΦΑΛΗΡΩ
ΚΕΦ. ΔΡΧ. 50.000.000

Ζητήσατε τὰ φημισμένα ΜΕΤΑΞΩΤΑ «ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ» ἀπὸ τὰ καλύτερα Καταστήματα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἐπαρχιῶν. Κρὲπ-ντὲ σὶν, Φουλάρ, Ζωρζέτ, Κρὲπ-σατέν, Κρὲπ-φάϊγ, Σαρμέζ, Μαρκιζέτ, Ταφτᾶ, Πονζέ, Κρεπόν, Σάρπες, Βέλλα, Μανδήλια, Κορδέλλες κλπ. φέροντα εἰς τὰς παρυφὰς ΜΕΤΑΞΩΤΑ „ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ" Α. Ε. πρὸς διάκρισιν τῆς γνησιότητός των.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ὅσον τὸ Κράτος εἶναι ἄγνωστον

Ἡ Λάρισσα ὑπὸ τὴν πτέρναν τοῦ Τζατζᾶ

Προαναγγέλλεται καὶ ἄλλη λῃστεία

ΛΑΡΙΣΣΑ, 11 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν ὑπόθεσιν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀγροκτήματος «Κιόσκι» κ. Καρούσου περιβάλλει ἀκόμη μυστήριον. Οἱ οἰκεῖοι τοῦ αἰχμαλωτισθέντος, καίτοι ἀπὸ τῆς ἐξαφανίσεώς του διέρρευσεν ὁλόκληρος ἑβδομάς, ἐξακολουθοῦν ν' ἀποκρύπτουν ἐπιμελῶς καὶ αὐτὴν τὴν αἰχμαλωσίαν, ἐνῷ αἱ ἀρχαὶ προσπαθοῦν νὰ μαντεύσουν ἀπὸ τὰς κινήσεις των, ἀπὸ τὰς φυσιογνωμίας καὶ ἀπὸ τὴν ψυχικὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται, ἂν ὁ κ. Καροῦσος ἐξακολουθῇ νὰ κρατῆται ἀπὸ τοὺς λῃστάς, ἂν ἀπηλευθερώθη καὶ ἂν εὑρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ. Σήμερον, ἐπὶ παραδείγματι, ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν, ἀφῆκαν δὲ νὰ σχηματίσῃ τοιαύτην καὶ τὸ κοινόν, ὅτι ὁ κ. Καροῦσος ἀπηλευθερώθη, καταβληθέντων τῶν λύτρων τὰ ὁποῖα ἐζητήθησαν. Τοῦτο συμπεραίνουν ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἐκ τῶν συγγενῶν τοῦ αἰχμαλωτισθέντος κ. Ραζῆς, παρουσιασθεὶς εἰς τὸν κ. Διαλέτην, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, τῷ ἐγνωστοποίησεν ὅτι ὁ συγγενής του παραμένει αἰχμάλωτος, εἶνε ὅμως πολὺ πιθανὸν ν' ἀπελευθερωθῇ, ἂν δὲν ἀπηλευθερώθη ἤδη, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ παρουσιασθῇ ἀμέσως, διότι οἱ λῃσταὶ ἠξίωσαν πιθανῶς νὰ ἐμφανισθῇ μερικὰς ἡμέρας μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του, διὰ νὰ τοῖς δοθῇ καιρὸς ν' ἀπομακρυνθοῦν τῆς περιφερείας εἰς τὴν ὁποίαν θὰ τοὺς ἀναζητήσουν τὰ μεταβατικὰ ἀποσπάσματα. Ἀνακοινῶν αὐτὰ ὁ κ. Ραζῆς—λέγουν αἱ ἀρχαὶ—εἶχε φυσιογνωμίαν ὄχι ἀνήσυχον, ἐκ τούτου δὲ συνεπέρανον ὅτι ὁ κ. Καροῦσος ἀπηλευθερώθη, κρύπτεται ὅμως ἐκπληρῶν τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε περὶ διευκολύνσεως τῆς φυγῆς τῶν λῃστῶν.

Παρὰ ταῦτα, ἡ κρατοῦσα ἐντύπωσις εἶνε ὅτι τὴν λῃστείαν τοῦ Κιόσκι, θρασυτάτην εἰς τὴν ἐκδήλωσίν της, διέπραξεν ὁ λῃστὴς Τζατζᾶς, τὸ φόβητρον αὐτὸ τῆς περιφερείας, ὁ ἴδιος ἴσως ὁ ὁποῖος πρὸ μηνὸς συνέλαβε τὸν κ. Κουκουμπάνην εἰς ὀλίγην ἐπίσης ἀπόστασιν μακρὰν τῆς Λαρίσσης, πρὸς τὸ ἀντίθετον δὲ σημεῖον ἐκ τὸ ὁποῖον ἐνεφανίσθη προχθές. Ἡ φήμη τοῦ σαρακατσάνου αὐτοῦ, γνωστοῦ μέχρι πέρυσιν ὡς ἁπλοῦ δραπέτου τῶν φυλακῶν Τρικκάλων εἰς τοὺς ὀλίγους τσοπάνους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐτροφοδοτεῖτο καὶ ἐζήτει ἄσυλον, φεύγων τὴν δίωξιν τῶν ἀποσπασμάτων, κατέκλυσε τὴν περιφέρειαν ὁλόκληρον, φθάσασα καὶ μέχρι τοῦ πλέον ἀπομεμακρυσμένου ποιμνιοστασίου, ἀλλὰ καὶ τῆς πλέον ἀποκέντρου συνοικίας τῆς πόλεως. Βοηθούσης καὶ τῆς φαντασίας, δημιουργικῆς εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ὁ Τζατζᾶς ἔγινε ὁ μυστηριώδης λήσταρχος, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐγνωρίσαμεν εἰς τὰ μυθιστορήματα, ἀπὸ τὴν αἰχμὴν τοῦ γιαταγανιοῦ τοῦ ὁποίου κρέμαται ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία ὄχι μόνον τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου—αὐτοὶ δὰ ἀπὸ μακροῦ ἔχουν λησμονήσει τὴν ἔννοιαν τῆς ἀσφαλείας, αὐτοδιαθέσεως, κρατικῆς προστασίας κλπ.—ἀλλὰ καὶ τῶν κατοίκων τῶν πόλεων, οἱ ὁποῖοι μέχρι τοῦδε εἶχαν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς λῃστρικῆς ἐπιδρομῆς τοὐλάχιστον ἦσαν ἠσφαλισμένοι. Ἰδοὺ τώρα τί διαδίδεται εἰς τὴν πόλιν: Ὑφίσταται—λέγουν—μία μυστηριώδης ὀργάνωσις μὲ εὐρὺ δίκτυον ἐνεργείας καὶ μέλη τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν κατέχουν, εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν καλὰ τὰς κινήσεις ἀλλὰ καὶ τὰς προθέσεις ἀκόμη τῶν ἀρχῶν. Τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς εἶνε ὄργανον ἡ συμμορία τοῦ λῃστάρχου Τζατζᾶ, ὑποθάλπεται δὲ παρ' αὐτῆς ὄχι μόνον εἰς τὴν ὕπαιθρον, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῆς Λαρίσσης ἀκόμη. Εἶνε γεγονὸς—μεταδίδεται δὲ αὐτὸ μὲ φόβον ἀλλὰ καὶ μυστικὰ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα—ὅτι πλούσιοι τῆς πόλεώς μας ἔλαβον ἐκβιαστικὰς ἐπιστολάς, διὰ τῶν ὁποίων τοῖς ζητοῦνται ὑπέρογκα ποσὰ καὶ ἀκόμη—αὐτὸ εἶνε τὸ φοβερώτερον—ἀγγέλλεται ὡς προσεχὴς λῃστεία, ἡ ὁποία εἰς θρασύτητα ἢ τόλμην, ὅπως θὰ ἔλεγαν οἱ ἐκτελεσταί της, θὰ ὑπερβῇ τὰς προηγηθείσας δύο τοῦ κ. Κουκουμπάνη καὶ τοῦ κ. Καρούσου.

Συμβαίνει δηλαδὴ ἐδῶ κάτι παρόμοιον μὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀναφέρουν τ' ἀμερικανικὰ μυθιστορήματα μὲ τὰς συμμορίας, τὰ μέλη τῶν ὁποίων κατεῖχον ἐπιφανεῖς θέσεις κλπ. Αἱ φῆμαι αὐταὶ εὑρίσκουν φιλοξενίαν εἰς τὸν ἐδῶ Τύπον, ἕνεκα δὲ τούτου ὁ κόσμος διατελεῖ ἐν ἀπογνώσει. Βλέποντες οἱ κάτοικοι τῆς Λαρίσσης τὴν ἀνικανότητα τοῦ Κράτους νὰ ἐπιβληθῇ, μένουν μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ κρατικὴ μέριμνα δὲν φθάνει μέχρις αὐτῶν, διερωτῶνται δὲ ἂν πρέπῃ ν' ἀναγνωρίσουν ὡς αὐθέντην των, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ πληρώνουν τὸν φόρον τῆς ὑποτελείας τὸν Τζατζᾶν, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τέλους ὅταν παίρνῃ λεπτὰ δὲν πειράζει κανένα, ἢ νὰ πληρώνουν εἰς τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὅσων εἰσπράττει δὲν παρέχει εἰς τοὺς πολίτας οὐδεμίαν προστασίαν.

ΛΑΡΙΣΣΑΙΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμένα μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Γ. Καζαντζίδην, Βέρροιαν.— Δὲν κατεχωρήθη, διότι οὔτε ὑπεύθυνος δήλωσίς του ὑπάρχει, οὔτε ἀντίγραφον πληρεξουσίου. Νὰ ὑποβάλῃ τὸ ταχύτερον ἀντίγραφον πληρεξουσίου.

κ. Ἀλεξ. Λουκᾶν, Ρέθυμνον.— Ἡ Εὐαγγελινὴ κατεχωρήθη εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Μυλάσσων ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 176. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας νὰ σᾶς ἐπιστρέψωμεν τὴν ὑπεύθυνον δήλωσίν της.

κ. Μιχ. Τατάρην, Ρέθυμνον.— Κατεχωρήθη εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Μυλάσσων ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 367.

κ. Κ. Ζ., Μολλάους.— Διορισμοὶ δὲν γίνονται τώρα, διότι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς θερινὰς διακοπὰς τῶν μαθημάτων.

κ. Ἡρ. Γιαβρῆν, Ρέθυμνον.— Κατεχωρήθητε ἅπαντες εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Νέας Φωκαίας ὑπ' αὔξ. ἀριθμὸν 115—118.

κ. Γ. Καρνιαβούραν, Ρέθυμνον.— Ὁ κ. Γ. Μπελλᾶς κατεχωρήθη εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Ν. Φωκαίας ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 397.

κ. Τ. Ἀναστασιάδην, Πειραιᾶ.— Δὲν κατεχωρήθη. Ἀποστείλατέ μας τὴν δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως ἢ γράψετε τὸν ἀριθμὸν τῆς πράξεως.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ „Ο ΦΑΡΟΣ" Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ν. ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ Κ. ΤΣΙΤΟΥΡΗΣ Δ. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ Δ. ΧΑΡΑΡΑΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

ΔΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ αἱ διατυπώσεις τοῦ ταξειδίου σας ἠγγυημέναι, ἀναθέσατε εἰς τὸν ΦΑΡΟΝ τὴν ὑπόθεσίν σας.

ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΦΑΡΟΥ ἀναγνωρίζονται παρ' ὅλων τῶν Ἑταιριῶν δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

ΜΟΝΟΝ οἱ ἐπιβάται τοῦ Φάρου ἔχουν τὰς καλλιτέρας καμπίνας ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καὶ παρακολουθοῦνται παρὰ τῆς ὑπηρεσίας του μέχρι τελευταίας στιγμῆς.

Ο ΦΑΡΟΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΘΗ ὡς Ἀνώνυμος Ἑταιρία ἐπισήμως παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

22 »	«Ἀσία»	Πειραιεύς-Ν. Ὑόρκη
29 »	«Σατούρνια»	Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
4 Ἰουλίου	«Ἔδισσων»	Πειραιεύς-Ν. Ὑόρκη
19 »	«Πρ. Οὐΐλσων»	Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
23 »	«Ἀλέξια»	Πειραιεύς-Ν. Ὑόρκη

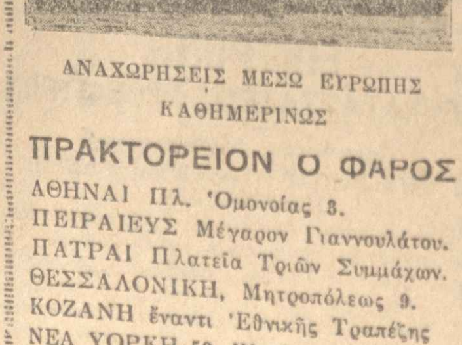

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΜΕΣΩ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο ΦΑΡΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ Πλ. Ὁμονοίας 3.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγαρον Γιαννουλάτου.
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Μητροπόλεως 9.
ΚΟΖΑΝΗ ἔναντι Ἐθνικῆς Τραπέζης
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 59 Washington Street

Ἀντιπρόσωποι καὶ ἀνταποκριταὶ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Τηλέφωνον Ἀθηνῶν 8—68 Νέον

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 13 Ἰουνίου 1928

Ἀεροπορικῶς διὰ Κων)πολιν 11 π.μ.

«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.

«Κέρκυρα» 8 π.μ. Κέαν, Μέριχα, Λουτρά, Σῦρον, Σέριφον, Σίφνον, Μῆλον, Κίμωλον.

«Μάνα» 2 μ.μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.

«Ἥρα Μ.» 2 μ.μ. Ἀλεξάνδρειαν.

«Σέριφος» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγίους 40, Αὐλῶνα, Δυρράχιον.

«Ἄφοβος» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Ὑπεροχή» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.

«Κανάρης» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Βόλος» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.

«Ἐλβίρα» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν, Βόνιτσαν.

«Ἔλλη Δ.» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.

«Τῆνος» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Δῆλον.

«Ἰωάννινα» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ὑστέρνια, Ἄνδρον, Κόρθιον.

«Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Σῦρον, Παροναξίαν καὶ ἄγονον.

«Ναυκρατοῦσα» 2 μ. μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν, Θήραν.

«Κ. Τόγιας» 2 μ.μ. Μέριχα, Λουτρά, Σέριφον, Σίφνον, Μῆλον.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)
ΤΑΧΙΣΤΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:

Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγὸν
„ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ„
τὴν 16ην Ἰουνίου Σάββατον 2 μ. μ.

Τὸ θαλαμηγὸν
„ΑΝΔΡΟΣ„
τὴν 30ην Ἰουνίου Σάββατον 2 μ.μ.

ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικὰ των εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συστηθείσης ὑπηρεσίας.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:

Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.

Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:

„ΕΔΙΣΣΩΝ„
4ην Ἰουλίου 6 μ. μ.

„ΒΥΡΩΝ„
25ην Ἰουλίου 6 μ. μ.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 3.64.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. Σταυρόπουλος
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

Ὁ ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς
„ΕΔΙΣΣΩΝ„
ἀναχωρεῖ τὴν 26ην Ἰουνίου ΤΡΙΤΗΝ 5 μ.μ. κατευθεῖαν διὰ ΓΙΑΦΦΑΝ-ΒΗΡΥΤΟΝ.

Δέχεται ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.
Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44.
Ἐν Πειραιεῖ πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλέφ. 2—27 καὶ εἰς ὅλα τὰ Γραφεῖα Ταξειδίων.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἢ ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κτῆμα ἀγροτικὸν πλησίον Ἀθηνῶν μὲ σπίτι, νερὸ ἄφθονο, ἀμπέλι καὶ δένδρα ἐκτάσεως 40 χιλιάδων πήχεων πρόσοψις 125 μέτρα ἐπὶ μεγάλης λεωφόρου, κατάλληλον διὰ βουστάσιον, πτηνοτροφεῖον κλπ. παραδιδόμενον ἀμέσως. Πληροφορίαι Χαλκοκονδύλη 4Α.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ λόγῳ ἀναχωρήσεως, κύων γένους Δανουᾶ (DOG GEANT) ἡλικίας ἑνὸς ἔτους. Πληροφορίαι Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἀμέσως ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 1)2 μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας ὑπ' ἀρ. 2 οἰκίαν Πεσμαζόγλου πολυτελὲς διαμέρισμα ἐκ 14 δωματίων, καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, ἔχον δύο προσόψεις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας καὶ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἰσόγειον κατάστημα ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου μεθ' ἑνὸς ὑπερκειμένου δωματίου ἴσης χωρητικότητος ἀντὶ δραχμῶν 4250 κατὰ μῆνα. Παραδίδεται ἀμέσως.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα (παρὰ τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ κατάλληλον δι' Ἐδωδιμοπωλεῖον ἢ Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Γκαρὰζ διὰ τρία ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα (ὁμοῦ ἢ χωριστὰ δι' ἕν ἕκαστον) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ἰσογείῳ δωμάτιον διὰ γραφεῖον ἔχον ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δραχμῶν χιλίων διακοσίων (1200).
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 καθ' ἑκάστην.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΠΩΣ ΕΦΕΡΟΝΤΟ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Πρωΐας»,

Εἰς τὰ «Πολιτικὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου», μεταξὺ ἄλλων, ἀναγράφεται: «Ὅσον, ὅμως, ὁ χρόνος παρήρχετο καὶ αἱ ἀξιώσεις τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων ηὔξανον κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν ἀριθμόν των, αἴσθημα ἀδιαφορίας ἤρχισεν ἐξαπλούμενον ἀναμέσον τῶν Ἑλλήνων ὁπλιτῶν, τὸ ὁποῖον βαθμηδὸν ἐξειλίχθη εἰς αἴσθημα βαθείας ἀγανακτήσεως. Τὸ αἴσθημα τοῦτο—λυποῦμαι ποὺ τὸ λέγω—ὠφείλετο ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν προσβλητικὴν καὶ συχνάκις ὑβριστικὴν συμπεριφοράν, ἣν ἐπεδείκνυον αἱ διασυμμαχικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἔναντι τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν. Πολλὰ δύναται τις νὰ ἀναφέρῃ παραδείγματα ἐσκεμμένης κακομεταχειρίσεως ἀτόμων, ἐλλείψεως σεβασμοῦ, ἀκόμη δὲ καὶ ἱεροσυλιῶν διαπραχθεισῶν εἰς ἐκκλησίας χωρίων καὶ παντελοῦς παραβλέψεως τῶν ἱερωτέρων ἰδανικῶν του».

Ἐπειδὴ δὲ ἓν ἐκ τῶν θυμάτων τῆς κακομεταχειρίσεως τοῦ στρατηγοῦ Σαράϊγ ἤμην καὶ ἐγώ, ἐπιτρέψατέ μοι, παρακαλῶ, νὰ σᾶς ἐκθέσω τὸ ἑξῆς γεγονός, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων ἅτινα χάριν συντομίας ἀποσιωπᾷ ὁ Ὑψηλὸς συγγραφεύς.

Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1915 διωρίσθην Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης, μετακληθεὶς ἐκ Δράμας, ἔνθα ἐτύγχανον τοιοῦτος ἀπὸ τῆς καταλήψεως. Τότε ἦτο ἡ ἐναρξις τῆς ἀποβάσεως διασυμμαχικῶν στρατευμάτων, μετὰ τῶν ὁποίων αἱ σχέσεις μας μέχρι τινὸς ἦσαν λίαν ὁμαλαὶ καὶ ἐγκάρδιοι.

Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Σαράϊγ, ἐνεργῶν ὡς κατακτητής, ὠργάνωσε Γαλλικὴν Ἀστυνομίαν, μετακαλέσας μάλιστα ἐκ Γαλλίας τὸν ἀστυνομικὸν κ. Βινιόλ, πεφημισμένην ἀστυνομικὴν ἱκανότητα. Οὗτος εὑρεθεὶς εἰς ἐντελῶς ξένον πρὸς αὐτὸν περιβάλλον, ἐθεώρησε σκόπιμον πρὶν ἢ κατατοπισθῇ, νὰ διορίσῃ πολλοὺς ἀστυνομικοὺς πράκτορας ἐκ τῶν ἐντοπίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων κατελέγοντο, δυστυχῶς, καὶ τινες προσωπικότητες τῆς Θεσσαλονίκης, πρὸς κατασκοπείαν. Ἔργον τῶν ἀνθρώπων τούτων ἦτο νὰ παρακολουθῶσι νυχθημερὸν τόσον ἐμέ, ὅσον καὶ τὰς λοιπὰς ἀνώτερας ἀρχὰς τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ νὰ ὑποβάλλωσι καθ' ἑκάστην ἐκθέσεις πλήρεις ψευδολογιῶν, μὲ τὸν προφανῆ σκοπὸν ὅμως ὅπως προκαλέσωσι τὴν δυσπιστίαν καὶ τὸ μῖσος τοῦ ἀρχιστρατήγου, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπέτυχον εἰς βαθμὸν ὑπερβάντα τὰς προσδοκίας των.

Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἀντελαμβανόμην τὰς πρωτοφανεῖς ταύτας ἐνεργείας τῶν ὁμοεθνῶν μας καὶ ἔβλεπον μετὰ συντριβῆς, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν ἦσαν καταστρεπτικὰ καὶ ἐπειδὴ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὰ ἐξουδετερώσω, διότι ὁ στρατηγὸς εἶχεν ἤδη παρασυρθῆ εἰς ἐνεργείας καὶ πιέσεις λίαν ὀδυνηράς, ἐσκέφθην ὅτι ὤφειλον νὰ ἐξεύρω τὸ κατάλληλον πρόσωπον ὅπερ νὰ μὲ καθιστᾷ ἐνήμερον τῶν σκοπουμένων ἐνεργειῶν τῶν Γάλλων, ἤτοι νὰ ἐγκαταστήσω ἀντικατασκοπείαν. Πρὸς τοῦτο μὲ ἐβοήθησεν ὑπαξιωματικὸς τῆς ἰδιαιτέρας μου ἐμπιστοσύνης καὶ ἐπέτυχον εἰς τὸν σκοπὸν μου ὑπὲρ πᾶσαν πρόβλεψιν. Ἐγνώριζον διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐκ τῶν προτέρων τὰς προθέσεις τοῦ ἀρχιστρατήγου καὶ καθίστων ἐνημέρους τοὺς ἁρμοδίους δι' ὅσα ἀφεώρων αὐτούς, δι' ὅσα δὲ ἀφεώρων τὴν ἀστυνομίαν, ἐλάμβανον τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα καὶ ἐματαίωνα τὰς ἐνεργείας του, αἵτινες ἐστρέφοντο κατὰ τῆς τοπικῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως.

Ὡς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν μου τούτων προυκάλεσα τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἀρχιστρατήγου πρὸς τὸν ἀνώτερον διοικητὴν χωροφυλακῆς Μακεδονίας ἀντισυνταγματάρχην τότε κ. Τρουπάκην, ἀλλ' ὁ ἔντιμος καὶ ἱπποτικὸς στρατιώτης οὗτος, γνωρίζων ὅτι ἐνήργουν νομίμως καὶ πατριωτικῶς, δὲν ἐδίστασε νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην καὶ νὰ δηλώσῃ πρὸς τὸν Γάλλον ἀρχιστράτηγον, ὅτι αἱ ἐνέργειαί μου ἦσαν νόμιμοι καὶ ἐβασίζοντο εἰς διαταγάς του. Τότε δὲ ἐστράφη ἡ μῆνις τοῦ Σαράϊγ καὶ κατὰ τοῦ κ. Τρουπάκη καὶ ἔκτοτε ἡ τύχη ἀμφοτέρων μας ἐταυτίσθη. Ἀσφαλῶς δὲ θὰ μᾶς συνελάμβανε καὶ θὰ μᾶς ἐδίκαζε τὸ Στρατοδικεῖον του ἐὰν εἶχε συγκεκριμένα στοιχεῖα ἐναντίον μας, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε νὰ συλλέξῃ τοιαῦτα καὶ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἡ εὐσυνειδησία του τὸν καθωδήγησε νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἀπέλασίν μας, γενομένην τὴν 21ην Μαΐου 1916, κατόπιν κηρύξεως τῆς Μακεδονίας εἰς κατάστασιν πολιορκίας, τοποθετήσεως τηλεβόλων εἰς πάσας τὰς γωνίας τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης καὶ κινητοποιήσεως πολυπληθῶν στρατευμάτων του, ἐκ φόβου μήπως ἀντισταθῶμεν.

Τὴν ἀπέλασίν μας ἐπηκολούθησαν ἄλλαι· ἤτοι τῶν Μεσσαλᾶ, Μπουκλάκου κλπ., καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον, ὅτε πλέον αἱ ἀρχαὶ Θεσσαλονίκης ἦσαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γάλλου ἀρχιστρατήγου, ἐπέτυχεν οὗτος τὴν προσχώρησιν τῆς χωροφυλακῆς Θεσσαλονίκης εἰς τὸ χωριτικὸν κίνημα, ὅπερ φαίνεται ὅτι ἦτο ἔργον τῆς ἐμπνεύσεώς του, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὑπεστήριξε μὲ πᾶσαν προσπάθειαν.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς,

Ἰω. Νυδριώτης
Ὑποστράτηγος ἐν ἀποστρατείᾳ

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΙΣΜΟΣ

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Σήμερον, ὅπως πάντοτε, ἐδιάβασα τὸ κύριον ἄρθρον σου καὶ εἶδα τὰ περὶ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου εἰς τὸν συνοικισμὸν «Νέα Ἰωνία», τοῦ νέου ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων. Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην παρέστησαν ἀξιόλογα πολιτικὰ καὶ μὴ πρόσωπα μετὰ τοῦ Μητροπολίτου, τοῦ Δημάρχου (ἀνάγνωθι Μουφτῆ) καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς ἐτελέσθη ἡ ὡραιοτάτη θρησκευτικὴ αὐτὴ τελετή. Ἀλλ' ἀκούσατε καὶ κρίνατε.

Πρὸ μηνὸς καὶ πλέον μία ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν κατοίκων Παγκρατίου (πέραν τοῦ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ) κ. κ. Γ. Σωτηρόπουλον, Ν. Σπανόν, Στυλ. Νταουντάκην καὶ τὸν ὑποφαινόμενον Ἀθ. Βαρούξην, ἀνέλαβε νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν καλὴν ὀργάνωσιν τοιαύτης τῆς τελετῆς τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ νέου ἱεροῦ ναοῦ ἐν Παγκρατίῳ ὁ Προφήτης Ἠλίας. Ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ μετέβη καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν δημαρχίαν θυρεοὺς καὶ σημαίας. Ἡ δημαρχία ὅμως ἠρνήθη κατηγορηματικῶς νὰ μᾶς δανείσῃ ὀλίγας σημαίας καὶ θυρεούς.

Μετὰ τὴν ἄρνησιν τῆς δημαρχίας μετέβημεν τὰ ὡς ἄνω μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, πλὴν τοῦ κ. Νταουντάκη κωλυομένου, εἰς τὸν ἀρχιμουσικὸν τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς κ. Σωζόπουλον, ὃν παρεκαλέσαμεν ὅπως ἀντὶ ἀμοιβῆς μᾶς ἀποστείλῃ 10—12 ὄργανα τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς (Κυριακὴ 9 π. μ. ὥρας). Ὁ κ. Σωζόπουλος μᾶς παρέπεμψεν εἰς τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ, ὅπως δι' αἰτήσεως μας ἐπὶ χαρτοσήμου, ζητήσωμεν τὰ ὡς ἄνω μουσικὰ ὄργανα ἀντὶ ἀμοιβῆς. Πράγματι μετέβημεν καὶ ὑπεβάλλαμεν τὴν προσήκουσαν αἴτησιν. Ἐπειδὴ δὲ ἀπουσίαζεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Α.Σ.Σ. κ. Μανέτας τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεώς μας, ὁ ταγματάρχης εἰς ὃν ἐπεδώκαμεν μᾶς εἶπε νὰ ἐπιστρέψωμεν τὴν 1ην μ. μ. ὥραν ἢ τὸ ἀπόγευμα διὰ νὰ λάβωμεν ἀπάντησιν. Πράγματι δὲ τὴν 4ην μ. μ. ὥραν, κατ' ἐντολὴν τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, μετέβην ἐγὼ εἰς τὸ Α.Σ.Σ., ἀπουσιάζοντος ὅμως τοῦ κ. ταγματάρχου, ἐζήτησα νὰ λάβω τὴν ἀπάντησιν ἀπὸ τὸν ἀμέσως ἀνώτερον ἀρχηγὸν τοῦ Α.Σ.Σ. κ. Μανέταν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν μοῦ ἐπέτρεψε τὴν παρ' αὐτῷ εἴσοδον ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ κ. Μανέτα, παρεκάλεσα αὐτὸν ὅπως ἐρωτήσῃ τὸν κ. Μανέταν ἐὰν ἐνέκρινε τὴν αἴτησιν. Ἐπιστρέψας ὁ κ. ὑπασπιστής, μοῦ λέγει, ὅτι δὲν τὴν ἐνέκρινεν ὁ κ. Μανέτας διότι τὸ ἀπόγευμα τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς θὰ ἔπαιζεν ὅλη ἡ μουσικὴ εἰς τὸ Στάδιον. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξήρχετο ὁ κ. Μανέτας ἀπὸ τὸ γραφεῖον του. Τὸν πλησιάζω καὶ τὸν παρακαλῶ νὰ διατάξῃ τὴν μουσικὴν δι' αὔριον Κυριακὴν 9ην πρωϊνὴν ὥραν νὰ στείλῃ 10—12 ὄργανα ἀντὶ ἀμοιβῆς. Ὁ κ. Μανέτας μοῦ ἀπήντησεν ἄλλα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μοῦ εἶπεν ὁ κ. ὑπασπιστής, ὅτι δηλαδὴ «τὴν μουσικὴν τὴν ἔχομεν νὰ διδάξῃ ὁ στρατὸς καὶ ὄχι διὰ τέτοιες δουλειές». Τοῦ ἀπήντησα ὅτι τὴν μουσικὴν τὴν εἶδον τακτικώτατα νὰ παιανίζῃ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, εἰς διαδηλώσεις καὶ θεατρικὰς παραστάσεις κλπ., καὶ ὅτι μία τοιαύτη ἀντίληψις δὲν εἶνε ὀρθή. Εἰς τὰς τελευταίας μου ταύτας λέξεις ὁ παριστάμενος κ. ὑπασπιστής, μὲ τρόπον ἀπότομον, μὲ διέταξε νὰ φύγω πάραυτα διὰ νὰ μή... Καὶ ἔφυγα διαμαρτυρόμενος. Σᾶς τὸ διηγοῦμαι ἀσχολίαστα.

11)6)928.

Πρόθυμος
Ἀθ. Βαρούξης

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ 1914

„ΑΝ ΔΕΝ ΑΡΘΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΙΤΙΑ, Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΔΥΝΑΤΗ„

ΠΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΙ ΠΡΟΕΚΛΗΘΗ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΚΑΡΟΛΟΥ ΣΦΟΡΤΣΑ,
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ὀλίγας ἑβδομάδας βραδύτερον εὑρέθην ὁ ἴδιος εἰς Βιέννην, ἐπιστρέφων ἐκ Κίνας, ὅπου ἤμουν πρεσβευτής· καὶ εἰς τὴν Βιέννην εἷς ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους αὐστριακοὺς ἐπισήμους, ὅστις ζῇ ἀκόμη, μοῦ εἶπεν: «Αὐτὸς ὁ Τζιολίττι σας ἔχασε μίαν εὐκαιρίαν νὰ πραγματοποιήσῃ κέρδη διὰ τὴν Ἰταλίαν. Δὲν θὰ ξαναρωτήσωμεν τὴν Ἰταλίαν τὴν ἐρχομένην φοράν.»

Δὲν ἐκατάλαβα τότε. Ἀλλὰ ὅταν ἐπεδόθη τὸ αὐστριακὸν τελεσίγραφον πρὸς τὴν Σερβίαν, τὴν 23 Ἰουλίου 1914, συνέβη ἀκριβῶς ὅ,τι μοῦ εἶπεν: ἡ Ἰταλία δὲν εἰδοποιήθη.

Τὸ γράμμα τῆς συνθήκης, τὸ ὁποῖον ὥριζεν ὅτι κοινοποιήσεις δέον νὰ σταλοῦν εἰς τὰς μετεχούσας τῆς Συμμαχίας Δυνάμεις πρὸ πάσης ἐνεργείας ἐπ' οἱουδήποτε σπουδαίου ζητήματος, ἐτηρήθη κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: Μετὰ τὸ πρόγευμα, τὴν 23 Ἰουλίου, ὁ σύμβουλος τῆς αὐστριακῆς πρεσβείας (τοῦ πρέσβεως θαρραλέως οἰκουροῦντος λόγῳ διπλωματικῆς ἀσθενείας), μετέβη εἰς τὸ ἰταλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἐπιδοθῇ τελεσίγραφον εἰς τὴν σερβικὴν κυβέρνησιν.

Εἰς τὰς ἓξ τοῦ ἰδίου ἀπογεύματος, ὁ βαρῶνος Γκῆζλ, πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας εἰς Βελιγράδιον, ἐπέδωκεν εἰς τὴν σερβικὴν κυβέρνησιν τὸ τρομερὸν ἔγγραφον. Ὁ κύριος αὐτὸς εἶχε λάβει ὁδηγίας ἐκ Βιέννης περὶ τῆς ἀκριβοῦς ὥρας, καθ' ἣν θὰ ἐπέδιδε τὸ τελεσίγραφον. Διατί; Διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ Ἰταλία, σύμμαχος τῆς Αὐστρίας, εἶχεν εἰδοποιηθῆ προκαταβολικῶς.

Ἐπὶ τοιαύτῃ βάσει καὶ μετὰ τοσούτων ἀξιοπρεπῶν τεχνασμάτων ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γερμανία μᾶς ἐκούρασαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου μὲ τὴν ἐπῳδὸν τῶν περὶ Τευτονικῆς νομιμοφροσύνης καὶ Λατινικῆς ἀσταθείας.

Ὁ φόνος τοῦ Σεραγέβου ὄχι μόνον παρέσχεν εἰς τὴν Βιέννην τὴν ἀφορμήν, τὴν ὁποίαν ἐζήτει, ἀλλὰ ἐδημιούργησε τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὴν δυναστικὴν ματαιοδοξίαν Γουλιέλμου τοῦ 2ου, ὅτι κάποια τρομερὰ ἱκανοποίησις ἔδει νὰ δοθῇ διὰ τὸ αἷμα ἑνὸς ἀτόμου, τὸ ὁποῖον ἦτο, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, διάδοχος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου. Εἰς ὅλην τὴν τραγῳδίαν, ὁ Χοεντζόλλερν δικτάτωρ-κωμῳδὸς εἶδε μίαν προσβολὴν τῆς ἱερότητος τῶν ἐλέῳ Θεοῦ κεχρισμένων.

Τὸ ζήτημα τῆς εὐθύνης τῆς Σερβίας—ἂν ὑπῆρξε τοιαύτη εὐθύνη—διὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ Σεραγέβου περιλαμβάνει τόσα πολλὰ στοιχεῖα, ὥστε εἶνε ἀδύνατος ἡ ἐξέτασίς των ἐνταῦθα.

Ὅσον καὶ ἂν φανῇ παράδοξον, μία μόνον δύναμις ὑπῆρχεν εἰς τὴν Αὐστροουγγαρίαν, ἥτις ἴσως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὰ σχέδια τῶν φεουδαρχῶν ὀλιγαρχῶν, οἵτινες ἀπέβλεπον εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς Σερβίας, ὡς τὸ ἀσφαλέστερον —κατ' αὐτοὺς—μέσον σωτηρίας τῆς δυαδικῆς μοναρχίας καί, μαζὶ μὲ αὐτήν, τῶν κτηματικῶν καὶ οἰκογενειακῶν προνομίων των.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΟΣ

Ἡ δύναμις αὐτὴ ἦτο ὁ Φραγκῖσκος Φερδινάνδος, ὁ φονευθεὶς Ἀρχιδούξ.

Ὁ Φραγκῖσκος Φερδινάνδος ἦτο ἡ πιὸ κτυπητὴ μορφὴ εἰς τὴν πινακοθήκην τῶν βασιλικῶν προσώπων τῆς ἐποχῆς του. Οὐδόλως ἐνοιάζετο διὰ τὴν δημοτικότητα καὶ αὐτὸ ἀρκεῖ νὰ δείξῃ ὅτι, δὲν ἦτο διόλου συνηθισμένος ἄνθρωπος. Τὸ ὄνειρόν του ἦτο νὰ μεταβάλῃ τὴν Αὐστρίαν εἰς μίαν γιγαντιαίαν ἕνωσιν ἐλευθέρων ἐθνικῶν κρατῶν, συνδεομένων διὰ τῆς κοινῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν ὕπατον Ἀψβοῦργον αὐθέντην, δι' ὃν θὰ ἐπεφυλάσσοντο αἱ σπουδαιότεραι ὑποθέσεις.

Ἐμίσει δύο χώρας — τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν.

Τοὺς Οὔγγρους ἐμίσει διότι ἐφρόνει ὅτι θὰ ἀντετάσσοντο εἰς τὰ σχέδιά του περὶ ἐλευθερίας ὅλων τῶν λαῶν τῆς μοναρχίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Σλαύων.

Τὴν Ἰταλίαν ἐμίσει λόγῳ οἰκογενειακῶν καὶ θρησκευτικῶν προκαταλήψεων. Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα οἱ κακοὶ καθολικοί, οἱ ὁποῖοι εἴχαμεν λῃστεύσει τὸ κράτος τοῦ Πάπα;

ΥΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΡΚΙΡΑΣ

Αἱ ἡμέραι τοῦ φόνου ἐπανειλημμένως μᾶς ἀπησχόλησαν κατὰ τὰς μακρὰς συνομιλίας μου μετὰ τοῦ γηραιοῦ Πάσιτς, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ὁπότε διῆλθον ὁλοκλήρους μῆνας μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Κέρκυραν, ὅπου ἡ σερβικὴ κυβέρνησις εἶχεν εὕρει καταφύγιον ὑπὸ τὴν ἰταλικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν προστασίαν.

Ὁ Σέρβος πρωθυπουργός, παρὰ τὴν ἡλικίαν του, συχνὰ ἐξήρχετο ἔφιππος μαζί μου πρὸς κανένα ὡραῖον ἀπόμερον ὁρμίσκον, ὅπου ἐλουόμεθα καὶ ἐκολυμβῶμεν καὶ ἀνεπαυόμεθα ὑπὸ τὸν ἥλιον. Τὰ διπλωματικὰ ψεύδη ἦσαν δύσκολα ἐν μέσῳ τοιούτου ὁμηρικοῦ περιβάλλοντος.

Μολονότι δὲν ἀπέφευγε τὰς ἀκανθώδεις συζητήσεις μαζί μου, αἱ ἀπαντήσεις του διετήρουν ἀκόμη τὴν ἀποφθεγματικὴν συντομίαν, ἡ ὁποία τὸν ἔκαμεν ἡγέτην μέσα εἰς ἕνα λαόν, ὅστις εἰς τὴν πολιτικὴν εἶνε ἀθεραπεύτως στωμύλος. Ὁμιλῶν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀρχιδουκὸς δὲν ἠρνεῖτο ὅτι ἡ Μαύρη Χεὶρ (ἡ περίφημος σερβικὴ μυστικὴ ἑταιρεία) ἠμποροῦσε νὰ μετέσχε τῆς συνωμοσίας. Ἀλλὰ προσέθετε πάντοτε ὅτι ἡ κυβέρνησις — καὶ τῷ 1914 ἦτο πρωθυπουργὸς — οὐδεμίαν εἶχε γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ Μαύρη Χεὶρ εἰργάζετο κυρίως, τῷ 1914, κατὰ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας τῆς Σερβίας. Πῶς ἦτο δυνατόν, λοιπόν, αὐτός, ὁ Πάσιτς, νὰ ἐγνώριζε τὰ σχέδιά των;

Ἀλλὰ ἐνεθυμήθην ὅτι εἶχα ἀκούσει ἀπὸ αὐστριακοὺς γνωστούς, ὅτι ὁ Σέρβος ἐν Βιέννῃ ἀπεσταλμένος εἶχε συστήσει εἰς τὴν αὐστριακὴν κυβέρνησιν νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀρχιδουκὸς εἰς Σεράγεβον. Τί ἐσήμαινε τοῦτο, ἠρώτησα.

Καὶ ὁ γέρων, μετὰ σιωπήν, εἶπε μὲ τὸ βραχύλογον, ἀνατολίτικον ὕφος του:

—«Ὅλος ὁ κόσμος δὲν ξέρει ὅτι κάνει ζέστη τὸ καλοκαίρι;»

Ἤθελε νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις ἑνὸς Ἀψβούργου εἰς Βοσνίαν θὰ προεκάλει ἀναγκαίως τὸν ἐρεθισμὸν τῶν Βοσνίων.

Ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσῃ κανεὶς ἴσως, μετὰ δεκατέσσαρα ἔτη: «Ποία, λοιπόν, ἦτο ἡ εὐθύνη τῆς Σερβίας;» Ἡ εὐθύνη τῆς Σερβίας ἦτο ἁπλῶς ὅτι ὑφίστατο καί, διότι ἁπλῶς ὑπῆρχε—καὶ παρὰ τὴν διοικητικὴν ἀνικανότητα τῶν Σέρβων—ἔκαμνε τοὺς Σλαύους τῆς δυαδικῆς μοναρχίας νὰ ὀνειρεύωνται μίαν εὐρυτέραν καὶ ἐλευθερωτέραν ζωὴν ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἦσαν καταδικασμένοι νὰ διάγουν μέσα εἰς τὴν ἠρεμον, ἀλλὰ πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς ἀποπνικτικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ καθεστῶτος τῆς αὐστριακῆς ἀστυνομίας—ἑνὸς ἀπὸ τὰ καθεστῶτα ἐκεῖνα, περὶ τῶν ὁποίων τὸ καλύτερον ποὺ ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ κανεὶς εἶνε ὅτι, εἰς τὸ κάτω-κάτω, οἱ σιδηρόδρομοι λειτουργοῦν κανονικῶς.

ΑΙ ΑΥΣΤΡΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ

Ἡ Αὐστροουγγαρία ἦτο αὐτοκρατορία ὅπου, διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ 1866, ἡ γερμανικοῦ αἵματος ἀριστοκρατία ἀφέθη κυρία τῆς Αὐστρίας καὶ οἱ Μαγυάροι (οἱ μεγαλοκτήμονες) ἀφέθησαν κύριοι τῆς Οὐγγαρίας. Ἡ φεουδαρχικὴ αὐτὴ ὀλιγαρχία ἔπρεπεν ἢ νὰ δεχθῇ τὴν ἀπώλειαν τῶν προνομίων της ἢ νὰ καταστρέψῃ ὅλας τὰς σλαυϊκὰς ἐλπίδας, καταλύουσα τὸ γειτονικὸν σλαυϊκὸν βασίλειον, τὴν Σερβίαν.

Ὅταν ὁ πλέον ἀνίκανος ἐκ τῶν ὀλιγαρχῶν τούτων, ὁ κόμης Μπέρχτολδ, ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν ἐδίστασε. Τὸ κτύπημα, τὸ ἀποτραπὲν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας τῷ 1913, κατηνέχθη ἐπὶ τέλους.

Διατί τὸ βαρὺ τοῦτο μερίδιον τῆς αὐστριακῆς εὐθύνης φαίνεται ἐνίοτε περιπεσὸν εἰς λήθην; Παράδοξον εἰπεῖν, ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὴν μονόπλευρον πολεμικὴν τῶν Γάλλων συγγραφέων κατὰ τοῦ Γερμανίας. Ἠθέλησαν οὗτοι νὰ συνταυτίσουν τὰς δύο ἐννοίας: Γερμανία καὶ εὐθύνη διὰ τὸν πόλεμον, καὶ ὑπερέβησαν τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπόν των.

Οἱ ὀλιγαρχικοὶ κυβερνῆται τῆς Αὐστρίας ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι θελήσαντες τὸν πόλεμον. Τὸν ἐξαπέλυσαν (τὸ Σεράγεβον ἦτο ἁπλῶς ἡ ἀφορμή), ὅταν ἤρχισαν νὰ φοβοῦνται ὅτι ἡ σλαυϊκὴ ἀφύπνισις ἦτο πολὺ κοντά. Τὸ γερμανικὸν Γενικὸν Ἐπιτελεῖον ἐξώθησε τὸν Κάϊζερ, τὸ πρῶτον θῦμα τῶν καυχησιολογιῶν του περὶ τοῦ «ἀκονισμένου ξίφους» καὶ τῆς «ξηρᾶς πυρίτιδος». Τὸν ἐξώθησαν εἰς δρᾶσιν, ὅταν ἐφοβήθη δι' αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τῆς συμμάχου Αὐστρίας. Ἡ γενικὴ ἀτμόσφαιρα, ἀκολούθως, προεκάλεσε τὴν κινητοποίησιν τῆς Ρωσσίας—καὶ ὅλα αὐτὰ ἀπὸ φόβον.

Ὁ φόβος ἦτο τὸ ἐπικρατοῦν συναίσθημα τῆς διπλωματικῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ 1908 μέχρι τοῦ 1914. Ἡ ταπεινωτικὴ ἀνάμνησις τοῦ διαρκοῦς αὐτοῦ φόβου ἀποτελεῖ τὴν ὁριστικὴν καταδίκην τοῦ συστήματος τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τῶν συμμαχιῶν, τὸ ὁποῖον ἐδηλητηρίασε τὴν Εὐρώπην. Ὁ φόβος ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ ἡ τεχνητὴ διπλωματικὴ ἰσορροπία ἦτο ἡ αἰτία.

Ἂν δὲν ἐξαφανίσωμεν τὴν αἰτίαν διδοντες εἰς τὴν Εὐρώπην κάποιαν κοινὴν ὀργάνωσιν, ἡ ἐπανάληψις τῶν μηχανορραφιῶν καὶ τῶν φιλοδοξιῶν, αἵτινες ἔφεραν τὸν παλαιὸν κόσμον εἰς τὴν καταστροφὴν θὰ εἶνε πάντοτε δυνατή.

CARLO SFORZA

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΛΑΪΚΗΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΒΑΣΙΛΟΦΡΟΝΩΝ

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν,

Ἡ Πανελλήνιος Λαϊκὴ Συνταγματικὴ Ἕνωσις Βασιλοφρόνων τάξασα ὡς πρόγραμμα τὴν ἕνωσιν πάντων τῶν Βασιλοφρόνων, σὲ προσκαλεῖ Ἑλληνικὲ Λαὲ ἵνα ἐνισχύσῃς ταύτην διὰ νὰ δυνηθῇ καὶ φέρει εἰς πέρας τὸ βαρὺ ἔργον ὅπερ ἀνέλαβε, τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ἐνδόξου Θρόνου τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων, τοῦ Βασιλέως μας Γεωργίου τοῦ Β', τὸν ὁποῖον ἐξεδίωξε μία δρᾶξ φυγάδων.

Ἑλληνικὲ Λαέ,

Οἱ φόροι τοὺς ὁποίους πληρώνεις εἶναι δυσβάστακτοι, τὸ αἷμά σου, τὸν ἱδρῶτα σου, τὸν ἐκμεταλλεύονται οἱ σήμερον κυβερνῶντες, οἱ ἀνίκανοι νὰ ἐκριζώσωσι τὸν ἀπειλοῦντα τὴν θρησκείαν μας, τὴν οἰκογένειάν μας, καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τῆς Πατρίδος μας, Κομμουνισμόν.

Ἑλληνικὲ Λαέ,

Ἑνώσου μετὰ τῆς Πανελληνίου Λαϊκῆς Συνταγματικῆς Ἑνώσεως Βασιλοφρόνων καὶ ὀργανώσου εἰς ὄγκον ἀδιάσπαστον ἵνα διὰ τοῦ ὄγκου σου ἐπιβάλῃς τὰς θελήσεις σου.

Σεῖς δὲ ὦ ἀδελφοὶ Πρόσφυγες, ἑνωθῆτε μετὰ τῶν γηγενῶν καὶ ἀκολουθήσατε τὴν Πανελλήνιον Λαϊκὴν Συνταγματικὴν Ἕνωσιν Βασιλοφρόνων, ἐὰν θέλετε τὸ πραγματικόν σας συμφέρον καὶ ἐγκαταλείψατε τοὺς δῆθεν προστάτας σας, οἱ ὁποῖοι εἶνε καὶ οἱ ἐκμεταλλευταὶ τῆς δυστυχίας σας, ἵνα τότε ὅλοι ἡνωμένοι βροντοφωνήσωμεν εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου:

Θέλομεν Βασιλέα Γεώργιον τὸν Β'
Θέλομεν Πατρίδα.
Θέλομεν Θρησκείαν.
Θέλομεν Οἰκογένειαν.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΑΜΑΞΗΛΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τῶν ἐργατῶν ἀμαξηλατῶν εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου τὴν 14ην Ἰουνίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 8 μ. μ.

Μὲ θέματα: Ἀνακοίνωσις Διοικήσεως περὶ τῶν πεπραγμένων διὰ τὰ αἰτήματά μας καὶ τὴν περαιτέρω πορείαν μας.—Ἐκλογὴ ἐπιτροπῆς διὰ τὰς ἐνεργείας μας.

Συνάδελφοι, λόγῳ τῶν σοβαρωτάτων θεμάτων πρέπει νὰ παρευρεθῆτε ὅλοι διὰ νὰ φροντίσωμεν διὰ τὰ αἰτήματά μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουνίου 1928

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Σπ. Σκορδίλης Κωνστ. Μυλωνᾶς

ΑΝΤΛΙΑΙ
Φυγόκεντροι - βαθέων φρεάτων 8-70 μ.
Εἰδικαὶ κατασκευαὶ διὰ θαλάσσιον ὕδωρ, οἰνόπνευμα, βενζίνην κ.τ.λ.
ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑΙ
Συνεχοῦς, μονοφασικοῦ, τριφασικοῦ ρεύματος
LLOD
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ
Σοῦπερ-Ντῖζελ τετράχρονοι
SUEVIA
Εἰς ἄμεσον παράδοσιν 15—20 ἵππων
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
Νέα Διεύθυνσις: ὁδὸς Πειραιῶς 9
Τηλέφ. Νέον 14—74

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΠΡΟΚΛΗΘΕΙΣΑ ΝΕΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΙΜΑΤΗΡΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΝΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

Ἡ συνεδρίασις ἄρχεται τὴν 6 καὶ 25' μ.μ. Λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὁ κ. Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ λέγει ὅτι ὅταν χθὲς ἔγινε λόγος διὰ τὰ γεγονότα τῆς Καβάλλας ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐδήλωσεν ὅτι «ἡ ἀπεργία βαίνει κανονικῶς». Ἀργότερον ἐλήφθησαν τηλεγραφήματα κατὰ τὰ ὁποῖα ἐργάται μεταβαίνοντες εἰς τὴν Νομαρχίαν νὰ ἐπιδώσουν ψήφισμα διαμαρτυρίας διὰ τὴν Κυβέρνησιν, ὑπέστησαν ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῆς Χωροφυλακῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτραυματίσθη εἷς ἐργάτης, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε, καὶ ἀκόμη ἄλλοι 20. Τοῦτο, λέγει, εἶνε δολοφονία.

Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ (ὑπ. Ἐσ.) Δὲν ἐτραυματίσθησαν τόσοι. Οἱ τραυματίαι εἶνε εἷς χωροφύλαξ καὶ εἷς ἐργάτης, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Ἐν προκειμένῳ ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν στάσιν τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον πάντοτε τάσσεται προστάτης τῶν καπνεμπόρων. Οἱ καπνεργάται εἶχαν ὑποβάλει ἐγκαίρως αἰτήματα, τὸ ὑπουργεῖον ὅμως τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δὲν ἐπρονόησε ν' ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο κατελήξαμεν χθὲς εἰς τὴν δολοφονίαν τῆς Καβάλλας. Θὰ ἠθέλαμεν νὰ μάθωμεν τὰς ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τούτων ἀντιλήψεις τῆς Κυβερνήσεως, φρονοῦμεν δὲ ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ἡ συμφέρουσα διὰ τοὺς ἐργάτας λύσις, χωρὶς ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς πιέσεις τῶν καπνεμπόρων. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀρνηθῇ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀξιώσεις τῶν καπνεργατῶν, ἂς μᾶς εἴπῃ τοὺς λόγους.

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

Ὁ κ. ΓΚΟΤΣΗΣ (ὑπ. Ἐσωτ.) ἀναγινώσκει τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα δι' ὧν αἱ οἰκεῖαι ἀρχαὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν κήρυξιν τῆς ἀπεργίας καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα:

Τηλεφώνημα Γενικοῦ Διοικητοῦ Θεσσαλονίκης. — Κατὰ τὴν 11 καὶ 30 σήμερον κατὰ τὴν συνέλευσιν τῶν δύο καπνεργατικῶν παρατάξεων πρόκειται νὰ ληφθῶσιν ἀποφάσεις περὶ γενικεύσεως τῆς ἀπεργίας. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν 3ην μεταμεσημβρινὴν θὰ κηρυχθῇ ἀπεργία εἰς Θεσσαλονίκην, Σέρρας, Νιγρίταν. Εἰς Θεσσαλονίκην οὐδεμία ἀκόμη ἀπεργία ἔγινεν. Ἀπὸ χθὲς ἤρχισαν οἱ ἡγούμενοι τῶν κομμουνιστῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ νὰ καλλιεργοῦν ἔδαφος πανεργατικῆς ἀπεργίας. Κυρίως προσπαθοῦν νὰ παρασύρουν τροχιοδρομικούς, ὑδατεργάτας, ἐργάτας ἐπισιτισμοῦ καὶ λιμενεργάτας. Μέχρι τῆς στιγμῆς, πλεῖστοι τῶν ἐργατῶν τούτων ἀνήκοντες εἰς τοὺς συντηρητικούς, δὲν φαίνονται διατεθειμένοι νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν. Ἐὰν τὰ πράγματα λάβωσι μείζονα ὀξύτητα καὶ ἔχομεν ἐν Θεσσαλονίκῃ πανεργατικὴν ἀπεργίαν, ὑπάρχει τοιαύτη προσφορὰ ἐργατῶν ἐνταῦθα, ὥστε θὰ δυνηθῶμεν νὰ τὴν ἀντιμετωπίσωμεν μετ' ἐπιτυχίας. Σήμερον εἰς Καβάλλαν καὶ Πράβιον ἀπόλυτος ἡσυχία, αἱ ἀποθῆκαι παραμένουν ἀνοικταὶ ἀλλὰ ἐλάχιστοι προσῆλθον ὅπως ἐργασθῶσι. (Ἐλήφθη τηλεφωνικῶς ὥρα 10 καὶ 1)2 σήμερον).

* * *

Ἐξαιρετικῶς ἐπεῖγον. Τηλεγράφημα ἐκ Δράμας 12)6)28 ὥρα 11 καὶ 15'. Πρὸς ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, Ἀθήνας. — Σήμερον ὠργανώθη συλλαλητήριον καπνεργατικόν. Τάξις ἐτηρήθη ἀπόλυτος. Ἀπεργία ἐκηρύχθη ἀπὸ πρωΐας εἰς ἣν μετέχουσι καὶ συντηρητικοί. Προβλέπομεν ὀδυνηρὰς συνεπείας ἐφόσον καπνέμποροι προτίθενται προσλάβωσιν ἐλευθέρους ἐργάτας. Παρακαλῶ ἐντὸς τῆς σήμερον εἰ δυνατὸν γνωσθῇ ἡμῖν ἐγκαίρως ἀπόφασις τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐπὶ ὑποβληθέντων αἰτημάτων καπνεργατῶν ἵνα ρυθμίσωμεν στάσιν καὶ μέτρα πρὸς πρόληψιν διαταράξεως ἔστω καὶ ἐλαχίστης τάξεως. Νομάρχης Χριστόπουλος.

* * *

Τηλεγράφημα ἐκ Καβάλλας τῆς 11)6)28. Ὥρα 14 καὶ 45'. Πρὸς ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἀθήνας. — Σήμερον 8 πρωϊνὴν ἐξερράγη ἐνταῦθα ἀπεργία καπνεργατῶν ἐγκαταλειψάντων ἐργασίαν. Ἀρχαὶ ἔλαβον πάντα μέτρα, ἐπιτευχθείσης τηρήσεως τάξεως. Ὁμὰς ἀπεργῶν προσῆλθε Νομαρχίαν ἐν διαδηλώσει· διετάχθη διάλυσις παρ' ἀστυνομίας, ἐρρίφθησαν πυρὰ διὰ πιστολίου ὑπὸ διαδηλωτῶν. Ἀστυνομία ἐπυροβόλησεν ἀέρα ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐκατέρωθεν θύματος. Τάξις ἐπεβλήθη συλληφθέντων πρωταιτίων. Πράβιον ἐπῆλθε σύρραξις, τραυματισθέντος θανασίμως ἐργάτου παρὰ στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἀναχωρῶ ταύτην στιγμὴν μετ' εἰσαγγελέως καὶ διοικητοῦ χωροφυλακῆς ἐπιτοπίως. Τηλεγραφήσω λεπτομερείας βραδύτερον. Νομάρχης Καβάλλας Λουλακάκης.

* * *

12)6)28. Ὥρα 11 καὶ 45'. Τηλεγράφημα ἐπεῖγον ἐκ Θεσσαλονίκης. Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν Ἀθήνας. — Ἡγούμενοι κομμουνιστικῶν ἐνταῦθα ἐργατικῶν ὀργανώσεων ἤρχισαν καταλλήλως παρασκευάζοντες ἔδαφος μεταξὺ ἐργατῶν μάζης ὅπως ἐν ἀνάγκῃ κηρυχθῇ ἀπεργία πρὸς ἐνίσχυσιν καπνεργατῶν κηρυσσόντων ἀπεργίαν καὶ ἐνταῦθα σήμερον. Κυρίως καταβάλλεται προσπάθεια παρασυρθῶσιν ἀρχικῶς ἐργάται ἐπισιτισμοῦ, τροχιοδρομικοί, ὑδατεργάται καὶ ἐργάται λιμένος. Παρατάξεις ἑνωτικῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων δὲν φαίνονται μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης διατεθειμένη ἀκολουθήσῃ ὑποδείξεις κομμουνιστῶν περὶ κηρύξεως πανεργατικῆς ἀπεργίας, ἣν πρὸς τὸ παρὸν θεωρῶ ἀπίθανον. Εἰς ἑνωτικὰς ὀργανώσεις ἐργατῶν προέβην σήμερον εἰς δεούσας συστάσεις. Γενικὸς Διοικητὴς Α. Καλεύρας.

* * *

Ἄκρως ἐπεῖγον, 11 Ἰουνίου 1928, ὥρα 20 καὶ λ. 35'. Τηλεγράφημα ἐκ Καβάλλας ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἀθήνας.— Ἐπανῆλθομεν ἐκ Πραβίου μετὰ εἰσαγγελέως, ἀνακριτοῦ καὶ διοικητοῦ χωροφυλακῆς. Γεγονότα Πραβίου ἐξειλίχθησαν οὕτω: Ἀπεργοὶ ἀπεπειράθησαν 8 πρωϊνὴν σχηματίσωσι διαδήλωσιν. Ἀπαγορευθείσης διαδρομῆς ὑπὸ ὀργάνων τάξεως ἐπετέθησαν κατ' αὐτῶν διὰ ξύλων καὶ λίθων. Κατ' ἐπακολουθήσασαν συμπλοκὴν ὄργανα τάξεως ἐπυροβόλησαν εἰς τὸν ἀέρα πρὸς ἐκφοβισμόν, ῥίψαντα 6 καὶ μόνον πυροβολισμούς. Ἐτραυματίσθη θανασίμως ἐργάτης διὰ περιστρόφου, ἐμωλωπίσθησαν διὰ λίθων τρεῖς χωροφύλακες. Ἐδώκαμεν αὐστηροτάτας ὁδηγίας καὶ διαταγάς. Ἐπικρατεῖ ἤδη ἀπόλυτος τάξις. Νομάρχης Καβάλλας Λουλακάκης.

* * *

Τηλεγράφημα ἐκ Θεσ)νίκης τῆς 11ης Ἰουνίου 1928 ὥρα 22.50'. Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, Ἀθήνας.— Καπνεργατικὴ ἀπεργία δὲν ἐκηρύχθη μέχρι σήμερον οὔτε ἐν Θεσσαλονίκῃ ἢ ἀλλαχοῦ τῆς δικαιοδοσίας μου. Αὔριον 11.30' πρωΐας συνέλθωσι καπνεργάται καὶ ληφθῶσιν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις. Δὲν ἀποκλείεται νὰ κηρύξωσι ἀμέσως ἀπεργίαν. Ἀπόγευμα κατεβλήθησαν ἀπεγνωσμέναι προσπάθειαι ὑπὸ κομμουνιστῶν ἐπιτευχθῇ ἑνιαῖον μέτωπον καὶ παρασυρθῇ καπνεργατικὴ μᾶζα Ἑνωτικῆς παρατάξεως εἰς κίνησιν ὑπὲρ ἀπεργίας. Μέχρι τοῦδε μάλιστα [illegible] συντηρητικῶν καπνεργατῶν ἐπέδειξα[illegible]φῶς ἀπροθυμίαν. Πάντως αὔριον διευκρινισθῇ κατάστασις ἐνταῦθα καὶ Σέρρας καὶ ἀλλαχοῦ δικαιοδοσίας μου. Λαμβάνομεν αὐστηρὰ μέτρα τάξεως, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν ἐργασίας. Καπνέμποροι θὰ ἔχωσι κηρυχθησομένης ἀπεργίας ἀνοικτὰς ἀποθήκας, πρόθυμος δεχθῶσι πάντα καπνεργάτην θέλοντα ἐργασθῇ. Γενικὸς Διοικητὴς Α. Καλεύρας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΒΕΛΕΝΤΖΑ

Ὁ κ. Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ (ὑπ. Ἐθν. Οἰκ.) προβαίνει ἀκολούθως εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις: Αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας ἔδωσεν ὁ κ. Μάξιμος, ὅστις πρὸς δημιουργίαν ἐντυπώσεων ἀνέφερε ὅτι ἐγένοντο συγκρούσεις μεταξὺ ἐργατῶν καὶ στρατοῦ εἶνε εὐτυχῶς ἀνακριβεῖς. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι οἱ ἐργάται ἦσαν προκλητικοί. Ἐνῷ ὁ Νομάρχης Καβάλλας ἐζήτησε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν Νομαρχίαν 10μελὴς ἐπιτροπὴ καπνεργατῶν πρὸς συνεννόησιν, οἱ καπνεργάται περιεκύκλωσαν τὴν Νομαρχίαν καὶ ἔρριπταν εἰς αὐτὴν λίθους. Τότε δὲ ἡ Ἀστυνομία ἔρριψεν ὀλίγους πυροβολισμοὺς εἰς τὸν ἀέρα πρὸς ἐκφοβισμόν. Εἰς τὸ Πράβιον οἱ ἐργάται δὲν ἠρκέσθησαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ Τηλεγραφεῖον διὰ νὰ ὑποβάλουν τὰ αἰτήματα αὐτῶν πρὸς τὸν Γεν. Διοικητήν, ἀλλ' ἤθελον νὰ καταλάβουν τὸ Τηλεγραφεῖον, ἡ δὲ στρατιωτικὴ δύναμις ἐπεχείρησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κατάληψιν τοῦ Τηλεγραφείου καὶ ἐπῆλθεν ἡ σύγκρουσις, ἐξ ἧς ἐτραυματίσθησάν τινες καὶ ἐφονεύθη εἷς διὰ σφαίρας περιστρόφου, δηλ. ἐφονεύθη οὐχὶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, διότι, ὡς γνωστόν, οἱ στρατιῶται δὲν φέρουσι περίστροφα. Ἂν μία τάξις ἐργατῶν ἐπροστατεύθη περισσότερον ὅλων, αὐτὴ εἶνε ἡ τάξις τῶν καπνεργατῶν. Ἱδρύθησαν ταμεῖα ἀσφαλίσεως αὐτῶν, ταμεῖα συντάξεως διὰ τὸ γῆρας καὶ τὴν ἀνικανότητα, ἐπὶ πλέον ἱδρύθησαν ταμεῖα ἀσθενείας διὰ τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν ὁλόκληρα ἑκατομμύρια. Δίδονται ἰατρικαὶ περιθάλψεις εἰς τοὺς καπνεργάτας ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἱδρύθησαν σανατόρια μὲ 40 κλίνας καὶ ἀναρρωτήρια, δίδονται δὲ εἰσέτι εἰς τὰς καπνεργάτιδας ἀνὰ 500 δρ. κατὰ τὸν χρόνον τοῦ τοκετοῦ κλπ. Ἐὰν λοιπὸν ὑπάρχῃ ἀδικαιολόγητος ἀπεργία, εἶνε ἡ τῶν καπνεργατῶν. Ἀλλ' αὐτὴ εἶνε σύνηθες μέσον τῶν κομμουνιστῶν νὰ τηροῦν εἰς διαταραχὰς τοὺς καπνεργάτας πρὸς τὸ Κράτος διὰ νὰ ἐπιλαμβάνωνται οἱ κομμουνισταὶ τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀνέρχωνται εἰς τὸ βῆμα καὶ τὰ λέγουν ὅτι τὸ Κράτος δὲν λαμβάνει μέτρα διὰ τοὺς καπνεργάτας. Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, ὡς καὶ ἡ Οἰκουμενική, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν ἀρκετὰ νομοσχέδια ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν, ἐκκρεμεῖ δὲ εἰσέτι τὸ νομοσχέδιον περὶ εὑρέσεως ἐργασίας καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν. Τί θὰ εἴπουν οἱ ἄλλοι ἐργάται διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἐλήφθησαν τὰ προστατευτικὰ μέτρα ἅτινα ἐλήφθησαν ὑπὲρ τῶν καπνεργατῶν, ὡς εἶνε οἱ μεταλλωρύχοι, οἱ ὑποδηματεργάται κλπ.; Οἱ καπνεργάται, οἵτινες ἀπεργοῦν, δὲν ἔχουν οὐδένα ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ νὰ ἐμποδίσουν τὸ Κράτος καὶ νὰ καταστήσουν ἀδύνατον τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν αὐτοῦ. Ὑπεβλήθησαν αἰτήματα εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκ μέρους τῶν καπνεργατῶν, ἀλλ' ὑπεβλήθησαν τυπικῶς, ἄνευ οὐδεμιᾶς προθέσεως συζητήσεως, εἰμὴ μόνον διὰ νὰ κηρύξουν τὴν μελετηθεῖσαν ἀπεργίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δυστυχῶς παρεσύρατε καὶ τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα. Μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως ἀπὸ διμήνου ἐνεπνεύσατε εἰς τοὺς καπνεργάτας καὶ τοὺς κομμουνιστὰς τὴν ἰδέαν νὰ ὑποβάλουν αἰτήματα διὰ τῶν ὁποίων νὰ ζητοῦν νὰ μὴ εἰσφέρουν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο καθ' ἣν στιγμὴν οἱ καπνέμποροι ἔχουν τὴν εἰσφορὰν τῶν ὑπὲρ τῶν καπνεργατῶν ηὐξημένην, τὸ δὲ Κράτος ἔχει εἰσφορὰν 12 ἑκατομμυρίων, ἐνῷ διὰ τοὺς ἄλλους ἐργάτας δὲν ἔχει οὐδεμίαν εἰσφορὰν τὸ Κράτος. Ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἐδημιουργήθη ἡ κατάστασις ἥτις εἶχε, δυστυχῶς, τὸ ἀποτέλεσμα νὰ φονευθῇ εἷς ἐργάτης. Καταλήγων λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ διατηρήσῃ πάσῃ θυσίᾳ τὴν ἔννομον τάξιν καὶ δὲν θὰ συζητήσῃ τὰ αἰτήματα τῶν καπνεργατῶν παρὰ μόνον ὅταν θὰ παύσῃ ἡ ἀπεργία.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΠΙΡΡΙΠΤΕΙ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ λέγει τὰ ἑξῆς: Ἂν ὑπάρχουν εὐθύναι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ στάδιον μέχρι τῆς κηρύξεως τῆς ἀπεργίας, αὗται συνίστανται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ ὅτι δὲν ἔδωσε τὴν δέουσαν προσοχὴν εἰς τὰ αἰτήματα τῶν ἐργατῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι εἰς κάθε ἐργατικὴν κίνησιν βλέπει κομμουνιστικὴν τοιαύτην. Αὐτὴ εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, ὰ παρουσιάζῃ διαρκῶς τὸ μορμολύκειον τοῦ κομμουνισμοῦ. Διότι δι' ἐμὲ κύριοι, ὁ κομμουνισμὸς εἶναι μορμολύκειον, δεδομένου ὅτι ἐὰν τὸ Κράτος ἤθελε λάβει τὰ προσήκοντα μέτρα, δὲν ὑπάρχει οὐδὲ πόρρωθεν ὁ φόβος τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἀναγνωρίζω ὅτι τὸ Κράτος ἔλαβε ἀρκετὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν καπνεργατῶν, ἀλλ' εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ τάξις τῶν καπνεργατῶν εἶναι τάξις ἐξαιρετικῶς ὑποφέρουσα, ἀπόδειξις τὸ σανατόριον τοῦ Ἀσβεστοχωρίου, καὶ δι' αὐτὸ τὸ Κράτος προηγήθη εἰς τὴν προστασίαν αὐτῶν τῶν ἐργατῶν. Ἀλλὰ πάντως τὸ Κράτος ἔπρεπε νὰ ἐξετάσῃ τὰ καπνεργατικὰ ζητήματα.

Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ. Σεῖς ὡς ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ ἀρχηγὸς τοῦ ἐργατικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ κόμματος τί ἐπράξατε ὑπὲρ τῶν καπνεργατῶν;

Λ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ. Ὅ,τι ἔγινε ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Παπαναστασίου. Σεῖς οὐδὲν ἐπράξατε. Εἴμεθα κατὰ τῶν κομμουνιστῶν καὶ ταραξιῶν καὶ θέλομεν νὰ ἐπιβάλλεται ἡ τάξις, ἀλλὰ δὲν θὰ δεχθῶμεν μὲ τὴν κομμουνιστικὴν ἐτικέτταν νὰ συντρίβωνται αἱ ἐργατικαὶ τάξεις.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Δὲν θὰ συνεζητοῦμεν ἐκτάκτως ἐὰν δὲν ἐγίνοντο ὰ γεγονότα εἰς τὸ Πράβιον καὶ ἐὰν δὲν ὑπῆρχε φόβος ἐκτάσεως τῆς ἀπεργίας εἰς ἄλλα μέρη. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ἐνῷ ἐπὶ 15 ἡμέρας ἐγένετο συζήτησις περὶ τῶν ζητημάτων τούτων, δὲν ἐπῆλθεν [illegible] συμφωνία. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρέπει νὰ χειραγωγῇ τὰς μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας διαφορὰς προτοῦ ἀκόμη ἐκραγοῦν αἱ συγκρούσεις. Εἴπατε ὅτι ὅλη ἡ κίνησις ἀπέβλεπεν εἰς πολιτικοὺς σκοπούς, ἀλλ' αὐτὴ εἶνε ἐσφαλμένη ἀντίληψις, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀπεργῶν εἶναι συντηρητικοὶ ἐργάται, ὡς ἐπίσης συντηρητικὸς ἦτο καὶ ὁ φονευθείς. Τὸ δὲ σκάνδαλον αὐτό, δυστυχῶς, συνεχίζεται. Δὲν ἔχομεν δὲ ἀκριβῆ ἀντίληψιν τῶν [illegible] διότι τὰ [illegible] γραφήματα προέρχονται ἀπὸ τὰς ἰδίας ἀρχάς αἵτινες εἶναι ἴσως καὶ ὑπεύθυνοι.

Εἶμαι σύμφωνος ὑπὲρ τῆς μὴ διαταράξεως τῆς τάξεως καὶ ὑπὲρ τῆς προστασίας τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐργασθῶσιν, ἀλλὰ δὲν ἐπεται ὅτι εἰς μικρὰν κωμόπολιν, ὡς εἶναι τὸ Πράβιον, ἔνθα ἑδρεύει ὁλόκληρον σύνταγμα, ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ διαδήλωσις ἥτις νὰ εἶχε φόβον ἀνατροπῆς τοῦ καθεστῶτος. Φοβοῦμαι ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Κυβερνήσεως νὰ θεωρῇ πᾶσαν ἐργατικὴν κίνησιν ὡς κομμουνιστικήν, μετεδόθη καὶ εἰς τὰς τοπικὰς ἀρχάς.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπε χθὲς ὅτι ἐν ἀνάγκῃ θὰ γίνουν καὶ μάχαι, ἀλλὰ αἱ μάχαι θὰ γίνουν ὅταν εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη, διότι ἡ αἱματοχυσία εἶναι τὸ τελευταῖον καταφύγιον τοῦ Κράτους. Δὲν φαντάζομαι δὲ ὅτι εἰς τὸ Πράβιον ἦτο ἀνάγκη νὰ καταφύγῃ τὸ Κράτος εἰς αἱματοχυσίαν. Ἀξιοῦμεν νὰ γίνουν αὐστηραὶ ἀνακρίσεις καὶ νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ὑπάρχωσιν ὑπεύθυνοι οἵτινες νὰ τιμωρηθοῦν.

Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ. Θὰ διεξαχθοῦν εὐρύταται ἀνακρίσεις.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ἤκουσα τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ λέγῃ ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τῶν καπνεργατῶν προτοῦ λήξῃ ἡ ἀπεργία.

Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ. Ὅταν ὑπεβλήθησαν τὰ αἰτήματα αὐτὰ εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν καπνεργατῶν ἀπεχώρησαν καὶ τὴν ἑπομένην ἐκήρυξαν τὴν ἀπεργίαν.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ἐγὼ ἐλέγχω τὸ Κράτος καὶ σᾶς λέγω ὅτι ἐπὶ 15 ἡμέρας διεξήγοντο συνεννοήσεις εἰς τὴν Καβάλλαν καὶ τὸ ὑπουργεῖον εὑρίσκετο ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῶν συνεννοήσεων αὐτῶν. Ἀλλ' εἶναι βαρεῖα ἡ εὐθύνη σας ὅταν λέγετε ὅτι δὲν μπορεῖτε νὰ ἐπέμβητε προτοῦ λήξῃ ἡ ἀπεργία. Αὐτὸ ἀποδεικνύει τὸ ἀντεργατικὸν πνεῦμα τῆς Κυβερνήσεως. Ὤφειλε τὸ ὑπουργεῖον νὰ διευθύνῃ τὸ ζήτημα καὶ ὄχι νὰ λέγετε ὅτι δὲν θὰ ἐπέμβητε προτοῦ οἱ ἐργάται ἀναγνωρίσουν τὴν ἧτταν των.

Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ. Ἐγὼ μάλιστα κατηγορήθην ὡς φιλεργατικὸς λόγῳ τῶν νομοσχεδίων τὰ ὁποῖα ὑπέβαλον.

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ἄλλο ὑποβολὴ νομοσχεδίων καὶ ἄλλο ἐφαρμογὴ φιλεργατικῆς πολιτικῆς. Τὸ ὑπουργεῖον ἔπρεπε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀποστολήν του ἥτις εἶνε ἡ γαλήνη μεταξὺ ἐργασίας καὶ κεφαλαίου.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ἀποκατασταθῇ τὸ κράτος τοῦ νόμου, διότι οἱ ἐργάται λιθοβολοῦν τὰς ἀρχάς.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ἐὰν ὑπάρχουσι τινὲς θορυβοποιοὶ οἵτινες ἔρριψαν λίθους πρέπει τοῦτο νὰ τὸ πληρώσῃ ὁλόκληρος ἡ ἐργατικὴ τάξις;

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Τὸ Κράτος ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποστηρίζῃ τὰ ὄργανα τῆς τάξεως καὶ νὰ μὴ ἀφίνῃ αὐτὰ ἀπροστάτευτα ἀπέναντι παραφρόνων καὶ κακοποιῶν.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ὑποστηρίζω ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ διάκρισις μεταξὺ τῶν κακοποιῶν καὶ ἐκείνων οἵτινες ὑπέβαλον νομίμως τὰ αἰτήματά των εἰς τὸ Κράτος. Ἄλλο τὸ ἓν καὶ ἄλλο τὸ ἄλλο. Καὶ βεβαίως οἱ κομμουνισταὶ θὰ προσπαθοῦν πάντοτε νὰ ἐκμεταλλευθοῦν κάθε ῥῆξιν μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας. Τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα δὲν κρύβει τοὺς σκοπούς του, ἀλλ' εἶναι ζήτημα προνοίας ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ὅπως διὰ τῆς ἐγκαίρου [illegible]βάσεως αὐτοῦ μὴ δίδῃ εὐκαιρίαν εἰς τὸν κομμουνισμὸν ἐκμεταλλεύσεως πάσης διαφορᾶς μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας. Διὰ τῆς πολιτικῆς της ἡ Κυβέρνησις ὄχι μόνον δὲν ἐλαττώνει, ἀλλὰ αὐξάνει τὸν κίνδυνον τοῦ κομμουνισμοῦ. Πρέπει ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, λησμονῶν ὅσα ἀγέρωχα εἶπε, νὰ λάβῃ εἰς χεῖρας του τὸ ζήτημα αὐτό, διότι ὑπάρχει φόβος ἐπεκτάσεως τῆς ἀπεργίας. Τὸ Κράτος ἀναμφισβητήτως ἔχει πυγμήν, ἀλλὰ εἶναι καλύτερον τὸ Κράτος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιβάλλει τὴν πυγμήν του ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν πολιτῶν αὐτοῦ.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ συνιστᾷ νὰ ληφθοῦν μέτρα ὑπὲρ τῶν καπνεργατῶν, διότι ὁ κομμουνισμὸς ἐκμεταλλεύεται τὰς περιστάσεις.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (κομμουνιστής) ζητεῖ νὰ ὁμιλήσῃ.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ δηλοῖ ὅτι δὲν γίνεται συζήτησις. Ἐζητήθησαν μόνον πληροφορίαι, αἱ ὁποῖαι παρεσχέθησαν.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ἐπιμένει νὰ ὁμιλήσῃ.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἀρνεῖται.

Δημιουργεῖται σοβαρὸν ἐπεισόδιον μεταξὺ Προέδρου καὶ Παπανικολάου, τοῦ πρώτου ἐπιμένοντος ὅπως ὁ βουλευτὴς κατέλθῃ τοῦ βήματος. Ἐπεμβάσει βουλευτῶν ὁ κ. Παπανικολάου κατέρχεται τοῦ βήματος καὶ ὁ κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ δηλοῖ ὅτι ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

ΗΚΥΡΩΘΗ Η ΕΛΛΗΝΟΡΡΩΣΣΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Συζητουμένου τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ., δι' οὗ ἐκυρώθη ἡ ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1923 ὑπογραφεῖσα τελωνειακὴ συμφωνία μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Σ. Μάξιμος, ὅστις ἀντικρούων τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία προτείνει τὴν ἀπόρριψιν τῆς συμβάσεως, λέγει, ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὲς τὸ ὑποστηριζόμενον ὅτι ἡ σύμβασις ἔχει ὠφελήματα μόνον ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας, διότι τὸ ἐμπόριον ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας διεξάγεται μὲ παθητικὴν πάντοτε ἀναλογίαν. Ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἐμπορικὴ ἀποστολὴ τῶν Σοβιὲτ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Σταφιδικὸν Ὀργανισμὸν νὰ προσφέρῃ σταφίδα καὶ ὁ Ὀργανισμὸς δὲν ἀπαντᾷ ἐπὶ μῆνας τώρα, ἴσως κυβερνητικῇ ὑποδείξει.

Κ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ. Εἶνε βεβαιωμένον αὐτό;

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Γνωρίζω ὅτι τοῦ ἐζητήθησαν νὰ προσφέρῃ καὶ δὲν προσέφερε.

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. (Ὑπ. Ἐξ.) Δὲν ἔρχεσθε, κ. Συνάδελφε, νὰ σᾶς δώσω ἐγὼ πληροφορίας; Διατί θέλετε νὰ στηρίζεσθε ἐπὶ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἐκθέτει ὁ κ. Συνάδελφος καὶ τὰς ὁποίας δὲν γνωρίζω πόθεν συνέλεξε. Ἐδῶ χθὲς ὑπῆρξε διαστροφὴ τοῦ κειμένου...

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Θὰ ἦτο ἀναγκαῖον νὰ μὴ μείνῃ μία ὑπόνοια ὅτι ἐζητεῖτο σταφὶς καὶ δὲν προσεφέρετο. Αἱ πληροφορίαι εἶνε ἀναγκαῖαι ἀνεξαρτήτως τῆς συμβάσεως διὰ νὰ κάμῃ τὴν εἰσήγησίν του ὁ κ. Ὑπουργός.

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐὰν τὸ ζητῆτε καὶ Σεῖς θὰ σᾶς δώσω πληροφορίας.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Θὰ ἠδύνασθε νὰ ζητήσητε πληροφορίας εἴτε Σεῖς εἴτε ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ νὰ μᾶς τὰς δώσητε.

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Μάλιστα. Ὁ κ. Τσαλδάρης διεχώρισε τὰ ζητήματα. Ἐπιθυμεῖ δηλαδὴ νὰ ἔχῃ πληροφορίας ἀνεξαρτήτως τῆς συμβάσεως. Αὐτὰς τὰς πληροφορίας θὰ τὰς δώσω.

Ὁ κ. ΜΑΞΙΜΟΣ καταλήγων συνιστᾷ τὴν κύρωσιν τῆς συμβάσεως.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτωμένη ἀπορρίπτει δι' ἀναστάσεως τὸ Νομοσχέδιον.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὥραν 9 καὶ 30' διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ νὰ συνεχισθῇ τὴν 11ην νυκτερινήν.

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τὴν 11 καὶ 30' ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. ΤΖΙΒΑΣ ἀναλύων τὴν σύμβασιν Συνιάδος χαρακτηρίζει αὐτὴν ὡς ἁμαρτωλὴν καὶ συνιστᾷ τὴν ἀκύρωσίν της.

Ὁ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ (ὑπ. Συγκ.) προκαλούμενος ὑπὸ τοῦ ἀγορητοῦ δηλοῖ ὅτι τὸ ἡλεκτροδοτικὸν συμβούλιον ἐπρότεινε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν ἀκύρωσιν τῆς συμβάσεως αὐτῆς.

Ὁ κ. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ ἀναλύει καὶ αὐτὸς τὴν σύμβασιν τὴν ὁποίαν εὑρίσκει ἐπωφελῆ.

Ὁ κ. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ κηρύσσεται κατὰ τῆς συμβάσεως.

Ὁ κ. Δ. Λ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς συμβάσεως.

Ὁ κ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ κηρύσσεται κατὰ τῆς συμβάσεως καὶ συνιστᾷ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ὁ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ λέγει ὅτι διὰ νὰ γίνῃ νέος διαγωνισμὸς ἀπαιτεῖται ἓν ἔτος.

Ὁ κ. Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ συμφωνεῖ μὲ τὴν ἄποψιν τῆς ἀκυρώσεως τῆς συμβάσεως.

Ὁ κ. ΚΡΕΜΕΖΗΣ κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς συμβάσεως.

Ὑποβάλλεται εἶτα πρότασις περὶ ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας, δηλοῦται δὲ ὅτι ἡ ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία ἀναβάλλεται διὰ σήμερον.

Ψηφίζονται εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον «περὶ φορολογίας παντὸς εἴδους σταφίδων Κρήτης καὶ λοιπῆς Ἑλλάδος πλὴν τῆς Κορινθιακῆς» καὶ τὸ «περὶ συστάσεως ναυτικῶν συμβουλίων».

Ἀκολούθως ψηφίζεται τὸ νομοσχέδιον περὶ φαρμακευτικῶν συλλόγων ἀναβαλλομένου τοῦ 4ου ἄρθρου διὰ σήμερον καὶ ὥραν 4 παρὰ 15' λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον 6 μετὰ μεσημβρίαν.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΤΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΝ

Ὁ προεδρεύων τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Καμπάνης θὰ καταθέσῃ σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐκθέσεις διὰ τὰς κατὰ Παγκάλου ὑποθέσεις.

Κατ' ἀνακοινώσεις τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς αἱ ἐκθέσεις θ' ἀποσταλοῦν ἀμέσως πρὸς ἐκτύπωσιν. Συζήτησις ἐπ' αὐτῶν θὰ γίνῃ μετὰ τὴν διανομήν των. Ἡ συζήτησις σύμφωνος πρὸς τὸν Νόμον περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ γίνῃ εἰς τρεῖς συνεδριάσεις. Σύστασις τοῦ τριακονταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου θὰ γίνῃ μετὰ ὀκταήμερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, ἐφόσον βεβαίως αὐτὴ εἶνε παραπεμπτική, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΕΙΣ ΚΑΪΡΟΝ

Ἐλήφθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὸ κάτωθι ῥαδιογράφημα τοῦ σταθμοῦ ἀσυρμάτου Ἀλεξανδρείας:

«Ἀεροπλάνον «Ἑλλὰς» ἀνεχώρησε 5ην ἀπογευματινὴν δι' ἀεροδρόμιον Ἡλιουπόλεως Καΐρου».

Βραδύτερον ἐλήφθη τὸ κάτωθι τηλ)μα:

«Ἀεροπλάνον Ἀδαμίδη, Παπαδάκου προσεγειώθη καλῶς εἰς Ἡλιούπολιν τὴν 5,25' μ. μ. Διάρκεια ταξειδίου 0.25' λ.».

ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΟΙΝΟΥ

Ὑπὸ τοῦ κ. Μυλωνᾶ κατετέθη χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιτρέπεται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ φορολογία καταναλώσεως καὶ εἰς πόλεις πληθυσμοῦ κατωτέρου τῶν 4.000 κατοίκων.

Ὁ εἰς φιάλας πωματισμένος οἶνος, ἐκτὸς τοῦ ἀρχικοῦ φόρου καταναλώσεως, ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον, εἰσπραττόμενον διὰ χρήσεως ἐνσήμων ταινιῶν, ὁριζόμενον ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὰς φιάλας		5	Δρχ.	εἰς Δρχ.	0.05
Ἀπὸ 5 Δρχ.	μέχρι	10	»	»	0.10
» 10	»	18	»	»	0.20
» 18	»	30	»	»	1.—
» 30	»	45	»	»	2.—
Ἀπὸ 45 Δρχ.	καὶ ἄνω			»	3.—

Ὡς βάσις πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνεται ἡ τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΩΝ

Ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου μὲ Πταισματοδίκην τὸν κ. Παπαδόπουλον καὶ δημόσιον κατήγορον τὸν κ. Κίναν ἐξεδικάσθησαν χθὲς αἱ μηνύσεις κατὰ 40 διευθυντῶν ξενοδοχείων καὶ ἑστιατορίων, οἱ ὁποῖοι ἐφαρμόζοντες τὴν Κυριακὴν ἀργίαν, ἀρνοῦνται νὰ ἀνοίξουν τὰ καταστήματά των κατὰ τὰς Κυριακάς.

Ὁ κ. Πταισματοδίκης ἠθώωσεν ὅλους τοὺς κατηγορουμένους. Κατεδίκασε μόνον ἐρήμην εἰς πρόστιμον τούς: Π. Ἀθανασόπουλον, Δ. Σταγκον εἰς 1200 δρχ., Κ. Ρούσσην, Γ. Χασάνην εἰς 500 δρχ., Ρ. Προμπονᾶν εἰς 120 δρχ., καὶ Ἐμμ. Καστρινάκην εἰς 250 δρχ., οἱ ὁποῖοι δὲν προσῆλθον ὅπως δικασθοῦν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαχειοφόρον Δάνειον Δρχ. 20.500.000 2 1)2 ο)ο 1904

Γνωστοποιεῖται ὅτι τὴν 14ην Ἰουνίου 1928, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἡ 88η κλήρωσις τοῦ ἐκ δραχμῶν 20.500.000 — 2 1)2 ο)ο 1904 λαχειοφόρου δανείου αὐτῆς.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλουσιν ἐξαχθῆ ἐκ τῆς Κληρωτίδος 31 (τριάκοντα εἷς) ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν μετὰ λαχνοῦ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ α' σύνταγμα ἀεροπλάνων διακηρύττει ὅτι συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀρ. 736 Ε.Π. διαταγῆς Διοικήσεως Ἀεροπορίας καὶ τοῦ νόμου περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ στρατεύματος δέχεται αἰτήσεις πρὸς πρόσληψιν ἰδιωτῶν μηχανικῶν ἢ κατάταξιν ἐθελοντῶν τεχνιτῶν τῶν κάτωθι εἰδικοτήτων:

1) Μηχανουργῶν ἀεροπλάνων.
2) Μηχανουργῶν αὐτοκινήτων.
3) Λεπτουργῶν-ἐπιπλοποιῶν.
4) Σιδηρουργῶν.
5) Ἠλεκτρομηχανουργῶν καὶ
6) Φωτογράφων.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῆς Διοικήσεως Ἀεροπορίας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀεροδρόμιον Τατοΐου τῇ 5 Ἰουνίου 1928
Τὸ Α' Σύνταγμα Ἀεροπλάνων

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΝΕΑΙ ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΚΑΒΑΛΛΑΝ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΝ

ΕΠΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ

ΚΑΒΑΛΛΑ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ ἀπόγευμα σήμερον οἱ ἀπεργοὶ καπνεργάται συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ Καρκορμάν, κατόπιν δὲ τῶν ἀγορεύσεων τῶν ρητόρων ἀπεφάσισαν νὰ μείνουν πιστοὶ εἰς τὸν ἀγῶνα, μὴ συμφωνοῦντες πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Παπαναστασίου, ὅστις συνέστησε τὴν μονομερῆ ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων των. Οἱ ἀπεργοὶ ἀκολούθως ἀποπειραθέντες νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν πόλιν ἐν διαδηλώσει ἠμποδίσθησαν εἰς τὰ πρόθυρα αὐτῆς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ὅστις ἔβαλε κατ' αὐτῶν δι' ὁμοβροντιῶν. Προεκλήθη ἐκ τούτου πανικὸς τῶν κατοίκων. Τὰ καταστήματα ἔκλεισαν, ἡ πόλις ἠρημώθη, ἐθραύσθησαν δὲ οἱ ὑελοπίνακες τῶν γύρω τοῦ τόπου τῆς συμπλοκῆς οἰκιῶν. Ἐκ τῶν πυροβολισμῶν ἐτραυματίσθησαν 10 καπνεργάται, οἵτινες καὶ παρελήφθησαν ὑπὸ τῶν διαδηλωτῶν, φοβηθέντων μήπως ἡ χωροφυλακὴ συλλάβῃ τούτους. Κατόπιν τούτου οἱ διαδηλωταὶ παρῃτήθησαν τοῦ σκοποῦ νὰ εἰσέλθουν ἐν σώματι εἰς τὴν πόλιν. Ἐν τούτοις ἐξηκολούθησαν ἐπελάσεις τοῦ ἱππικοῦ πρὸς διάλυσιν τῶν ὁμάδων.

Ἡ ἀπεργία ἐπεξετάθη εἰς Θάσον καὶ Σαρήμπαμπα. Ὁ Νομάρχης Καβάλλας ἀνεκοίνωσεν ὅτι μετὰ τὴν γενίκευσιν τῆς ἀπεργίας, τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον θὰ παραπέμψῃ τὸ ζήτημα εἰς διαιτησίαν.

Εἰς τὸ Πράβιον κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς κηδείας τοῦ χθὲς φονευθέντος καπνεργάτου ἐσημειώθησαν νέαι ταραχαί, ἐπειδὴ ἀπηγορεύθη ἡ παρακολούθησις ὑπὸ τῶν καπνεργατῶν τῆς κηδείας. Ἐπεμβάσει ὅμως τοῦ Νομάρχου ἐπετράπη ἡ παρακολούθησις.

ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ ΕΚΡΥΘΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν Καβάλλαν ἐδημιουργήθη ἔκρυθμος κατάστασις. Τὰ καταστήματα παραμένουν ἡμίκλειστα ἐκ τοῦ διαρκοῦς φόβου ταραχῶν. Εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως σημειοῦνται συμπλοκαὶ μεταξὺ ὁμάδων ἀπεργῶν καὶ περιπολιῶν ἐκ πεζῶν καὶ ἐφίππων ἀνδρῶν. Ἀφορμὴν εἰς τὰς συμπλοκὰς δίδουν οἱ καπνεργάται, οἵτινες συγκεντρούμενοι πρὸ τῶν καταστημάτων ἐμποδίζουν τὴν ἐργασίαν.

Τὴν 10ην πρωϊνὴν οἱ ἐργάται ἠμπόδισαν τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν δεμάτων τοῦ καταστήματος Ἰορδάνογλου. Πεζοὶ καὶ ἔφιπποι διεσκόρπισαν τοὺς ἀπεργοὺς διὰ πολλῶν πυροβολισμῶν ἐξ ὧν ἐτραυματίσθη ἡ καπνεργάτις Τσαμπατάκη. Ὁ Νομάρχης, ὁ Ἐπιτελάρχης τοῦ Σώματος καὶ ὁ διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς παραμένουν συνεχῶς εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς Καβάλλας ἐκδίδοντες διαταγὰς διὰ τὴν τάξιν.

Εἰς τὰς Σέρρας ἀπόψε ἡ καπνεργατικὴ συγκέντρωσις ἀπεφάσισε τὴν κήρυξιν ἀπεργίας.

ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΡΑΜΑΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Δράμας οἱ ἀπεργοὶ καπνεργάται προσπαθήσαντες νὰ συγκροτήσουν διαδήλωσιν συνεκρούσθησαν μετὰ χωροφυλακῆς καὶ ἱππικοῦ. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐτραυματίσθη ἡ καπνεργάτρια Τζώτζου.

Περὶ τὴν ἑσπέραν συνεκροτήθη νέα συγκέντρωσις τῶν καπνεργατῶν, ἀλλὰ ἡ χωροφυλακὴ συνέλαβε τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπήν. Οἱ καπνεργάται ἀποπειραθέντες ν' ἀπελευθερώσουν τοὺς συλληφθέντας ἐπυροβολήθησαν ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς, τραυματισθέντων σοβαρῶς τῶν καπνεργατῶν Καμπαρίδου, Θεμελίδου καὶ Πετρούτζη.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Οἱ καπνεργάται Κομοτινῆς καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως ἐκηρύχθησαν κατὰ τῆς ἀπεργίας.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΗΣΟΜΕΝΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΟΔΩΝ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ

Συνῆλθε χθὲς τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων Ἔργων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Ταλιαδούρου καὶ κατήρτισε καὶ νέον πίνακα κατασκευασθησομένων ἐθνικῶν ὁδῶν.

Ὁ πίναξ οὗτος περιλαμβάνει τὰς κατωθι ὁδούς:

ΕΝ ΘΡΑΚΗ

1) Ἀλεξανδρουπόλεως—Νέας Ὀρεστειάδος διὰ Φερρῶν, Τυχίου, Σουφλίου, Διδυμοτείχου, Θουρίου. 2) Ἀλεξανδρουπόλεως—Κομοτινῆς διὰ Μάκρης, Κιρκᾶς καὶ Σαππῶν, 3) Ἀπὸ καταλλήλου σημείου τῆς ὁδοῦ Μάκρης—Σαππῶν εἰς Διδυμότειχον διὰ Γιουβερὰν καὶ Καρακλισᾶ, 4) Κομοτινῆς—Καβάλλας διὰ Πόρτο Λαγὸ, Ξάνθης, Τοξοτῶν (Ὀξιλὰρ) καὶ Χρυσουπόλεως (Σαρῆ Σαμπάν), 5) Κομοτινῆς—βουλγαρικῶν συνόρων διὰ Νυμφαίας (Σουλοῦ Γιανοῦς), 6) Ξάνθης—Βουλγαρικῶν συνόρων δι' Ἐχίνου (Σαχὶν) καὶ Μελοβίων (Ἐλμανλῆ), 7) Καβάλλας—Δράμας δι' Αὐχένος Γεντίκι, Φιλίππων, Δοξάτου, 8) Καβάλλας—Θεσσαλονίκης ἀπὸ Αὐχένος Γεντίκι τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Καβάλλας—Δράμας διὰ Πραβίου, Μουσθενίου,—Τσάγεζι, Σταυροῦ—Παζαρούδας — Ἁγίου Βασιλείου καὶ Λαϊνῶν. 9) Λιμένος—Ποτοῦ ἐν Θάσῳ διὰ Καζαβίτι, Σκάλας Μαρσιῶν καὶ Λιμεναρίων, 10) Δράμας—Σερρῶν διὰ Προσοτσάνης, Ζηραχόβης καὶ Σαρμουσακλῆ, 11) Δράμας—Βουλγαρικῶν συνόρων (πρὸς Νευροκόπιον) ἀπὸ Προσοτσάνης τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Δράμας—Σερρῶν διὰ Γιουρετζίνι καὶ Ζυρνόβου. 12) Δράμας—Βουλγαρικῶν συνόρων διὰ γεφύρας Παπάσκιοϊ Ὀσενίτσης, Ὀστίτσης.

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΙ

1) Βόλου—Θεσσαλονίκης διὰ Λαρίσσης Αὐχένος Πετμὲζ Τοπρὰκ, Μπαλτζῆ Χατζόμπαστ, 2) Μπαμπᾶ, Περαταριᾶς, Ἁγιαννιώτικων, Καλυβίων ὁρίων νομοῦ Λαρίσσης, 3') Ἐλασσῶνος—Κατερίνης, 4) Λαρίσσης—Κοζάνης διὰ Τυρνάβου—Μυλοβούστης, Δομενίκου, Ἐλασσῶνος, Ἐλευθεροπούλου, Σαρανταπόρου. 5) Λαρίσσης—Λαμίας διὰ Νεμπεγλὲρ—γεφύρας Ἐνιπέως, Φαρσάλων—Γεφύρας Κακάρας—Αὐχένος Ὄθρυος, 6) Λαρίσσης—Τρικκάλων διὰ γεφύρας Κουτσοχείρου, 7) Λαρίσσης—Βόλου, 7') Τρικκάλων—Καρδίτσης—Βόλου., 7) Τρικκάλων—Λαμίας διὰ Μεσδάνι—Ριζάβας—Πετσαρῆ—Καρδίτσης, Ματαράγκας—Σοφάδων Τσαμάσι—Ἀσλανὰρ—Ἀγόριανης— Δομοκοῦ, Αὐχένος Ὄθρυος. 8') Στυλίδος-Βόλου, 9) Τρικκάλων—Μεσολογγίου διὰ Καρδίτσης Αὐχένος Τσαρδάκι, κοιλάδος Μέγδοβα Χοῦνι, Ἀγρινίου—Χανίου Συκιᾶς, 9') Γεφύρας Ἀγαλιανᾶ—Καρπενησίου—Βαρυμπόπης. 10) Τρικκάλων-Ἄρτης διὰ Πολιάνας Μπελέτσι, Πόρτας, Τιώρνας, Αὐχένος Σταυροῦ, Βετσίστης, Ἀχελώου ποταμοῦ, 11) Τρικκάλων—Κοζάνης διὰ Καλαμπάκας γεφύρας Μοργιάννη καὶ Αὐχένος Βελεμιστίου, 12 Τρικλεμιστίου, 12) Τρικκάλων—Ἰωαννίνων, διὰ Καλαμπάκας καὶ Μετσόβου, 15) Λαμίας—Μεσολογγίου διὰ Βαρυμπόπης γεφύρας Σπερχειάδος—Σπερχειάδος, Γαρδικίου, Αὐχένος Τσούκας, Σιτίστης—Αὐχένος Γρανίτσης—Βελβιτσαίνης—Ναυπάκτου—Ρίζας—Κακῆς Σκάλας—Γαυρολίμνης— Πλατανιᾶς — Εὐηνοχωρίου, 16) Λαμίας—Στυλίδος διὰ Μεγάλης Βρύσης, 17) Λαμίας—Ἰτέας διὰ γεφύρας Σπερχειοῦ Αὐχένος Ὅρμου Καλλιδρόμου—Μπράλλου—Γραβιᾶς καὶ Ἀμφίσσης, 18) Λαμίας—Ἀθηνῶν διὰ γεφύρας Σπερχειοῦ—Αὐχένος Καλλιδρόμου-Μπράλλου—Δαδίου Χαιρωνείας—Λεβαδείας—γεφύρας Θηβῶν—Κριεκουκίου— Ξενῶνος Κάζας—Μάνδρας—Ἐλευσῖνος, 19) Ἰτέας—Ναυπάκτου δι' Ἀμφίσσης—Ἁγίας Εὐθυμίας—Λιδωρικίου — Στενοῦ πλησίον Κάτω Παλαιοξαρίου—Εὐπαλίου-Γεφυρώσεως Μόρνου, 20) Ἰτέας—Πειραιῶς διὰ Χρυσοῦ—Δελφῶν—Ἀραχώβης—Λεβαδείας—Θηβῶν— Ἐλευσῖνος-Πυριτιδοποιείου. 21) Μεσολογγίου—Ἄρτης διὰ Χανίου Συκιᾶς—Ἀγρινίου—γεφύρας Ἀχελῴου—Ἀμφιλοχίας, 23)' Ἀμφιλοχίας Ναυπάκτου δι' Ἀγρινίου—Χανίου Συκιᾶς—Χανίου Ἀχιλλέως.

ΝΕΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΝ

ΤΙ ΕΙΠΕ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ

Πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴν τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» ὁ κ. Βενιζέλος προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

—Ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ἀσφαλὴς ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ προγράμματος μὲ τὸ ὁποῖον ἐπανεμφανίσθη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Οἱ Φιλελεύθεροι βουλευταὶ διατηροῦν προφανῶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς συζητήσεως καὶ κρίσεως τῶν προτεινομένων νομοθετημάτων, ἀλλὰ θὰ ὑπερψηφίσουν τῆς Κυβερνήσεως ὁσάκις αὕτη θέτῃ ὡς ζήτημα ἐμπιστοσύνης τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου.

—Ποῖον θεωρεῖτε τὸν σκοπιμώτερον τρόπον διὰ τὴν ἐκ τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν συγκρότησιν ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως; ἠρώτησεν ὁ ἀνταποκριτής.

—Τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν, ἀπήντησεν ὁ κ. Βενιζέλος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος. Τὸ ἀναλογικὸν ἔχει πολλὰ θεωρητικὰ καὶ μερικὰ πρακτικὰ πλεονεκτήματα. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐπιτρέπει τὸν καταρτισμὸν ἰσχυρῶν κυβερνήσεων, καὶ τοιαύτης κυβερνήσεως ἔχει ἀνάγκην πᾶσα χώρα καὶ ἰδιαίτατα ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν σημερινὴν περίοδον τῆς ἐθνικῆς της ζωῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρότασιν περὶ δημοψηφίσματος, εἶπεν:

—Οἱ βασιλόφρονες ἀρνοῦνται τὸ δημοψήφισμα, ὅπερ ἐπροτάθη νὰ διεξαχθῇ ὑπὸ κυβερνήσεως Οἰκουμενικῆς, μὲ ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν τὸν κ. Τσαλδάρην, διότι γνωρίζουν ὅτι θ' ἀποβῇ κατ' αὐτῶν. Θέλουν νὰ διατηροῦν ἐκκρεμὲς τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ δημοκρατικὴ παράταξις, ἀσκοῦσα ἐπὶ μακρὸν τὴν ἐξουσίαν νὰ φθαρῇ τέλος καὶ αἱ ἐκλογαὶ θὰ φέρουν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν βασιλικὴν παράταξιν, ὅτε προτίθενται νὰ ἐπαναφέρουν τὸν βασιλέα, διεξάγοντες πρὸς νομιμοποίησιν τοῦ πραξικοπήματός των δημοψήφισμα, τὸ ὁποῖον διεξαγόμενον ὑπὸ κομματικῆς κυβερνήσεως, οὐδεμίαν ἐγγύησιν περὶ τῆς εἰλικρινείας αὐτοῦ δύναται νὰ παράσχῃ. Αὐτὸς εἶνε ὁ φόβος, τὸν ὁποῖον προβάλλουν οἱ ζητοῦντες ν' ἀναμιγνύουν τὸν στρατὸν εἰς τὴν πολιτικήν.

Ἐπὶ τῶν Ἑλληνοσερβικῶν σχέσεων ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

—Γνωρίζετε πόσον εἰλικρινὴς φίλος εἶμαι τοῦ σερβικοῦ ἔθνους, καὶ μετὰ πόσης χαρᾶς θὰ ἐχαιρέτιζα τὴν συνομολόγησιν συμφωνίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν λειτουργίαν σερβικῆς ζώνης εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀλλ' ἡ ζώνη αὕτη, ἐξασφαλίζουσα τὴν ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τοῦ σερβικοῦ ἐμπορίου, δὲν πρέπει μὲ κανένα τρόπον νὰ προσβάλλῃ τὴν ἑλληνικὴν εὐθιξίαν διὰ τῆς διατυπώσεως ἀξιώσεων αἱ ὁποῖαι ὑπερβαίνουν τὸ συμφέρον τῆς ἐλευθέρας κινήσεως τοῦ Γιουγκοσλαυϊκοῦ ἐμπορίου διὰ τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ ἀξίωσις τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἐλευθέρας ζώνης, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ἀκτοπλοΐας τῶν ἑλληνικῶν λιμένων ὑπὸ τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς ναυτιλίας —ἡ ἀξίωσις τῆς διὰ τῆς Σερβικῆς καὶ ὄχι τῆς ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς ζώνης διεξαγωγῆς τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου ἄλλων χωρῶν πλὴν τῆς Γιουγκοσλαυΐας,— ἡ ἀξίωσις τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης—Γευγελῆς, δὲν δύνανται νὰ γίνουν δεκταί, ὄχι ἁπλῶς διότι ἀποκρούονται ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης, ἀλλὰ καὶ διότι θὰ ἐδηλητηρίαζαν τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν πρὸς βλάβην ζωτικῶν συμφερόντων ἀμφοτέρων.

Η ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ

Ὁ κ. Καφαντάρης, ἐδέχθη χθὲς ἀντιπροσωπείαν Ἑλλήνων δικαιούχων ἐκ τῆς ἐκουσίας Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεω. Κατὰ τὴν γενομένην συζήτησιν ἐπῆλθε πλήρης συμφωνία διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων, ἡ ὁποία, καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, ἱκανοποιεῖ πλήρως τὰς ἀπόψεις αὐτῶν.

Τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον θὰ συζητηθῇ πιθανῶς εἰς τὴν Βουλὴν τὴν προσεχῆ Παρασκευήν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΝ ΤΟΥ

ΕΒΟΛΙΔΟΣΚΟΠΗΣΕ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΧΘΕΣ ΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΝ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἐπεζήτησε καὶ ἔσχε χθὲς τὴν ἑσπέραν, διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, ἰδιαιτέραν συνομιλίαν μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη, αἱ προθέσεις τῆς ὁποίας διευκρινίζουν ὡρισμένα σημεῖα τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τόσον ὡς πρὸς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ θέσιν τῆς Κυβερνήσεως ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔναντι αὐτῆς στάσιν τοῦ κ. Βενιζέλου.

Καθ' ἃς ἔχομεν ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ὁ κ. Παπαναστασίου ἐζήτησε νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὸν κ. Τσαλδάρην κατὰ πόσον θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ τὸν ἐνισχύσῃ εἰς ἀναληφθησομένην προσπάθειαν ἀνατροπῆς τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς συμβάσεως Καφαντάρη—Μολλώφ, ἐναντίον τῆς ὁποίας ὁ ἡγέτης τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» ἐδήλωσεν ὅτι θὰ διεξαγάγῃ σφοδρὸν ἀγῶνα. Ὁ κ. Παπαναστασίου ὑπηνίχθη ὅτι εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἀναφερομένου θέματος θὰ συνετάσσετο καὶ ἡ πλειονότης τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ὁπότε ἡ πτῶσις τοῦ Ὑπουργείου Ζαΐμη θὰ ἦτο βεβαία.

Ἐπὶ τῇ προόψει ταύτῃ, ὁ ἡγέτης τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ περαιτέρω τὰς διαθέσεις τοῦ κ. Τσαλδάρη ἔναντι τοῦ ἐνδεχομένου σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως ὑπ' αὐτόν (τὸν κ. Παπαναστασίου).

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ κ. Τσαλδάρης ἠρνήθη τὴν ὑποστήριξίν του εἰς Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν κ. Παπαναστασίου, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι, ὡς ἐδήλωσεν εἰς τὸν συνομιλητήν του, δὲν θεωρεῖ πραγματοποιήσιμον τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο, καὶ μάλιστα ἐξ ἀφορμῆς τῆς συμβάσεως Καφαντάρη—Μολλώφ. Ἐξηγῶν τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεώς του, ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐτόνισεν ὅτι, μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν διαβλέπει ἄλλην λύσιν εἰμὴ τὴν προσφυγὴν εἰς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι, κατ' αὐτόν, πρέπει νὰ ἐνεργηθοῦν ὑπὸ ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως, τῆς κοινῆς τῶν κομμάτων ἐμπιστοσύνης.

Κατόπιν τῆς ἀρνήσεως ταύτης τοῦ κ. Τσαλδάρη, ὁ κ. Παπαναστασίου ἐρωτηθείς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἐπὶ τῆς συμβάσεως Καφαντάρη-Μολλώφ, ἐδήλου ἀργὰ τὴν νύκτα, ὅτι ὁ ἴδιος θὰ διεξαγάγῃ κατ' αὐτῆς μονομερῆ ἀγῶνα, καθόσον τιθεμένου πολιτικοῦ ζητήματος ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς ταύτης, «γνωρίζει ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θὰ ὑπερψηφίσῃ τῆς Κυβερνήσεως».

Εἶναι προφανὲς ὅτι ὁ ἀναφερόμενος «ἑλιγμὸς» τοῦ κ. Παπαναστασίου ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀρχικῶς δὲν ὑπῆρξεν ἀπολύτως ἄσχετος ὁ κ. Βενιζέλος, ἀλλὰ τὴν συνέχισιν τῆς ὁποίας ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἔκρινεν ἀντεδεικνυομένην, ἀντιληφθεὶς ὅτι ἡ σύμβασις Καφαντάρη — Μολλὼφ δὲν προσέφερεν ἔδαφος εὐνοϊκὸν διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ Βουλῇ. Ὁ ἡγέτης τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» παρὰ ταῦτα προέβη εἰς τὸν ἑλιγμόν του, ἐν τῇ ἐλπίδι πάντοτε, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, ἐπιθυμῶν μὲν ν' ἀνατρέψῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ ἐπιδιώκων συγχρόνως τὴν ἐξασφάλισιν κοινοβουλευτικῆς λύσεως τῆς οὕτω δημιουργηθησομένης νέας κρίσεως, θὰ συνίστα τὴν εἰς αὐτὸν ἀνάθεσιν τῆς προεδρίας τῆς νέας Κυβερνήσεως, ἐφόσον αὐτὸς θὰ προεκάλει τὴν κυβερνητικὴν κρίσιν.

Η ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ ΚΑΘΙΕΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΨΕΩΝ ΤΟΥ

Αἱ συνεννοήσεις μεταξὺ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ τοῦ Λαϊκοῦ διὰ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα παρέμειναν χθὲς στάσιμοι, μὴ πραγματοποιηθείσης ἰδιαιτέρας συναντήσεως τῶν κ.κ. Σοφούλη καὶ Τσαλδάρη. Κατόπιν ὅμως τῆς ἐπιμονῆς τῶν Φιλελευθέρων εἰς τὴν στενὴν περιφέρειαν, θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι οὐδεμία πρόοδος εἰς τὰς συνεννοήσεις εἶνε δυνατὴ ἀπὸ ἀπόψεως οὐσίας.

Ἀνεξαρτήτως τούτου, ὁ κ. Σοφούλης θεωρῶν ὑφισταμένην τὴν συμφωνίαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν καθιέρωσιν τοῦ πλειοψηφικοῦ, μεταξὺ τῶν δύο πλειοψηφούντων ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων, Φιλελευθέρων καὶ Λαϊκῶν, ἐπιδιώκει σαφῶς τὴν κατοχύρωσιν τῆς συμφωνίας ταύτης καὶ μέσῳ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου περὶ Γερουσίας, δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀκυρούσης τὸ ἀναλογικὸν καὶ καθιερούσης τὸ πλειοψηφικόν.

Πρὸς τοῦτο, ὁ κ. Σοφούλης θὰ φέρῃ τὸ ζήτημα κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς, τονίζων τὴν ἀνάγκην ὅπως ἀναθεωρηθῇ ἡ προγενεστέρα ἀπόφασις ὑπὲρ τοῦ ἀναλογικοῦ, κατόπιν τῆς ἐπελθούσης μεταξὺ τῶν δύο μεγαλυτέρων κομμάτων συμφωνίας διὰ τὸ πλειοψηφικόν, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀπόφασις ἐκείνη εἶχε ληφθῆ διὰ πλειοψηφίας μιᾶς ψήφου (τῆς ἰδικῆς του) δοθείσης μὲ τὴν ρητὴν δήλωσιν ὅτι ψηφίζων εἶνε μὲν κεκηρυγμένος ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ ἀλλ' ὅτι δίδει τὴν ψῆφόν του ὑπὲρ τοῦ ἀναλογικοῦ διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἄλλο ἐκλογικὸν σύστημα διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Γερουσίας καὶ ἄλλο διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Βουλῆς. Ἤδη ὅμως, μετὰ τὴν συμφωνίαν τῶν δύο πλειοψηφούντων κομμάτων, Φιλελευθέρων καὶ Λαϊκῶν, ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ, καταπίπτει, κατὰ τὸν κ. Σοφούλην, καὶ ὁ περὶ ἀναλογικῆς ψηφοφορίας νόμος, δεδομένου ὅτι ὁ νόμος οὗτος εἶχε ψηφισθῆ ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ πλειοψηφίας ἡ ὁποία σήμερον δὲν ὑπάρχει.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἔναντι τῶν ἀναφερομένων ἐπιδιώξεων τοῦ κ. Σοφούλη, πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἡγέτης αὐτοῦ συνεννοήθη ἤδη μετὰ τῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ μελῶν τοῦ κόμματος, ὅπως παρασκευασθῇ πλήρης καὶ σαφὴς ἑρμηνεία τῶν Λαϊκῶν ἀπόψεων ὡς πρὸς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, τὴν περιφέρειαν καὶ τὸ σφαιρίδιον. Θὰ δηλωθῇ δηλαδὴ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἐκπροσώπων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, κατατιθεμένης πιθανῶς καὶ ἐγγράφου δηλώσεως, ὅτι τοῦτο εἶνε μὲν κεκηρυγμένον ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ, μόνον ὅμως ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς εὐρείας περιφερείας καὶ τοῦ σφαιριδίου, καὶ διὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Τὰ τρία ταῦτα σημεῖα — πλειοψηφικόν, εὐρεῖα, σφαιρίδιον— ἐμφανίζονται διὰ τὸ Λαϊκὸν κόμμα ὑπὸ ἑνιαίαν μορφήν.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Μεταξὺ τῶν λόγων δι' οὓς τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐμμένει εἰς τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα μὲ εὐρεῖαν περιφέρειαν καὶ σφαιρίδιον καὶ τοὺς ὁποίους ὁ ἀρχηγός του κ. Τσαλδάρης ἐξέθεσε διὰ μακρῶν πρὸς τὸν κ. Σοφούλην κατὰ τὴν προχθεσινήν του συνάντησιν εἶνε, καθ' ἃ πληροφορούμεθα, καὶ οἱ ἑξῆς: Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀποδίδει σπουδαίαν σημασίαν καὶ εἰς τοὺς ψυχολογικοὺς λόγους, καθόσον τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα μὲ εὐρεῖαν περιφέρειαν καὶ σφαιρίδιον εἶνε τὸ σύστημα ἐκεῖνο πρὸς τὸ ὁποῖον ὁ λαὸς ἔχει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐφαρμοσθὲν παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη ἐπανετέθη ἐν ἰσχύϊ παρὰ τοῦ Γεωργίου Θεοτόκη καὶ ἴσχυσε καθ' ὅλας τὰς ἐκλογὰς αἵτινες ἐγένοντο εἰς τὸν τόπον καὶ κατ' αὐτὰς ἀκόμη τὰς ὁποίας διενήργησεν ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος ὁ ὁποῖος οὐδέποτε μέχρι τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1920, ὅτε ἡττήθη, διενοήθη νὰ τὸ μεταβάλῃ. Μόνον δὲ μετὰ τὴν ἐκλογικήν του ἧτταν τοῦ 1920, ὁπότε διεπίστωσεν ὅτι δὲν ἦτο πλέον ἀνεκτὸς παρὰ τῷ λαῷ, ἐπεχείρησε νὰ τὸ μεταβάλῃ καὶ τὸ ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλων συστημάτων τὰ ὁποῖα ἐνόθευον τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν. Οὕτω ὅλαι αἱ μεταβολαὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον ἴσχυσε καθ' ὅλην τὴν πραγματικῶς πολιτικὴν περίοδον τοῦ τόπου ἔσχον ὡς ἀφετηρίαν τὴν ἐκλογικὴν ἧτταν τοῦ Βενιζελισμοῦ καὶ τὴν προσπάθειάν του ὅπως πάσῃ θυσίᾳ ἐπιβληθῇ καὶ πάλιν, παραγνωρίζων τὴν πραγματικὴν λαϊκὴν θέλησιν. Ἐξ αὐτῶν τῶν αἰτίων ἀνεπήδησαν ἅπασαι αἱ μετέπειτα μετατροπαὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, δηλαδή, τὸ ψηφοδέλτιον καὶ ἡ στενὴ περιφέρεια, ὡς καὶ ἡ ἀναλογική, μετατροπαὶ αἵτινες δὲν ἀπέβλεπον εἰμὴ εἰς τὴν δημιουργίαν συστήματος τὸ ὁποῖον θὰ ἔδιδε τὴν ἐκλογικὴν νίκην εἰς τὸν Βενιζελισμόν. Συνεπῶς, ἡ ἀναλογική, τὸ ψηφοδέλτιον καὶ ἡ στενὴ περιφέρεια ἀποτελοῦν συστήματα πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ ἐκλογεὺς δὲν δύναται νὰ ἀποβλέπῃ μετ' ἐμπιστοσύνης, καθότι τὰ θεωρεῖ, ὅπως καὶ εἶνε, τεχνάσματα τοῦ Βενιζελισμοῦ, ἐπινοηθέντα ὄχι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, ἀλλὰ ἀπὸ στενὸν κομματικὸν ὑπολογισμόν, ὁ ὁποῖος ἀπέβλεπεν εἰς τὴν διάπλασιν ἑκάστοτε τεχνητῆς πλειοψηφίας, ἥτις νὰ δύναται κατὰ τύπους νὰ τὸν συγκρατῇ εἰς τὴν ἀρχήν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΕΝΙΣΧΥΟΥΝ ΜΕΤΕΧΟΥΣΑΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΟΙ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΟΙ ΔΕΝ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ.—ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ἡ ἀπεργία τῶν καπνεργατῶν συνεχίζεται μετὰ πείσματος, νέα δὲ λυπηρὰ γεγονότα διεδραματίσθησαν κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν.

Ἡ ἐνταῦθα παγκαπνεργατικὴ συγκέντρωσις διὰ ψηφίσματός της ἀποφασίζει τὴν ἀπεργίαν, «στιγματίζει τοὺς δολοφόνους» καὶ ἀξιοῖ πλήρη ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων. Ἡ ὁμοσπονδία ἐπίσης ἐκάλεσε πάντα τὰ τμήματα ὅπως ὦσιν ἕτοιμα πρὸς κήρυξιν ἀπεργίας ἐντὸς 48 ὡρῶν. Ἐπιτροπὴ τῆς ὁμοσπονδίας ἐπέδωκεν εἰς τὸν κ. Καλεύραν ψήφισμα περιλαμβάνον τὰ αἰτήματα μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι μόνον ταῦτα εἶνε γνήσια. Διὰ τοῦ ψηφίσματος μεταξὺ ἄλλων ζητεῖται αὔξησις τοῦ ἡμερομισθίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμαρίθμου καὶ παράδοσις τῆς διοικήσεως τοῦ Τ.Α.Π.Κ. εἰς τοὺς μετόχους. Ὁ κ. Καλεύρας ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἀπάντησιν τῶν καπνεμπόρων δηλούντων ὅτι οὐδεμίαν δέχονται συζήτησιν ἐπὶ τῶν παραλόγων αἰτημάτων. Δὲν ἀποκλείεται κατόπιν τούτου αὔριον νὰ ὑποβληθῇ κοινὸν ὑπόμνημα τῶν δύο παρατάξεων, συντηρητικῶν καὶ κομμουνιστῶν, τασσομένης 12ώρου προθεσμίας πρὸς ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων. Ἡ ὁμοσπονδία ἐπισιτισμοῦ ἀπεφάσισε ν' ἀπεργήσῃ ἐνισχύουσα τοὺς καπνεργάτας. Ἐπίσης ἡ ὁμοσπονδία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξέφρασε τὴν συμπάθειάν της πρὸς τοὺς καπνεργάτας.

ΙΔΙΟΤΥΠΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ὁ κ. Καλεύρας ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἀπεργία αὕτη ἐδημιούργησεν ἰδιότυπον περίεργον κατάστασιν, προσθέσας:

«Ἀγνοοῦμεν τοὺς ἀρχηγοὺς ὅπως ἀγνοοῦμεν καὶ τὰ ἀκριβῆ αἰτήματα τῶν ἀπεργῶν, ἐφ' ὅσον οἱ κομμουνισταὶ ἀποκρούουν τὰ αἰτήματα τῶν ἑνωτικῶν, ὅπως ἐδήλωσεν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ὁμοσπονδίας τῶν καπνεργατῶν, πρώτην φορὰν ἐμφανισθεῖσα σήμερον. Φρονῶ ὅτι αἱ προσπάθειαι ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων τούτων ἀποβλέπουν εἰς τὴν διαχάραξιν ἐντυπωσιακῆς πολιτικῆς ἵνα παρασύρουν δι' αὐτῆς τὰς μάζας.»

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Τὸ ἐργατικὸν κέντρον Ἀθηνῶν καὶ τὸ συμβούλιον τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωκαν χθὲς ἀνακοινωθέντα εἰς τὰ ὁποῖα τονίζουν ὅτι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κηρυχθεῖσαν ἀπεργίαν εἶνε οἱ καπνέμποροι καὶ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς καὶ ὅτι τὰ αἰτήματα τῶν καπνεργατῶν εἶνε ἀπολύτως δίκαια, ζητοῦν δὲ παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ὑπευθύνων τῶν φόνων καὶ τραυματισμῶν.

Διὰ τῶν ἀνακοινωθέντων καταδικάζεται κάθε ἀναρχικὴ ἐκδήλωσις καὶ πρᾶξις διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος τῶν ἐργατῶν καὶ ἐν τέλει τόσον τὸ ἐργατ. κέντρον ὅσον καὶ ἡ συνομοσπονδία τάσσονται ἀλληλέγγυοι πρὸς τὴν ἀγωνιζομένην «Ἑνωτικὴν καπνεργατικὴν ὁμοσπονδίαν» καὶ ἐντέλλονται εἰς τὰς ὑφισταμένας ὀργανώσεις ὅπως εὑρίσκωνται ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ ἐν ἀναμονῇ τῶν ἐντολῶν τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἐργατικὴ Συνομοσπονδία διὰ μακροῦ ἀνακοινωθέντος της δηλοῖ ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δὲν στηρίζονται ἐπὶ τῶν πραγματικῶν γεγονότων καθόσον ὁ κ. Βελέντζας ἀπηξίωσεν ἀπαντήσεως τὰ αἰτήματα τῶν καπνεργατῶν. Ἐν τέλει ἀνακοινοῖ ὅτι θὰ ἐνισχύσῃ μὲ κάθε μέσον τὸν ἀγῶνα τῶν καπνεργατῶν «εἰς τὸ ὁποῖον τοὺς ἐξώθησαν ἡ ἀδιαλλαξία καὶ ἀπληστία τοῦ καπνεμπορικοῦ κεφαλαίου καὶ ἡ ἀδιαφορία τῆς κυβερνήσεως.

Ἐπίσης ἡ γενικὴ διοίκησις τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας σιδηροδρομικῶν κατόπιν συσκέψεως ἐξέδωκεν ἀνακοινωθὲν δι' οὗ ἐκφράζει τὴν συμπάθειάν της πρὸς τοὺς ἀπεργούς, δηλοῖ ὅτι εἶνε ἑτοίμη ὅπως δι' ἀπεργίας ἐνισχύσῃ αὐτοὺς καὶ ἐκφράζει τὴν ἀγανάκτησίν της διὰ τὰ σημειωθέντα θύματα.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

Τὰ χθεσινὰ ἐκ Θεσσαλονίκης, Καβάλλας, Ξάνθης καὶ Κομοτινῆς τηλεγραφήματα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναφέρουν ὅτι ἡ καπνεργατικὴ ἀπεργία συνεχίζεται εἰς ἃς πόλεις ἐκηρύχθη τὴν Δευτέραν οὐδεμία δὲ ὑποχώρησις τῶν ἐργατῶν ἐσημειώθη.

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ Θεσσαλονίκην ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου κ. Γαρουφαλιᾶς, ὅστις θὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀπεργίας μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ καταβάλῃ προσπαθείας ὅπως ἐξεύρῃ τρόπον συνεννοήσεως μεταξὺ καπνεμπόρων καὶ καπνεργατῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βελέντζας ὁμιλῶν χθὲς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ χθεσινὴ ἡμέρα διέρρευσεν ἄνευ δημιουργίας ἐκτρόπων, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ ἀπεργία θὰ ἐκφυλισθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, δεδομένου ὅτι οἱ καπνέμποροι μὲ τὴν ὑφισταμένην καπνικὴν κρίσιν δὲν εἶνε διατεθειμένοι νὰ προβοῦν εἰς ὑποχωρήσεις.

Προσέτι εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀπεργίας συντελεῖ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπεξεργασία τοῦ καπνοῦ εὑρίσκεται εἰς τὸ πέρας της καὶ ὅτι οἱ καπνέμποροι δύνανται ἄνευ ζημιῶν νὰ κλείσουν τὰς ἀποθήκας των.

ΚΑΘΙΖΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Καθ' ὅλην τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἐσημειοῦντο μικροδονήσεις. Σήμερον τὴν 10. 20' π.μ. ἐσημειώθη μία ἰσχυρᾶς ἐντάσεως καὶ τὴν 11.30' π.μ. ἑτέρα μετρίας ἐντάσεως, ἀμφότεραι συνοδευόμεναι ὑπὸ ὑποχθονίου βοῆς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ καύσων κατέστη ἀφόρητος, οἱ δὲ ὑπὸ σκηνὰς σεισμοπαθεῖς, ὑποφέροντες τρομερὰ ἐξ αὐτοῦ, ζητοῦν ἀπεγνωσμένως ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως τάχιστα ἀνεγερθοῦν παραπήγματα καὶ δι' αὐτούς.

Σήμερον συνεκροτήθη εἰς τὴν Παλαιὰν Κόρινθον συλλαλητήριον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη ψήφισμα διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δι' ἔλλειψιν ἀρκετῆς ὑπὲρ αὐτῶν προνοίας.

Εἰς τὴν μεταξὺ τῶν χωρίων Μπισίων καὶ Περαχώρας ἔκτασιν καὶ παρὰ τὴν θέσιν Στραβὰ ἐσημειώθη καθίζησις βραχώδους περιοχῆς ἐκτάσεως 500 μέτρων. Ἡ καθίζησις ἐγένετο εἰς βάθος 100 μέτρων.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἤρχισε σημειούμενον εὐθὺς μετὰ τὴν τελευταίαν ἰσχυρὰν σεισμικὴν δόνησιν, σήμερον ὅμως συνετελέσθη πλήρως ἡ καθίζησις.

Ἐπίσης εἰς θέσιν Ντουσιὰ παρὰ τὴν ὑψηλοτέραν κορυφὴν τῶν Γερανίων ὀρέων ἀπεσπάσθησαν παμμεγέθεις ὀγκόλιθοι οἵτινες καὶ κατέπεσαν εἰς τὰς χαράδρας. Κατὰ τὴν πτῶσίν των οἱ ὀγκόλιθοι παρέσυραν καὶ κατέστρεψαν πολυάριθμα πεῦκα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μπισίων διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ζητεῖ τὴν ἀποστολὴν γεωλόγου πρὸς ἐξέτασιν τοῦ φαινομένου καὶ παροχὴν συμβουλῶν εἰς τοὺς κατοίκους.

Τὰ τελευταῖα γεωλογικὰ φαινόμενα ἐπέτειναν τὸν πανικὸν τόσον εἰς τὰ χωρία Μπίσια καὶ Περαχώρα ὅσον καὶ ἐνταῦθα, ἤρχισαν δὲ ἐπαναλαμβανόμεναι αἱ προφητεῖαι περὶ καθιζήσεως.

Συγκεκριμένως ἀναφέρεται διὰ τῶν προφητειῶν ὅτι ἡ καθίζησις θὰ συντελεσθῇ τὴν 17ην Ἰουνίου. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως διατελοῦν ἐν ἀναστατώσει, φοβούμενοι τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν προφητειῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων, παρὰ τὰς ἀγοραστικὰς διαθέσεις τὰς ὁποίας εἶχε σημειώσει κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν, ἤνοιξε χθὲς τὴν πρωΐαν μὲ ἐκδήλους τάσεις προσφορᾶς τὰς ὁποίας καὶ διετήρησε καθ' ὅλην τὴν συνεδρίασιν, ὥστε τὸ κλείσιμον νὰ δοθῇ ἐπὶ ὑποτιμημένων ἐπιπέδων. Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσαν αἱ μετοχαὶ Σ.Π.Α.Π. αἵτινες ἐβελτιώθησαν αἰσθητῶς, τῶν τραπεζῶν Βιομηχανίας καὶ Θεσσαλίας, Οἴνων, Καμπᾶ, Διαμαντοπούλου καὶ Βερμίου αἵτινες παρέμειναν στάσιμοι

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκανόνισε χθὲς τὰς ἑξῆς τιμὰς ἐξωτερικῶν συναλλαγμάτων: Λίρα Ἀγγλίας 374.75—374.72, Δολλάριον 76.522—76.745, Γενεύης 14.75—14.80, Βρυξελλῶν 2.135—2.147, Λιρέττα 4 03—4.045, Ἄμστερδαμ 30.865—31, Βερολίνου 18.27—18.347, Βιέννης 10.755—10.815, Παρισίων 3,015—3.025.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 11)6 Κλείσιμον 12)6

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	64.50	5 ο)ο 1914	1790
5 ο)ο 1884	64.50	Τράπ. Ἀθηνῶν	310
4 ο)ο 1887	53.50	» Ἀνατολῆς	
4 ο)ο 1889	50.—	Οἴνων	776
5 ο)ο 1890	65.—	Λαυρίου	26
5 ο)ο 1893	63.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	62.—	Σ.Π.Α.Π.	235
4 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσσαλίας	279
5 ο)ο 1910	60.50		
5 ο)ο 1914	74.[illegible]		
7 ο)ο 1924	99.62		
6 ο)ο 1928	92.—		
Κτηματικῆς	96.75		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμὴ		374.75	—.—	—.—	—.—	0.331	0.245	0.438	0.741	—.—	—.—	—.—
Στερλίνα	374 75		4.882	25.336	12.094	124.15	91.62	164.68	277.—	34.95	34.97	—.—
Δολλάριον	76 745	4.882	—.—	—.—	—.—	25.384	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.80	25.336	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὀλλαν. φρ.	31 —	12.093	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	3 02	124.15	3.831	20.2;4	—.—	—.—	0.624	1.293	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.045	92.62	5.282	27.453	—.—	1.385	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	3.022	164.65	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.36	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.147	34.957	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λεΐ	0.48	793.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	39.30	972	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 12ης Ἰουνίου 1928.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1888	4690	ἄτοκον 1885	2.—
5 ο)ο 1884	4690	5 ο)ο 1898	80.—
4 ο)ο 1887	3930	5 ο)ο 1900	72.—
4 ο)ο 1889	3675	1 ο)ο 1906	53.—
5 ο)ο 1890	4680	6 ο)ο 1917	81.50
5 ο)ο 1893	4250	6 ο)ο 1918	80.—
2 1)2 ο)ο 1898	31539	8 ο)ο ΑΒ 1919	79 75
4 ο)ο 1902	4350	» Γ.ΣΤ. 1919	78.50
5 ο)ο 1907	1225	5 ο)ο 1920)π.	192.—
4 ο)ο 1910	4400	)μ.	193.—
5 ο)ο 1914	5455	6 1)2 1)ο 1922	90.50
7 ο)ο 1924	7470	6 ο)ο 1926	79.75
8 ο)ο 1925	78000	8 ο)ο 1926	94.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1880	1430	2.50 ο)ο 1912	66.—
2.60 ο)ο 1904	69.—	8.— ο)ο 1926	771.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	66400
Ἀθηνῶν	927
Ἀνατολῆς	945
Λαϊκῆς	6225
Ἐμπορικῆς	792
Πειραιῶς	365
Βιομηχανίας	626
Οἰκονομίας	165
Γενικῆς	2000
Κεντρικῆς	398
Κοσμ)πούλου	680
Θεσσαλίας	134
Χίου	678
Ἑλ. Ἐμ. Πίστ.	230
Ἀγγλοαμερικ.	60
Καρυδασίλ.	4800
Σάμου	110
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ	
Κάππαρη	13
Ἀχαϊκῆς	128
Ἐθνικῆς	585
Παληοῦ	7
Χιακῆς	540
Μιχαληνοῦ	340
Γιαννουλάτ.	240
Κροκόδειλ.	320

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἑρμῆς	292
Καπνοῦ	199
Ἀπόλλων	250
Βασιλειάδη	100
Πυριτιδοπ.	1770
Λιπασματ.	1680
Χρωματ.	416
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	385
Παλλὰς	290
Ἀδεζὰπ	55
Κυλινδρομ.	128
Ἥλιος	55
Ψυγεῖα Θεσ.	295
Ἀθηνᾶ	250
Παγ. Πατησ.	95
Σάνιτας	75
Βέλος	87
Ἀλεξοπουλ.	340
Κονσέρβαι	200
Ψυγ. Πειραιῶς	325
Ἀνατολὴ	180
Χημ. Βιομηχ.	140
Μακρῆ	1215
Ἄλατος	225
. . . .	

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	1118
Οἴνων	2340
Καμπᾶ	388
Ἠσαΐα	188
Ἕνωσις	310
Γεωργ. Βιομ.	345
. . . .	
ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικ.	416
Ἑνιαίας	570
Τιτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	5600
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθ.	600
. . . .	
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
Ἀλιβερίου	128
Ἀνθρακωρ.	29
Ἐπ.) Κοιναὶ	134
) Προν.	200
Λαυρίου	42
Ὠρωποῦ	195
. . . .	

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἡρακλῆς	870
Τιτὰν	1900
Σέκερης	175
Τέκτων	318
Ἄτλας	215
Ἔργων	490
Κέκρωψ	280
Κύκλωψ	225
Ἐργοληπτικὴ	342
Ὄλυμπος	218
ΑΚΤΕ	235
Πρώτη Οἰκοδ.	265
Καψαμπέλη	165
ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Πειρ. Ἐπιχ.	320
Ἐριουργίας	474
Βερμίου	565
Ἔρια	170
Ἑλλ. Ταπητ.	300
Χρυσαλλὶς	145
Ὑφαντουργ.	100
Πειρ. Ἐπιχ.	—
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ	
Θεσσαλίας	765
ΣΠΑΠ	730
Ἠλεκτρ. Σιδ.	365

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἡ ἀγορὰ ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων ἦτο χθὲς χαλαρὰ συνεπείᾳ τοῦ ρεύματος προσφορᾶς, τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ, ὡς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν συμπληρωματικῶν ὁμολογιῶν. Διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ τῶν 768.50, καὶ 776 καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ 771. Τὸ ἀπόγευμα ἐχαλαρώθησαν μέχρι τοῦ ἐπιπέδου τῶν 754.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Σταφιδαγορὰ σταθερὰ ἐνεργητική. Ὀλυμπίας 4300, Πύργου 4375—4400, Κάμπου τρέχοντα 4425, Ἀμαλιάδος 4480—4530 κατὰ ποιότητα. Δελτία ἕτοιμα 4160, Ἰούλιος 4155, Σ)βριος 3985. Ἀπὸ πρώτης Σ)βρίου 1927 μέχρι δεκάτης Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἐξήχθησαν 91795 τόννοι ἔναντι 88058 πέρυσι 124517 προπολεμικῶς

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁμολογίαι: Δανείων εἰς χρυσὸν καταθέσεων 76, Λαχειοφόρου Κτηματικῆς Πίστεως α' καὶ β' σειρᾶς δραχ. 254, Μετοχαὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δραχ. 10.600, Κτηματικῆς Τραπέζης 1950, Λασκό 139 καὶ [illegible] 230 δραχ.

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΠΡΟΣΕΧΗΣ Η ΕΠΙΤΕΥΞΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 12 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ σερβικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὰς ἐξ Ἀθηνῶν πληροφορίας περὶ ἀλλεπαλλήλων συναντήσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γιουγκοσλαυΐας κ. Πόποβιτς. Σχολιάζουσαι τὰς πληροφορίας ταύτας αἱ ἐφημερίδες γράφουν ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις ἔχουν κατὰ πολὺ προχωρήσει καὶ ὅτι ἐντὸς σχετικῶς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος θὰ ἐπέλθῃ συμφωνία, διακανονιζομένων τῶν διαφορῶν αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνεφάνησαν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΙΣ ΚΑΒΑΛΛΑΝ

ΤΑ ΚΑΕΝΤΑ ΚΤΙΡΙΑ

ΚΑΒΑΛΛΑ. 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Μεγάλη πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα σήμερον τὴν 9ην ἑσπερινὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περσέως εἰς τὴν ὁδὸν Λαζαριστῶν ἀπετέφρωσε τελείως δώδεκα καταστήματα καὶ γραφεῖα. Τὰ ἀποτεφρωθέντα εἶνε τὰ ἑξῆς: Τὰ καφωδεῖα «Φαντάζιο» καὶ «Ἠλύσια», τὰ γραφεῖα τοῦ συνδέσμου ὁμήρων, τὰ γραφεῖα τῆς Ἰατρικῆς ἑταιρείας, τοῦ μουσικοῦ τμήματος τοῦ ἐργατικοῦ ἀστέρος, τοῦ ποδοσφαιρικοῦ συλλόγου «Ἡρακλῆς», τὸ γραφεῖον «Στάνιελ», Ἀντύπα, τὸ τσιγκογραφεῖον Λούκα, τὸ κατάστημα Ἀντωνιάδου, τὸ ὑποδηματοποιεῖον Βράχου καὶ τὸ μαγειρεῖον Πρωτοψάλτου. Αἱ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίαι ἀνέρχονται εἰς 500 χιλιάδας δραχμῶν.

Η "ΙΤΑΛΙΑ" ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ ΤΕΛΕΙΩΣ

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΡΩΜΗ, 12 (Ραδιογραφ.)— Ἐγνώσθησαν αἱ κάτωθι λεπτομέρειαι σχετικῶς μὲ τὴν τύχην τοῦ ἀεροπλοίου «Ἰταλία» καὶ τοῦ πληρώματός της:

Ἡ «Ἰταλία», παρασυρθεῖσα ὑπὸ τῆς θυέλλης, ὑπέστη σημαντικὰς βλάβας καὶ κατέπεσεν ἐπὶ κινουμένων πάγων. Ἐκ τῆς πτώσεως τὸ μὲν σκάφος ἀπεσπάσθη καὶ συνετρίβη σχεδὸν, ὁ ἄνεμος δὲ παρέσυρε τὸ περικάλυμμα τοῦ ἀεροπλοίου. Ἐκ τῆς ἀποτόμου πτώσεως μερικοὶ τοῦ πληρώματος ὑπέστησαν κατάγματα τῶν κνημῶν, ἡ δὲ νοσηλεία των καθίσταται δυσχερεστάτη, λόγῳ τῆς ἀπολύτου ἐλλείψεως χειρουργικῶν μέσων καὶ καταλλήλου περιβάλλοντος.

Ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους διάφοροι ἐκ τοῦ πληρώματος ὑπέστησαν κρυοπαγήματα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, ἔχοντες νεκρωμένα τὰ ἄκρα. Τρόφιμα ὑπάρχουν ἀρκετὰ διὰ τὴν συντήρησίν των, ἀλλ' ὑπάρχει ἔλλειψις καυσίμου ὕλης πρὸς θέρμανσιν, οἱ δὲ μεγάλοι ὄγκοι τῶν πάγων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται οἱ ἀεροπόροι, τελοῦν ἐν κινήσει, παρασυρόμενοι ἀπὸ τὰ ρεύματα καὶ τὸν βίαιον ἄνεμον.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ὄσλο, τὸ πλήρωμα τῆς «Ἰταλίας» ἔχει διαιρεθῆ εἰς τρεῖς ὁμάδας. Ὁ στρατηγὸς Νόμπιλε μεθ' ἑτέρων 5 προσώπων, ἐξ ὧν οἱ δύο τραυματίαι, παραμένουν πλησίον τῆς σκάφης τοῦ ἀεροπλοίου.

Δευτέρα ὁμάς, ἐξ ἑπτὰ προσώπων, εὑρίσκεται εἰς 30 χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πρώτης. Τρίτη δὲ ὁμὰς ἐκ τῶν ὑπολοίπων κινεῖται ἀναζητοῦσα γῆν καὶ ἡ θέσις της εἶνε ἄγνωστος.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Δημοσίων ὑπαλλήλων συνῆλθε χθὲς ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Συνομοσπονδίας καὶ ἐξήτασεν ἐκ νέου τὸ δημοσιοϋπαλληλικὸν ζήτημα. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξέδωκεν ἀνακοινωθὲν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναφέρει ὅτι κατόπιν τῆς παρατηρουμένης παρελκυστικῆς τάσεως τῆς Κυβερνήσεως καλεῖ διὰ τὴν 7ην μ. μ. τῆς Παρασκευῆς τοὺς ὑπαλλήλους Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ περιχώρων εἰς συγκέντρωσιν.

Κατ' ἀνακοινώσεις μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα θὰ ἔχῃ τελεσιγραφικὸν χαρακτῆρα καὶ θὰ τάσσῃ πενθήμερον προθεσμίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν αἰτημάτων.